

Patriotlar Türkiye'ye kuruldu!

Patriotlar olası hava saldırılarına karşı sadece bir savunma aracı şeklindeki yaklaşım, bir savaş hazırlığının kodlamasıdır. Bu hazırlık bu sonucu doğurur mu süreç gösterecektir. Ancak bu somut adımın bir askeri saldırganlık ve emperyalist politikanın sembolü olduğu unutulmamalıdır. Mesele bu "masum savunma hamlesinin" gerçek şifrelerindedir. Bu da açıktan topluma kanıksatılarak, onlara dayatılarak bir hazırlık evresinin işletilmesine hız verilmesidir.

Sayfa 16

Özgür gelecek

www.ozgurgelecek.net

Paşeroja Azad

Sayı: 51 Yaygın süreli

30 Ocak-12 Şubat 2013

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

Parti kuruldu, Kongre bitti mi?

HDK'ye dair politikamızı henüz bir bütün olarak yeterince yaşama geçirmiş değiliz. Bu bağlamda kuruluşunu kongrede deklare eden Halkların Demokratik Partisi (HDP) ve özellikle kongre sonrasında giderek artan parti tartışmaları konusunda tavrımızın yeniden dile getirilmesine ihtiyaç vardır.

Sayfa 8

"Bu çadırda devrimci oldum"

Çorlu'da Daiyang, Bursa'da Cargill, Tuzla'da İSMACO ve Karaca Deri, Zeytinburnu'da Kuzu Deri, Hey Tekstil, Teknopark, DHL, Koşuyolu ve diğerleri... İşçi-emekçiler hak gasplarına karşı direnişler. İşçilerle direnişleri üzerine röportajlar gerçekleştirdik.

Sayfa 4-5-6-7

Özgür Gelecek'ten

Umutlu olmak için çokça neden var

Sayfa 2

Emekçinin Gündemi

En yakınımızdan başlamak...

Sayfa 5

Göğün Yarısı

2-3 Şubat'ta buluşma kestik, sizi de bekliyoruz

Sayfa 12

Evrensel Bakış

Emperyalizm, savaş ve işgal demektir

Sayfa 22

Zulme, sömürüye, katliamlara karşı

Emperyalistler ve onların işbirlikçi-uşakları, içinde buldukları ekonomik krizi aşmak için saldırganlıklarını artırırlarken, ülkemiz de bundan payını alıyor. TC devleti, bir yandan Avrupa Birliği yerine Şanghay İşbirliği Örgütü'nü tercih etme beyanları verirken, diğer yandan emperyalizme bağımlılığının ödülü olarak patriotlarına kavuşuyor ve ülke içinde ve dışında halka karşı saldırısını artırıyor.

Kürt ulusuna, her türlü devrimci demokratik muhalefete gözaltı ve tutuklama, işten atma, örgütsüzleştirme saldırısı tüm hızıyla sürüyor.

Emperyalist saldırganlığa ve katliamlara, faşizmin zulmüne ve sömürüye karşı komünizm ve devrim şehitlerimizden aldığımız güçle direnelim, mücadele edelim.

Örgütlenelim!

Eylem gözlü ölümsüz kadınlara...

Eylem gözlü kadın gerillaların toplu olarak okudukları şarkılarında yankılanan Zazaca ve Kürtçe sesleri şimdi Dersim'in katliam yaşamış her bir toprak parçasında, uçurum diplerinde ve ulaşılmaz zor

olan zirvelerinde duyuluyor. Acıya isyan yükleyen direniş sesli emekçi kadınlarımız şimdi gerilla üniformaları ve omuzlarındaki tüfekleriyle Dersim'in dağlarında, yoksul emekçi damlarında ve sokaklarında dolaşıyor.

Sayfa 26-27

Tasfiye saldırılarının hedefi TMMOB

TMMOB, torba yasa ile yapılan yasal değişikliklerle tasfiye edilmeye çalışılıyor. Konu ile ilgili TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu Sekreteri Süleyman Solmaz ile bir röportaj yaptık.

Sayfa 29

Umutlu olmak için çokça neden var

Merhaba

Yine tansiyonun hiç düşmediği bir atmosferde yeni sayımızla karşınızdayız.

KCK adı altında yurtsever, ilerici avukatları gözaltına alarak tutuklayan TC devleti, bu kez ilerici, devrimci avukatları hedef aldı. Halkın Hukuk Bürosu ve ÇHD'ye yönelik operasyonda bir kez daha polis terörüne tanık olduk. İşçilerin ve emekçilerin davalarına bakan, halktan yana tavır alan avukatlara AKP hükümetinin "İleri Demokrasi"si içinde elbette yer yoktu. Hiçbir muhalif sese tahammülü olmayan TC devleti, belki de bize anlatıldığı kadar güçlü değildi...

İşçi ve emekçilere yönelik saldırganlıkta tempoyu her gün biraz daha artıran AKP'nin de elbet bir sınırı olacak. Kuşku yok ki bu sınır çizgisi yığınların "sabrına" ve devrimci, yurtsever güçlerin müdahalesine bağlı. Birçok bölgede değişik iş kollarında, parça parça açığa çıkan eylem ve direnişler bu yönde bir sinerjinin birliğini gösteriyor. Çorlu ve Tuzla'da direnişte olan işçilerin neler yaşadığını gazetemizde bulacaksınız. Lokal düzeyde ortaya çıkan bu direnişler gelecek adına bizi umutlu kılıyor.

Üç yurtsever kadının Paris'te katledilmesine karşılık Kürt halkında yükselen öfke ve açığa çıkan sahiplenmede umutlu olmak için çokça neden olduğunu bir kez daha gösterdi. Kürt halkı, dünyanın dört bir yanında ve elbette Amed, Maraş, Mersin ve Dersim'de şehitlerini görkemli bir şekilde uğurladı. TC devleti ise zavallı bir ikiyüzlülükle bir yandan barış masalları anlatırken öte yandan şehitler üzerinden yürüttüğü polemikle Kürt halkını aşağılamayı sürdürdü. Biliyoruz ki Kürt ulusunun mücadelesi, yaşamlarını usulca feda eden sayısız yurtseverin, devrimcinin ödediği bedeller olmadan bugünlere ulaşamazdı. Şehitler kavgaya ve zafere olan inancın billurlaşmış birer örneğidir. Onlar bizim tarihimiz, bugünümüz ve aynı zamanda yarınımızdır.

Bilindiği gibi Ocak ayının son haftasında komünizm ve devrim şehitlerini anıyoruz. Bu haftayı takip eden günlerde 2 Şubat'ta (2011) Dersim'de **Sefagül Kesgin**, **Fatma Acar**, **Nurşen Aslan**, **Gülizar Özkan**, **Derya Aras**; anılarını ve özelemlerini; kavga hünerlerini ve geleceğe dair düşlerini bize bıkarak aramızdan ayrıldı. Onları anmak, uğruna yaşamlarını feda ettikleri mücadeleyi büyütmeğe geçiyor. Daha yakına, daha ileriye ve daha hızlı adımlarla, cüretle ve cesaretle ilerlemek yapmamız gerektir.

Bu kapsamda birçok ilde ve bölgede okurlarımız şehitlerimizin ailelerini ziyaret etti ve onların yanında olduklarını dile getirdi. Bu anlamda 2 Şubat günü İstanbul Bakırköy Hava-İş Konferans Salonunda düzenlenecek olan **Yeni Demokrat Kadın Kurultayı** da özel bir anlam kazanıyor.

5 kadın Partizan, duruşları, sınıf mücadelesine yaklaşımları ile kadına biçilen role saplanmış birer hançerdi. Onlar belki fiilen aramızda yoklar ama bıraktıkları bayrak bugün onların yolundan yürüyen kadınların elinde.

Mücadelenin ihtiyaçlarına yanıt olmak, kavgayı büyütmeğe, örgütlenmek ve elbette örgütlenmek için. 2 Şubat şehitleri bize mücadelenin herkesin görevini en iyi şekilde yapmasıyla büyüyeceğini anlattı. Örgütlenmenin ve örgütlenmenin yolu da buradan geçiyor...

Başarılar/Serkeftin

ABONELİK NEDEN GEREKLİ?

Abone oldukları içinde her sayı onlara düzenli gitmenin koşulları oluşmuş olacaktır. Böylece birebir diyalog kurma, süreç hakkında sohbet etme imkânı yakalayabiliriz.

Merhaba

Bir ÖG okuru olarak bir süredir gazetemizde yer alan abonelik kampanyasıyla ilgili olarak fikirlerimi paylaşmak istedim. Bulduğumuz alanda yürüttüğümüz çalışmalarından biraz bahsedeyim önce. Alanımızda gazete dağıtımını yapıyoruz uzun bir süredir. Belli bir istikrar da var. Çevremizde eskiden beri gazetemizi okuyan birçok okurumuz var. Bunun yanında çeşitli iş kollarında çalışan genç okurlarımız var. Elimizden geldiğince gazetemizi okurlarımıza ulaştırmaya çalışıyoruz.

Gazeteye birlikte yürüttüğümüz tartışmalarla okur bilinci oluşturmada ve sahiplenmede belli bir düzey yakaladık. Ama bence bu da yeterli değil. Bu bilincin sürekli ileri taşınmaya ihtiyacı var. Yani biz gazeteyi götürmediğimizde onlar gazetemizi arayıp sormalı, bizi bulmalı.

Şu an geçmişe göre daha iyi olsa da **"bana gazete gelir, okurum"** anlayışının hala etkileri var. Abonelik bence bu sorunun aşılmasına katkıda bulunacak bir çalışmadır. Gazeteye abone olan okurlarımız da gazeteyi sahiplenme bilinci daha fazla artacaktır. En azından bir yıllık ya da 6 aylık gazetenin bedelini peşinen ödediği için bile olsa gazeteyi arayıp soracak, bizden hesap soracaktır. Ya da kendisi bir şekilde gazeteyi bürodan temin etmeye çalışacaktır. Büroyu arayıp gazetesini soracaktır.

Bunlar gazetemizin okurlarımızın yaşamına daha fazla girmesi anlamına gelir. Bizi tanıyan çevremizdeki tüm okurlarımızı ayrıca ilerici, duyarlı insanları gazetemize abone yapabiliriz. Böylece hem gazetemizin ulaştığı insan sayısı artmış olur hem de daha geniş bir çevreye gazetemizi taşımış oluruz.

Abone olan okurlarımıza gazeteyi elden ulaştırmak mümkün değilse posta ile göndermeliyiz. Ama önceliğimiz elden ulaştırmak olmalı bence. Abone oldukları içinde her sayı onlara düzenli gitmenin koşulları oluşmuş olacaktır. Böylece birebir diyalog kurma, süreç hakkında sohbet etme imkânı yakalayabiliriz.

Mesela bulunduğumuz alanda iyi bir abonelik çalışması yürütürsek azımsanmayacak bir maddi imkân da yaratmış olacağız. Bu da gazetemizi, yayınevimizi besleyecektir.

Bir Özgür Gelecek okuru olarak yayınevimizin basıma hazırladığı birçok kitap olduğunu da biliyorum. Bu sayede kitapların basılmasına da katkı sunabiliriz. **"Abone ol abone bul"** şiarıyla Özgür bir Gelecek için daha hızlı adımlar atalım! Tüm yoldaşlara selamlar.

(Bir ÖG okuru)

Bu gazete sizin! Sesinize ses katın!

Özgür Gelecek	6 Aylık	30 TL	12 Aylık	60 TL
Yeni Demokrat Gençlik	6 Aylık	18 TL	12 Aylık	36 TL
Partizan	6 Aylık	23 TL	12 Aylık	46 TL

"Gazete değerlendirmesi bizi eğitecek bir araçtır"

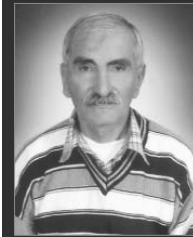
Gazete değerlendirmesi bizim açımızdan çok güzel geçmektedir. Oldukça verimli olan ve iki haftada bir yaptığımız gazete değerlendirme toplantılarında daha çok birikime sahip oluyoruz; hiç sıkılmadan ve her konuyla ilgili tartışma yürütebiliyoruz. Her yoldaşa verilen doğal muhabirlik konulu görev ve dağılımlarını sorumlulukla yerine getirilmesi ve yoldaşların bu konuya çok duyarlı olduğunu göstermesi öne çıkmıştır.

Her yoldaşın iki hafta boyunca aldıkları konular üzerine araştırma yapması ve bilgi toplaması, meseleyi işini ciddiye aldığını

göstermiştir. Kentsel dönüşüm, çeteleşme, yozlaşma, öğrenci sorunları, toplu taşıma araçlarına dair yazılan haberler bizim açımızdan çok olumlu ve geliştirici olmuştur.

Gazete değerlendirme toplantılarına katılan yoldaşlara, görev ve sorumluluk verilmesi gerekir. Çünkü görev ve sorumluluk bizleri geliştirecek, eğitecek bir araçtır. Bu temellerde gazete değerlendirme toplantılarımız gitgide boyutlanarak bizleri ileriye taşıyacaktır.

BAŞSAĞLIĞI

Bafra T Tipi Hapishane'de TKP/ML

davasından tutsak bulunan okurumuz Süleyman Rüya ve gazetemiz çalışanı

Kemal Rüya'nın babası Eşref Rüya, 24 Ocak günü yakalandığı hastalığı yenik düşerek yaşamını yitirmiştir. Her daim bizlere kucak açan İbrahim Amcamızı saygıyla anıyor; ailesine başsağlığı diliyoruz.

Özgür Gelecek Gazetesi Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri

Safları sıklaştıralım! Örgütlü mücadeleyi yükseltelim! Devrimci Dayanışmayı Büyütelim!

Yeni yılla birlikte bilhassa Kürt ulusal meselesinde yeni adımlar atılacağı, A. Öcalan'la yapılan görüşmelerle sorunun çözüleceği beklentisi yaratıldı. Bir yandan gerilla güçlerine saldırılar ve sınır ötesi bombalamalar, tutuklamalar hız kesmeden devam ederken, diğer yandan sorunun çözümüne dair iyimser bir hava yaratıldı. Paris'te üç yurtsever kadının katledilmesi ve ardından başta Amed olmak üzere yüz binlerce kişinin katıldığı cenaze törenleriyle uğurlanması bile bu amaç doğrultusunda kullanıldı.

Türk hâkim sınıfları Kürt meselesine dair yeni bir "çözüm" önermemelerine rağmen ortalığı böylesine bir hava kaplamasının arka planında hiç kuşkusuz ki Öcalan ile yapıldığı söylenen görüşmeler yer almaktadır. T. Erdoğan'ın "biz değil devlet yetkilileri görüşüyor." (02.01.2013, Basın) şeklindeki bir hayli "ilginç" açıklamasında da belirttiği üzere, TC devleti, Öcalan'la pazarlık yapıyor. Öcalan'ın meseleye yaklaşımı ve "çözüm" önerisi bilinmiyor değildir. Ve devlet ilk kez kendisiyle görüşmüyor da!

Buna rağmen estirilen "barış" havasını neye yormalı? Üstelik son dönemde çeşitli vesilelerle T. Erdoğan'ın yaptığı açıklamalarda da meseleye bakışında değişiklik olmadığı açıkken. Erdoğan'ın, "terörle müzakere değil mücadele edilir" den (27.09.2011, Basın) "terörle mücadele ederiz, siyasetçiyle müzakere ederiz" e (07.01.2013) evrilen bir "değişiklik" içinde olmasının, kimi çevrelerce bir "çözüm umudu" olarak propaganda edilmesinin arkasında yatanlar iyi kavranmalıdır.

"Kürtler Türkiye'yi Bölmeyecek, Türkiye Kürtlerle Büyüyecek"

Başlıktaki cümle ABD destekli bir gerici olan ve ulaştığı ekonomik, siyasal ve toplumsal güç bağlamında "feodal komprador" tanımlamasını hak eden, F. Gülen'e yakınlığı bir sır olmayan, Eyüp Can Sağlık'ın genel yayın yönetmenliğini yaptığı Radikal'de kaleme aldığı iki yazısında (22 ve 23.01.2013) kullandığı bir ifade. Kendisi bu yaklaşımın MGK'da tartışıldığı ve Türk hâkim sınıflarının önümüzdeki süreçte Kürt ulusal sorununu ele alışlarında bir paradigma değişikliğine neden olduğu iddiasında bulunuyor.

Gerçektende 2012 yılının son toplantısından sonra yayımlanan bildiri- de, toplantının gündemine dair ipuçlarını bulmak mümkün. (26.12.2012, Basın) Yayımlanan bildiri- de özellikle Ortadoğu ve Kuzey Afrika bölgesinde meydana gelen gelişmelerin değerlendirildiği ve bu kapsamda Suriye ve Irak'ta yaşananlara dair TC devletinin belli bir politika oluşturduğu anlaşılıyor.

Kısa bir süre öncesine kadar Kürt ulusal sorununa yaklaşımı "onların da altlarını üstlerine getir, birliklerini boz, evlerine ateş sal, feryad u figan sal, köklerini kes, kurut ve işlerini bitir" ("Terör ve İzdırıp", Bamteli, 24.10.2011) fetvasından ibaret olan Türk hâkim sınıflarının bu "güzide" sözcüsünü; günümüzde "sulh hayırdır, hayır sulhtadır" çizgisine getiren ve gerekirse "el de öpülebilir etek de öpülebilir" dedirten (8. 01.2013, Yeni Şafak) bir "politika değişikliği" olduğu son derece açıktır.

Hedef Daha Fazla Baskı Katliam Ve Sömürdür

Önce şu; Türk hâkim sınıflarının bu politika "değişikliği"nde belirleyici etken, Kürt halkının devrimci dinamiğini arkasına alan, reformist talepler uğruna da olsa silahlı mücadeleden taviz vermeyen, Kürt Ulusal Hareketi'nin mücadelesidir. Kürt halkının TC faşizmi karşısında tavizsiz direnişi, evlatlarını bu uğurda toprağa vermiştir onları böyle kıvrandıran! Onları en fazla korkutan ve rahatsız eden silahlı mücadele pratiğidir. Kürt halkının haklı ve meşru mücadelesinin, bu mücadelenin gerilla savaşına dayanan pratiğidir!

Kürt ulusal hareketinin direngen tavrı ve mücadelesi hakim sınıfları sıkıştırdığı içindir ki "adım atıyorlar" ve "cambaza bak siyaseti" izlemeye devam ediyorlar. Bir yandan ulusal hareket önder kadro ve savaşçılara saldırılar gerçekleştirirken, diğer yandan bizzat Erdoğan'ın ağzından "barış" lafzını ediyorlar. (19.01.2013, Basın) Aslında aynı oyun tekrarlanıyor. AKP yerel seçimlere hazırlanıyor. Bunun için bütün amaçları ülke içindeki silahlı güçlerin tasfiyesi, mümkünse sınır dışına çıkarılmasıdır.

Bir diğer etken, hem ülkemizdeki Kürt ulusal hareketinin, hem de Suriye, İran ve Irak Kürdistanı'nda faaliyet sürdüren Kürt ulusal hareketlerinin mücadeleleri, sürece yaklaşımları ve kimi son derece önemli kazanımları, beraberinde Türk hâkim sınıflarının, bölgeye yönelik "farklı" bir söylem içine girmesine neden olmuştur.

Ama Türk hâkim sınıflarının Kürt ulusal sorununda "özde aynı, sözde farklı olan" tavırlarının arka planında yatan ve kanımızca da son MGK toplantısında da mevzubahis olan, başta ABD olmak üzere emperyalistlerin bölgeye yönelik çıkarları ve bunu da arkalayan biçimde Türk hakim sınıflarının rol kapma yarışıdır.

Bir süreden beri Suriye'de yaşanan gelişmeler; Esad diktatörlüğünün dış destekli saldırganlara, yine dış destekli yardımların da katkılarıyla cevap vermesi ve belli bir avantaj elde etmesi emperyalistler nazarında TC devletini gözden düşürmüş görün-

yor. TC devletinin ilk dönemdeki pervasız tutumundan uzak bir görüntü vermesinin nedeni budur. Buna karşılık Türk hâkim sınıfları, Suriye Kürdistanı'ndaki Kürt oluşumundan endişe duyuyorlar. Bu nedenle Kürt ulusal sorununa dair söylemlerinde bir değişikliğe ihtiyaç duyuyorlar.

Benzer şekilde Irak Kürdistanı'nda yaşananlar ve özellikle de Irak merkezi yönetimi ile Irak Kürdistanı Bölgesel Yönetimi arasında yaşanan gerginliğin temelinde, Kerkük merkezli petrol kaynaklarının denetimi olduğu bir sır değil. Ve yine bir sır olmayan, bu pastadan pay almak isteyen Türk hâkim sınıflarının olduğudur. Ve hiç kuşkusuz ki bu kesimler içinde varlığını Türk hâkim sınıflarıyla bir kılan bir kısım Kürt burjuvaları ve toprak ağaları da vardır. Onlar da Irak Kürdistanı'nda "iş tutuyorlar"(!) Bu minvalde A. Davutoğlu'nun Kerkük deyince "gözyaşlarına boğulması" tesadüf değildir! En son Davos'ta bölgeye yönelik Türk hâkim sınıflarının temsilcisi A. Davutoğlu ile Kürdistan Bölgesel Yönetimi Başkanı M. Barzani'nin teşrik-i mesaisinin ana gündemlerinden birisi yine enerjydi. (24.01.2013, Basın)

Özetle; Türk hâkim sınıflarının Kürt ulusal sorununa dair attıkları adımlar "Kürt kardeşlerini" düşündüklerinden değildir. Asıl olarak Öcalan'ı "bebek katilliği"nden, "muhatap" aşamasına getiren, tam da bölgede yaşanan gelişmeler ve açığa çıkan kimi olanaklardır. TC devleti bu imkânları ileriye sürerek, Kürt ulusu üzerindeki hakim imtiyazını "yeni" söylem etrafında yeniden üretmenin hesaplarını yapıyor. Ne yazık ki Kürt ulusal hareketinin kimi önderlerinin açıklamaları da ezilen bağımlı Kürt ulusunun bu konumunun değişmeden devam etmesi yönündedir. Onlar "Kürtleri tanıyın", "bazı kısımları haklar verin ve birlikte Ortadoğu fethedelim" anlayışı içindeler. Hal böyle olunca Türk hâkim sınıfları, "büyü-mek"ten bahsediyorlar, bölgeye yönelik "gündüz düşleri" görüyorlar.

Her Türlü Silahlı Mücadele Anlayışı Hedefte!

Aslında Türk hâkim sınıflarının pek çok düşü var ama onları şu anda en fazla ilgilendiren ve sabırsızlandıran Kürt ulusal hareketinin silahlı güçlerinin tasfiyesidir. Bunu her fırsatta tekrar ediyorlar.

Amaçlananın esas olarak silahlı mücadele anlayışını savunan ve sempati duyan, bu temelde mücadele yürüten her türlü muhalefet odağının faşist bir saldırı furyası altında bastırılması olduğu, sadece ulusal harekete değil onunla birlikte devrimci harekete yönelik tutuklama saldırısında da açık görülüyor. Faşizm bu "çözüm" sürecinde yol kazasına uğramak istemi-

yor. Bu nedenle kendince her türlü "ayrık otunu" temizlemeyi bir biliyor. Bu politikayla birlikte önce DHF taraftarları ve Halkın Günlüğü okurlarıyla birlikte, hemen ardından Yürüyüş okurları, Halkın Hukuk Bürosu ve ÇHD'li avukatların da aralarında bulunduğu onlarca kişi tutuklandı.

Kızıldere Sadece Teslim Olmamak Değildir!

Bilinmelidir ki "Komünizm ve Devrim Şehitlerini" andığımız bu günlerde, kimi güncel politik gelişmelerin ışığında ve polemikler vesilesiyle devrimci dayanışmayı bir kez daha hatırlatmak gerekiyor. '71 silahlı devrimci çıkışının önder kadrolarından Mahir Çayan ve yoldaşlarının, devrimci dostlarının Kızıldere'de yükselttikleri devrimci direniş yolumuzu aydınlatıyor.

Çünkü THKP-C'nin önder kadrolarıyla birlikte, THKO savaşçıların Kızıldere'de yükselttikleri mücadele bayrağı sadece onların "feda" ruhuyla açıklanamaz. Onlar "biz buraya dönmeye değil ölmeye geldik" derken aynı zamanda devrimci dayanışmanın en güzel örneğini sergilediler. Silah elde toprağa düşerken, kanları birbirine karıştı ve böylelikle devrimci dayanışmanın pratiğini bize bıraktılar. Bu değerli ve anlamlı pratikten öğrenmeliyiz. Biz Kızıldere'yi, Kızıldere direnişini bu açıdan da örnek alıyoruz. Dolayısıyla her alanda tıpkı Halkın Günlüğü okurlarıyla olduğu gibi, Yürüyüş okurlarıyla dayanışma içinde olmak, devrimci dayanışmayı büyütmek devrimci bir görevdir.

Önümüzde zorlu mücadele günleri var. Faşizmin saldırganlığının hedefinde komünist hareketin olmaması düşünülemez. Özellikle son dönemde Kürt ulusuna yönelik saldırıların yanında, Alevi mezhebinden halkımıza yönelik fiili ve psikolojik saldırıların arttığına tanık oluyoruz. Bunlar artık vaka-i adiy'e denildiği için önemsiz görülebilir. Ama son dönemde burjuva-feodal basında ve özellikle "sabitlik" kimi kalemlerce Alevilere yönelik uyarılar dikkat çekici. ("Sünnî Alevî kavgası çıkartmak isteyen kriptolar", Mehmet Şevket Eygi, 16.01.2013, Milli Gazete ve "Aleviler dikkat", Mümtaz'er Türküne, Zaman, 24.01.2013 vb. örnekler çoğaltılabilir.) Bu türden yayınların arka planında Suriye'ye yönelik saldırgan tutum varsa da Türk hâkim sınıflarının kendi politikalarını hayata geçirmek için halka yönelik saldırganlığı bilinmiyor değil.

Bu nedenle her türlü faşist saldırıya hazırlıklı olmak, başta Kürt ulusal hareketine dayatılan tasfiye politikası olmak üzere devrimci hareketlere yönelik fütursuz saldırganlığa karşı saflarımızı sıklaştırıp, örgütlü mücadelemizi yükseltip, devrimci dayanışmayı büyüterek yanıt olabiliriz.

Pertek'te Eğitim-Sen'e saldırı

Eğitim-Sen Pertek Temsilciliği tarafından **22 Ocak** günü yapılan sendikanın 18. kuruluş yıldönümü etkinliğine Per-

tek Kaymakamlığı talimatıyla baskın düzenlendi. Etkinliğin yapıldığı kafenin içki ruhsatı olmadığı bahanesiyle sivil ve özel hareket polisleri tarafından yapılan baskınla, etkinlik, sabote edilme-ye çalışılmış; ancak Eğitim-Sen üyele-

ri ve etkinlik vesilesiyle orada bulunan yurtsever ve devrimcilerin tepkisi üzerine polis kafeyi terk etmek zorunda kalmıştır.

Bu saldırıyı kınamak amaçlı Eğitim-Sen Pertek Temsilciliği **24 Ocak** günü

Pertek Belediyesi önünde bir basın açıklaması yaptı. Açıklamaya aralarında **Partizan**'ın da bulunduğu birçok devrimci, demokrat ve yurtsever kurum destek verdi.

(Pertek Partizan)

Teknopark işçileri gözaltına alındı

H. Merkezi: İstanbul Ticaret Odası önünde direnişte olan Teknopark işçileri 15 Ocak günü darp edilerek gözaltına alındı. İşçiler serbest bırakılmalarının ardından direniş alanı olan İTO önüne gelerek eylem yaptı. **"Uzunlar İnşaat aylardır ücretlerimizi gasp ediyor. Ücret hakkımız söke söke alırız"** yazılı pankart açan işçiler adına **Burçin Kuz** bir açıklama yaptı.

Kuz; yeni bir çadır kurarak direnişlerine devam edeceklerini açıklayarak, haklarını alana kadar İTO'nun ve Uzunlar İnşaat'ın sahibi Adnan Uzun'un yakasını bırakmayacaklarını belirtti.

"Avukatlarımızın tutuklanmasını kınıyoruz"

İstanbul: Yaklaşık 1 yıldır devam eden Hey Tekstil direnişi ilk günkü kararlılığı ile devam ediyor. Neredeyse her gün eylem yapan işçiler kazanana kadar devam edeceklerini açıkladılar.

Direniş ile ilgili bilgi aldığımız Hey Tekstil işçileri; geçtiğimiz günlerde 35 işçinin ücretlerini alabilmek için bir liste hazırladıklarını, ancak bu görüşmenin ardından henüz bir cevap alamadıklarını belirtiyorlar.

"Sendika hakkımız engellenemez"

H. Merkezi: 23 Ocak günü Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde çadır kurmak isteyen Dev Sağlık-İş Sendikası üyesi işçilere polis saldırmıştı. Devrimci Sağlık-İş Genel Başkanı **Arzu Çerkezoğlu**'nun da içinde olduğu 27 kişi gözaltına alınmıştı.

Bu terörü protesto etmek için 24 Ocak günü bir kez daha Çalışma Bakanlığı önünde eylem yapan işçiler sendikal haklarına sahip çıkacaklarını haykırdı. Gözaltına alınan ve açıklamaya kolu sargılı katılan Çerkezoğlu, yaşanan saldırıya tepki göstererek, taşeron işçilerin sendikasızlaştırılmasına izin vermeyeceklerini vurguladı.

"Çadırda devrimci, sosyalist oldum"

İstanbul: Çorlu'da 2007 yılından itibaren Avrupa Serbest Bölgede faaliyet gösteren Daiyang-Sk Metal fabrikasında Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi işçiler hakları için toplu iş sözleşmesinde yaşanan anlaşmazlıktan kaynaklı 70'i aşkın gündür direniyor. 120 işçiyle greve çıkan sendika bu süreçte birçok eylem gerçekleştirdi. Ve gerçekleştirdiği son eylemde polis saldırısına maruz kaldı. Ancak direniş devam ediyor. İşçiler Çorlu'da Cumhuriyet Meydanı'nda direnişte. Biz de direniş çadırını ziyaret ettik.

- Fabrikada kaç yıldır sendikal mücadele var?

Bayram Balıkcı: 2 yıldır var. Beni fabrikaya, taşeron olarak, sendikaya karşı mücadeleyi kırmak için işe aldılar. Ama ben sendikaya üye olduğum için onların bu oyunu boşa çıktı. Sürekli mücadele içerisindeyiz. Bu sendikalaşma sürecinde 17 arkadaşımızı işten attılar. Sendika, davasını sürdürdü. 4 ay önce işe iade davaları kazandı. Bu süreçte sendika da yetki kazandı, fabrikaya girdi.

- Grev sürecinden bahsedermisiniz?

- Sendika, toplu sözleşme için görüşme yapıyordu. Talebi % 6 zamdı.

Bize "servisiniz, sosyal sigortanız yatacak, yemek var, bundan iyisi can sağlığı" dediler, biz kabul etmedik. Sonra toplu iş sözleşmeleri için masaya oturduk, onda da anlaşamadık. Sürekli eve tehdit mektupları gönderiyorlardı. 14 Kasım'dan itibaren greve başladık. Bugün 72 gün (24 Ocak). Fabrika bu

sürede kaçak ve taşeron işçi çalıştırdı. Bu işçiler Türkiye'ye turist vizesiyle getiriliyor. Biz bunu protesto ettik. Orada polisin saldırısına maruz kaldık. Müfettişler suçüstü yakaladılar Koreli işçilerin kaçak çalıştırıldığını.

- Polisin saldırısını nasıl yorumluyorsunuz?

- Biz sadece kaçak işçilerin orada çalışmasına karşı eylem yaptık. Yasadışı bir şey yapıyorlar, biz buna karşı çıktık. Yine devlet, polisler göz yumdu buna, ama biz göz yumamadık. Gittik fabrika önüne. Polis, jandarma, çevik kuvvet gelmişti. Korkmadık onlardan. Nedense bunlar hep patronun yanında oluyorlar. Biz o malları çıkarmalarına engel olmadık, ama yine de sesimizi duyurmaya devam ettik. Çünkü biz sustukça, onlar devam edecekti. Belki de fabrikayı kaçak işçi ile dolduracaklardı. O zaman da işçi için hak-hukuk diye bir şey kalmazdı. Polis, savcı bizim karşımızda. Çok yavaş ilerliyor süreç. Onlar üretimi yapıp satıyorlar. Başvurduğumuz müfettişler gelene kadar 3 ay geçiyor.

- Şu an açlık grevindesiniz değil mi?

- Açlık grevimizin 3. günündeyiz.

Dönüşümlü yapıyoruz açlık grevini. Eğer süreç böyle devam ederse ölüm orucuna başlayacağız. Bir yandan da imza kampanyası yapıyoruz. Çorlu halkının % 70'i işçi olduğu için bizi anlayacaklarını düşünüyoruz. Bu imzaları Çalışma Bakanlığına göndereceğiz. Bakanlıklar biraz görevlerini yapsınlar istiyoruz.

- Direnişle ilgili ne düşünüyorsunuz?

- Direniş çadırına ilk defa girdim. Daha önce görüyordum, ama dışarıdan bakıyordum. Bu direniş bana çok şey öğretti. Belki on yaş büyüdüm. Buraya girince direnen tarafın ne çektiğini gördüm. Ezilmenin ne olduğunu öğrendim, direniş ruhunu gördüm. Açıkçası sosyalist, devrimci oldum. Çünkü haksızlıklara karşı susmuyoruz. Bir okul gibi... Dışarıdan bakıldığı gibi değil, bunu yaşamak gerekiyor. Benim yanıma herkes geliyor, oturuyor. Dışarıdan bir sarhoş da, hiç tanımadığım biri de geliyor. Bizim halimizden onlar anlıyor ama devlet anlamıyor.

"İşe gider gibi direniş çadırına gidiyoruz"

Kartal: Sendikal faaliyet yürüttüklerini için "performans düşüklüğü" bahane edilerek işten çıkarılan ISMACO işçileri direnişlerine devam ediyor. Daha önce yaptığımız ziyaretten bu yana derme çatma olan çadırlarını "evleri" haline getiren işçiler, "işe gider gibi sabahın erken saatlerinde buraya geliyoruz. İşçilerin ve patronların bizim kararlılığımızı görmesi önemli" diyorlar.

Direnişin patronlar üzerinde nasıl korku yarattığını bize **Fikriye Akgül** anlattı. Patronun direnişten oldukça rahatsız olduğunu söyleyen Akgül, "işçilere onları sendikaya zorla üye yapmak istediğimiz için bizi şikâyet etmeleri konusunda baskı uyguluyorlar" diyor. "Bizleri Serbest bölgenin dışında

tutarak içerdeki bağımızı engellediler ve bizi suçlu gibi göstererek işçilere 'bakın buraya giremiyorlar' diyerek yalan haberler yayıyorlar" diyen Akgül, patronların korkudan her "yola" başvurdukları söyledi.

"Bizim avukatlarımızı da tutuklayabilirler!"

ÇHD'ye yönelik operasyonu konuştuğumuzda Akgül'ün tepkisi "İşçilerin hak arama eyleminde o avukatları gördüm, dedim 'bizim avukatlarımızı da böyle suçlayabilirler'. Hakkını arayan herkesin hedef tahtasında olması meselesi var" oldu. Ardından işçilerden **Cengiz Taşkesen**, amaçlarının ISMACO'ya sendikayı sokmak olduğunu ve bu anlamda direnişin zafere evirilmesinin önemli olduğunu dile getirdi.

Emekçinin
Gündemi

En yakınımızdan başlamak...

Ülkemizde sınıf mücadelesi günümüzde sendikaların marjinalleştiği, devrimcilerin ise sınıftan önemli oranda koptuğu bir dönemde hayat bulmaktadır. Özel sektörde sendikali oranının yaklaşık % 2 olduğu ülkemizde, bu % 2'nin de büyük çoğunluğunun temel sendikal bilinçten uzak olduğunu hesaba kattığımızda, sınıf içinde devrimci çalışma yapan hareketlerin de oldukça zayıf olduğunu tespit ettiğimizde, ülkenin dört bir yanında yoğun sömürüye ve kölece çalışma şartlarına karşı çeşitli yöntemlerle tepki gösteren işçilerin mücadelesinin zayıf yanlarını anlamak mümkün olmaktadır. Bu gerçekliğe karşın Antep, Adana, Gerede örneklerinde olduğu gibi binlerce işçinin toplu eylemleri ve grevleri yaşanıyor, binlerce metal işçisi Bursa, Sakarya, Eskişehir'de protestolara katılıyorsa, ülkenin dört bir yanında iş bırakma, direniş, yürüyüş gibi çeşitli yöntemlerle işçiler tepkilerini ortaya koyuyorsa ve sendikalaşmaya olan ilgi geliyorsa sınıf mücadelesinin işleyen yasalarına sınıf bilinçli devrimcilerin nasıl müdahil olması gerektiğine dair verimli ve somut politikalar belirlememiz gerektiği de açığa çıkmaktadır.

Mevcut halde işçilerin temel talepleri ekonomik-demokratik mücadelenin sınırlarını doğal olarak aşamamaktadır. Mevcut tepkiler bir birikim sürecinin sonucu olmaktadır. Bu birikim süreci yoğun işsizlik, kuraldışı çalışma, örgütlenme bilincinin zayıflığı, kredi borçları gibi çok çeşitli sebeplerle uzun bir süreci kapsamaktadır. Biriken öfke patladığında ise artık gemiler yakılmakta, iş kaybetme korkusuna set çekilmektedir. Dayatılan çalışma koşulları nefes almaya dahi zaman bırakmamakta, işçiler en temel insani taleplerle tepkisini açığa sermektedir.

Mücadele eden işçilerle sendikaların ve sendikalar vasıtasıyla devrimcilerin bağ kurması ve öncü işçilere siyasal sınıf bilincinin aşılması günün öncelikli görevidir. Ancak bu çalışmaları yaparken de aslında garipsenmesi gereken bir olgu ile sıkça karşılaşmaktayız. Devrimci demokratik düşünceleri bilen, çeşitli eylem ve etkinliklere katılan, devrimci demokratik basını takip eden işçilerin fabrikalarındaki sendikalaşma amaçlı mücadelelere soğuk yaklaştığını veya dahil olsa da öncülük etme ve örgütlü güçlerle bağı kurmada isteksiz veya yetersiz kaldığını görmekteyiz. 2012 yılı süresince İstanbul'dan Bursa ve Trakya'ya kadar birçok şehirde sendikal mücadele veren fabrikalarda okurlarımızın dahi sürece girmediklerini, girse de DDSB ile bağ kurmayı aklına getirmediklerini, kendisine böylesi bir misyon biçmediğine tanıklı etmekteyiz. Normalde sahip olduğu devrimci bilinçle çalışma arkadaşlarını bilinçlendirmesi, sendikalaşmaya öncülük etmesi ve fabrikasına dair örgütlenme çalışmalarının devrimci demokratik sendikacılar üzerinden gerçekleşmesi için çaba göstermesi gereken birçok arkadaşımız politik bir alt yapısı olmadığı halde mevcut çalışma şartlarını değiştirmek için harekete geçen işçileri geriden takip edebilmektedir.

Bunun elbette sebepleri vardır. Tasfiyecinin etkisiyle devrimci düşüncelere sahip olan işçilerde güvensizliğin, umutsuzluğun ve yabancıliğin etkisi yadsınamaz. Ülkemizde sendikal hareketin oldukça kötü durumda olması sebebiyle sendikalara yönelik tepkinin de verilen mücadeleye küçümseyici şekilde yaklaşmayı beraberinde getirdiği anlaşılmaktadır. Devrimci saflarda sınıfsal kimlik ve duruş yerine kimlik politikalarına esası verme ve demokrasi mücadelesini ulusal ve mezhepsel taleplerle gerçekleştirirken esas olan sınıf mücadelesini arka plana atma eksikliğini de eklemek gereklidir.

Bunun sebeplerini daha da derinleştirmek elbette mümkündür. Ancak artık kaybedilecek vakit yoktur. Sınıf içinde devrimci bir odak oluşturmaya büyük bir ihtiyaç varsa, sendikal hareket ve sınıf içinde arayış, hareketlenme ve kaynama varsa ve sistem çok daha kapsamlı saldırılarla karşımıza çıkıyorsa bize en yakın olandan başlayarak sınıfsal mücadeleyi geliştirmek için çabalarımızı yoğunlaştırmamız şarttır. Bu taşın altına tüm okurlarımızın, etkinliklerimize, yürüyüşlerimize katılan her yoldaşımızın, tüm devrimci demokrat işçilerin ellerini koyması ve güçlerimizi birleştirmesi için çalışmalarımızı geliştirmeliyiz.

Kongreye Giderken...

Belediye-İş Sendikası 2 Nolu Şube'de yaşanan gelişmeler bu sürece bir örnektir. 2 Nolu Şubede genel kurul süreci yaşanmaktadır. Yaşanan sürece bizzat Genel Yönetim Kurulu taraf olmaktadır.

Kongreler işçi sınıfı açısından hep önemli bir yerde durmuştur-durmaktadır. Bu önemin günümüzde istenilen düzeyde olmaması belki de en çok tartışılması gereken noktadır.

Sendika kongreleri **sınıfın baharı** olarak görülür. Tıpkı bahar gibi tüm renkler açar. Çünkü kongreler de farklı tüm düşüncelerin ortaya sunulduğu dönemlerdir. Üstelik bu farklılıkların mücadelede ortaklaşma yaratacağı süreçlerdir. Ancak bugün sendikalarımızda kongreler bahsini ettiğimiz "**sınıfın baharı**" gerçekliğini taşıyamamaktadır. Sınıfın en temel örgütlenme aracı sınıfa hizmet etmeyecek denli tasfiye yaşamış ve sınıfı temsili yok edilmiş durumdadır.

Bu sonuç bugün kongrelerde nerdeyse sınıf-mücadele vb. kelimelerin konuşulmadığı bir tablo oluşturmaktadır. Çünkü sendikal alanda faaliyet yürüten dinamikler tasfiye edilmiş; yeni dinamikler olarak görülen güvencesizler ise örgütlenememiştir. Buna bir de sendikal alanda mücadele edenlerin ayrıcalıklı konuma gelmiş olması eklenince sorun daha da büyümektedir.

Ülkemiz sendikalarında Kongreler, rakibini tasfiye etmenin bir aracı olarak işlev görmüştür ve görmektedir. Sınıf dışı anlayışların kendilerine rakip olarak gördükleri anlayışları tasfiye etmenin en etkili yolu sendikal kongrelerde yapmaktadırlar. Bizzat delege seçimlerine müdahale edilmektedir. Baştan itibaren sınıfın baharı olan kongreleri kışa çevirmeye çalışmaktalar. Patron vb. ilişkiler ile kongrelerde sınıfın kendi sorunları tartışması baştan itibaren kesilir. Üstelik sendikal alanın önemli kısmı kamu olmasından dolayı yukardan aşağıya müdahale edilmektedir. Sermaye, sınıfın bu aracını en başından içerden kuşatarak etkisizleştirmek istemektedir. Eğer sınıf içinde güçlü bir örgütlenme yoksa bu kadar kapsamlı saldırı karşısında ayakta kalmak oldukça zor.

Bugün sınıf içinde faaliyet yürüten ve sınıftan yana mücadele eden sendikaların oldukça önemli görevleri vardır. Çünkü son zamanlarda önemli bir tasfiye süreci yaşanmaktadır. En demokratik sendikalarda bile sendika içi demokrasi en geri yanları ile yaşanmaktadır. Hemen hemen tüm sendikalarda bunun yaşandığını gör-

mekteyiz. Üstelik bunların Sendikal Güç Birliği içinde bulunan sendikalarda daha da çok olması Güç Birliği'nin önemli bir kısmının sınıf çalışmasındaki yerini, anlayışını da göstermektedir. Aslında tüm bunların nedenlerinin başında sınıf içindeki çalışma biçimi ve tarzı gelmektedir. İşçi sınıfı içinde doğru bir çalışma, bu saldırıları geri püskürtebilecektir. Bunun örnekleri de vardır.

Belediye-İş Sendikası 2 Nolu Şube'de yaşanan gelişmeler bu sürece bir örnektir. 2 Nolu Şubede genel kurul süreci yaşanmaktadır. Yaşanan sürece bizzat Genel Yönetim Kurulu taraf olmaktadır. Delege seçimleri bitmiştir, istenilen sonucu almayan Genel Yönetim Kurulu, bizzat delegeleri 2 Nolu Şube Yönetim Kuruluna karşı durmaya çağırmıştır. Ancak delegeler verdikleri cevap ile süreci kendilerinin tartışacağını, buna kendilerinin karar vereceklerini belirtmişlerdir.

Üstelik genel yönetimin bir daha bu yönetimle çalışmayacağını söylemesine karşı delegeler, "biz seçeceğiz" yanıtını vermiştir. Daha önce de buna benzer sorunlar yaşanmıştı. Sınıfa güvenmek için sınıfın içinde olmak ve onlarla yürümek, süreci geri noktalarının aşılmasında belirleyici olacaktır. 2 Nolu Şube bugüne kadar bu yönlü yürüttüğü faaliyet ile bu sürecin belirlenmesinde etkili olacaktır. Bu süreçte tasfiyede yaşanabilir; bu da olası bir sonuçtur. Ancak belirleyici olan, sürecin nasıl yürütüleceğidir. Bizler tam da bu anlamda yaşadıklarımızı bir moment olarak görmekteyiz. Bu nedenle verilecek cevabın işçiler tarafından verilmesi ve sınıfın bizleri sahiplenmesi bu dönemde de yaptığımız bir çalışmadır. Bir çalışmada sınıfa dayandığınızda ne kadar yönetimde kaldığınız önemli değildir.

Şimdilik yeni başlayan bu sürecin sonunda karşılaşılacak sonuç ne olursa olsun sınıfın daha etkili olmasını sağlayacak bir süreç olacaktır. Çünkü bahar buradan gelmektedir. Bahar geldiği zaman çiçekler renkli olur; kongrelerde işçilerin katılımını sağlarsanız tüm farklılıkları da yaşamış olursunuz. Kongreler aynı zamanda farklılıkların nasıl yol alacağını da gösteren dönemlerdir. Bizler tüm bu sürecin sonucunda bunu da göreceğiz. **(Bir DDSB'li)**

DHL çadırına baskın

H. Merkezi: İstanbul-Esenyurt'taki DHL Uluslararası Lojistik Firması önünde 200'ü aşkın gündür direnişte olan DHL işçilerin kurduğu çadıra 15 Ocak gecesi baskın yapıldı. İşçiler evlerine gittikten sonra nelediye ekipleri tarafından gece yapılan baskınla yerinden söküldü. İşçiler yapılan baskında zabıtalara sendikaya ait dokümanlara ve işçilerin eşyalarına el konulduğunu belirtti. Duruma tepki gösteren işçiler direnişlerinin engellenmeye çalışıldığını ancak yılmayacaklarını söyledi.

"Direnişimizi durduramayacaklar"

Kartal: Kartal'da bulunan Koşuyolu Hastanesi'ndeki direniş 108. gününe girerken, Kartal Metro çıkışından direniş çadırına bir yürüyüş gerçekleştirildi. Sloganlar eşliğinde Kartal Eğitim ve Araştırma Hastanesi önüne gelen sağlık emekçileri burada bir açıklama yaptı.

Yapılan açıklamada, Ziya İncedere'nin 1 Ekim sabahı hiçbir gerekçe gösterilmeden Bayrampaşa Hastanesi'ne sürgün edildiği hatırlatılarak, "**Haklılığımızın verdiği güçle bu onurlu mücadeleyi zafere ulaştırmaya kadar direnmeye devam edeceğimizi dosta düşmana bir kez daha ilan ediyoruz**" şeklinde devam eden sözlerle sonlandırıldı.

Enerji-Sen, Genel-İş, Limter-İş, Birleşik Metal-İş Sendikaların yanı sıra **Partizan, ESP, Halkevi** de eyleme destek verdi.

Maden işçileri iş bıraktı

H. Merkezi: Zonguldak Kozlu'daki Türkiye Taşkömürü Kurumu Kozlu Müessesesi Müdürlüğü'ne ait maden ocağında 7 Ocak'ta meydana gelen göçükte çalışma arkadaşlarından 8'ini kaybeden Star İnşaat'a bağlı taşeron çalışan maden işçileri, hakları verilene kadar iş bırakma eylemi başlattılar.

Şirket önünde toplanan maden işçileri adına konuşan **Ayhan Gökgöz**, "Şirket yetkilileri işe girmezsek çıkışımızı verecekleri yönünde tehditler savuruyorlar. Arkadaşlarımızın kanı kurumadan ocağa girmemiz doğru olmaz, diye karar aldık. O gün ben oradaydım, 300 metre ilerideydim. Ben de gidebilirdim. Biz geçmişte eylemler yaptık. Onlar da her zaman yanımızdaydı" şeklinde konuştu.

İş bırakma eylemine 110 işçinin katıldığını aktaran Gökgöz, kendilerine destek vermeye hazır olan 130 işçinin daha olduğunu belirterek, "Gerekirse onlar da destek olacaklar. Tek istediğimiz sendikalaşmak, kurumda çalışan arkadaşlar gibi haklara sahip olmak" dedi.

Maden "kazaları" protesto edildi

H. Merkezi: HDK İstanbul 1. Bölge Meclisleri ve 1. Bölge Birleşik Mücadele Platformu Kozlu'da 9 işçinin yaşamını yitirmesine neden olan cinayeti protesto etti. Kadıköy İskele Meydanı'nda "**Maden ölümleri kader değil, cinayettir**" yazılı pankart arkasında bir araya gelen kitle meşalelerle bir açıklama yaptı.

Kitle adına açıklama yapan **Esra Öztürk** hükümetin iş cinayetlerini "kader" olarak gösterdiğini vurgulayarak; taşeronlaşma, güvencesiz, esnek çalışmanın iş cinayetlerine neden olduğunun altını çizdi. Ardından madencilerin anısına Kimya Mühendisleri Odası'nda "**16 Ton**" adlı belgeselin gösterimi yapıldı.

"Cansız" korkusu işçi çıkarttırdı

İkitelli: 9 Ocak günü Paris'te üç yurtsever kadının katledildiği sırada 2 kadın İstanbul İkitelli'de bir fabrikaya iş başvurusunda bulundu. İş başvuruları kabul edilen kadınların iş hayatları sadece bir gün sürdü. Aynı gün akşam işten çıkarıldılar.

Dersimli olan işçilere kovulmalarına sebep olarak ise "**eleman alımını durdurduk**" denildi. Çok sıradan bir sebep gibi görünse de işin aslını, işten atılan işçilerle konuştuğumuzda öğrendik. Asıl sebep işçilerden birinin soy isminin **Cansız** olması. Yani Paris'te katledilen 3 kadından birisi olan Sakine Cansız'ın soyadı ile aynı soyadı taşıyan işçilerle sohbet ettiğimizde bizlere Sakine Cansız'ın Dersimli olması ve devletin Dersim'e olan kininin her geçen gün arttığını söylediler. Bu düşmanlığı Özgür Gelecek okurları ile paylaşan işçiler, "bu zulmü herkes bilmeli ona göre tavır takınmalı" dediler.

"Bu direniş örgütlenme ve hak alma direnişidir"

Kartal: 10 Ocak günü maaşları ödenmeden işten çıkarılan işçiler **Ada Tersanesi** önünde direnişe başladı. Geçtiğimiz günlerde patron tarafından saldırıya maruz kalan Ada Tersanesi işçilerini çadır-larında ziyaret ederek Limter-İş Sendikası Başkanı **Kamber Saygılı** ve işçilerle sohbet ettik.

Özgür Gelecek: **Ada Tersanesi'nde yaşanan sorunlardan ve direnişe varan süreçten bahsedermisiniz?**

Kamber Saygılı: Arkadaşlarımızın direnişte olmalarının nedeni ücretlerinin ödenmemesi. Yalnız bu ücretlerin ödenmemesi sadece Ada Tersanesi'yle sınırlı bir sorun değil. Diğer tersanelerde de arkadaşlarımız ücretsiz çalışmaya karşı karşıyalar. Taşeronun girmiş olduğu yerde hiçbir işçi arkadaşımızın güvenceli çalışması söz konusu değildir. Tüm hakları, çalışma saatleri, ücretleri, iş güvenliği bunların hepsi esnek ve güvencesizdir. Zaten 150 işçi arkadaşımızın bugüne kadar yaşamını yitirmesinin nedeni budur. **Taşeronda çalışan arkadaşlarımızın % 99'u sendikası.**

- Bu direniş hem örgütlenme hem de haklarını alma direnişidir diyebilir miyiz?

- Tabii ki. Buradaki arkadaşlarımızın hepsi sendikalı değil ama fiili olarak üyesi sayılırlar. Bizim temel aldığımız da bu zaten. Her ne kadar da "iki sendikaya birden üye olabiliyorsunuz" deseler de, sendikalı olunmanın önünde çok ciddi engeller var. Sendikaya üye

olan her arkadaşımız "illegal örgüt üyesi" görülüyor ve işten atılıyor.

- Geçtiğimiz günlerde direnişe bir saldırı oldu. Bu nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Bu tersane patronları burayı daha önce silah zoruyla sahiplerinden almıştır. Çok ciddi çatışmalar yaşanmış. Şimdi işçi sınıfının iradesiyle yeni karşılaşıyorlar. İşini sürekli silahla çözen bu insanlar **birincisi**, direniş karşısında büyük bir hazımsızlık duydular; **ikincisi** ise, bu direngen tavır karşısında geri adım attılar. İstediklerini yapamayacaklarını anladıkları için saldırdılar ya da oyalama taktiğini devreye soktular. Ama biz bu oyalama taktiğine üretimi bloke ederek cevap verdik. Sonrasında bizimle bir görüşme yapmak zorunda kaldılar. Daha önce "ayakçılarıyla" görüşürüyorlarken, şimdi işçilerin temsilcisi, sendika başkanı, yöneticisi ile bizzat görüştüler.

- Direnişteki işçilerin tepkileri, yaklaşımları nasıl bu direnişe?

- Direnişe başladıkları günden beri olumlu etkilendiler. Çünkü biz burada direnişte 40 kişiydik, o gün içerdeki yaklaşık 1000 işçi çağrımıza içeri girmeyerek yanıt verdi. 2.5 saat iş durdurma eylemimiz oldu. Bu direniş hem Ada Tersanesi işçilerine hem de diğer tersane işçilerine bir mesaj anla-

mına geliyor. Haklarımızı direnecek, birleşerek, örgütlenerek alacağımızı göstermesi anlamında bu coğrafyadaki işçilere bir örnek teşkil ediyor.

"Hakkımızı istemek PKK'lı olmaksa, PKK'lıyız"

Osman Boşnak: Maaşlarımızı alamadığımız için direnişe başladık. Kimimiz 1.5, kimimiz 2-3 ay maaşlarımızı alamadığımız için direniş kararı aldık. Sendika olarak bir komisyon kurduk. 9 gündür direniş ediyoruz. Geçtiğimiz günlerde bir saldırı oldu. Patron bize "PKK'lılar" diye bağırdı. Tansiyonumuz çıktı. Hakkımızı almak istediğimiz için PKK'lı oluyorsak biz PKK'lıyız. Ama haklarımızı gasp eden onlar. Çocuklarımız, emeğimiz için buradayız.

"Hukuk var, ama onlara işlemiyor"

Rahmi Güçlü: 10 Ocak'tan bu yana direniş ediyoruz. 2-3 defa söz verdiler, maaşlarımızı ödeyeceğiz diye ama yerine getirmediler. Geçtiğimiz cumartesi günü iş durdurma eylemimiz oldu. İçerdeki arkadaşlarımız da bize yardımcı oldu. Sonra Pazartesi günü için söz verdi herkesin yanında ama hala vermedi. Bugün bir görüşme var, asıl işveren yani tersane sahibi, taşeron şirket ve işçiler arasında ama bir şey çıkacağını sanmıyoruz. Biz sonuç ne olursa olsun haklarımızı almadan buradan ayrılmayacağız. Direnişimize devam edeceğiz.

İşçiler, iş makinelerine el koydu

Kartal: İşçiler, 24 Ocak günü Limter-İş Sendikası öncülüğünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamada işçiler adına bir konuşma yapan Limter-İş Sendikası Başkanı **Kamber Saygılı**, patronla daha önce defalarca sorunun çözülmesi için görüştiklerini, ancak patronun bu konuda hiçbir adım atmadığını belirtti. Açıklamanın ardından iş makinelerinin üzerine çıkan işçiler, makinelere el koydu.

Cargill işçilerinden İstanbul'da eylem

H. Merkezi: Bursa Orhangazi'de bulunan Cargill firmasında çalışan ve sendikalı olduğu için işten çıkarılan Öz Gıda-İş Sendikası üyesi işçi **Kemal Kapar**'ın işine geri dönmesi için Cargill işçileri İstanbul Bağlarbaşı'ndaki Cargill Genel Merkezi önünde eylem yaptı.

Burada açıklama yapan Kapar, "**performans düşüklüğü**" gerekçesiyle

le işten çıkartıldığını hatırlattı. "**Asıl neden sendika üyesi olmamdır. İşe geri dönmek için 106 gündür fabrika önünde direniyorum**" dedi.

Öz Gıda-İş Sendikası Bursa Şube Başkanı **Yalçın Kaya**, Kapar'ın direnişine destek vermek için Cargill işçileri direniş çadırlarında sabahlarken, Cargill patronu **Mustafa Ataç** ve Cargill yöneticilerinin 7 yıldızlı otellerde eğ-

lenebildiklerini belirtti.

Öz Gıda-İş Sendikası Başkanı **Göksel Şengün** ise Cargill işçisinin işine geri dönmemesi ve işçilerin sendikal haklarına saygı duyulmaması, çalışma koşullarının düzeltilmemesi halinde Cargill Genel Merkezi, Cargill firmasının bulunduğu binalar, konsolosluk ve Cargill fabrikasının içinde eylemlerini yükselterek sürdürecekleri uyarısında bulundu.

İşçiler ihaleyi iptal ettirdi

H. Merkezi: Muğla'da Yatağan Termik Santrali'nde işçilerin taşeronla karşı mücadeleleri kazanımla sonuçlandı. Santralin kömür taşıma ve bakım işinin taşer-

on şirkete devretmesini protesto eden işçiler, yapılacak ihaleyi iptal ettirdi.

İşçiler 11 otobüsle toplantının yapılacağı Yatağan'a doğru yola çıktı. Otobüsler jandarma tarafından durdurulunca, işçiler yürüyerek ihalenin yapılacağı Yeniköy Termik Santrali salonunun

önünde eylem yaptı. İşçilere, Ören Kermeköy ve Milas Yeniköy Termik Santrali işçileri de katılarak destek verdi. Barikatlarla santral girişini kapatan işçiler, araçların girişini engellemek istedi. Kit- le, ihalenin iptal edildiği öğrenince eylemine son verdi.

"Mustafa gitsin!"

kabul etti. "Sendikayı kabul ederim, her şeye imza atarım. Ama Mustafa'yı kesinlikle işe

İşçilerin birbirine sahip çıkması lazım. Biz birleşmeli; sınıf, toplum adına hareket etmeliyiz. Yani sendikalı olmakla her şey bitmiyor, o faaliyeti sürdürmek önemlidir.

Kartal: Patronların örgütlenmeden korkularının ifadesi işçilerin hiçbir gerekçe gösterilmeden işten çıkarılması olmakta. **İsmaco, Karaca, Kuzu Deri** bunların örnekleri. Karaca Deri'de başlayan direnişi ve ayrıntılarını bir aydan fazla bir zamandır direnen **Mustafa Keleş**'le yaptığımız röportajda öğrendik. (Ayrıca söyleşimizi yaptığımız ertesini günü bir işçinin daha Karaca Deri'de işten çıkarıldığını da Keleş'ten öğrendik.)

Özgür Gelecek: Direnişin başlamasından önceki süreci anlatır mısınız?

Mustafa Keleş: Bizim fabrikada 3 şirket var. Taşeron şirkette toplam 14 kişi çalışıyordu. Es Deri'de 12 kişi, Karaca Deri'de 4 arkadaş. Hepsini sendikal çalışmayı başlattığımız gün sendikalı yaptık. Es Deri üzerinden yetkimizi aldık. İşverenin haberi olmadan çok organizeli bir şekilde yaptık. Yetki geldikten sonra fabrikada bir sessizlik vardı. Bir gün "mal katlama" bahanesiyle tutanak tutuldu hakkımda. "Mal katlandı, sorumlusu sensin" diye. Ben de tutanağı imzalamadım. "İmzalamazsan senin için daha kötü olur" dediler, ben de "siz bilirsiniz, beni suçsuz durumdan suçlu duruma düşürüyorsunuz, ben imzalamam bunu" dedim, çıktım. Ertesi gün iş akdim feshedildi. 17 Ocak itibarıyla direniş başlatım. Şimdi yaklaşık 40 gündür tek başıma; yağmurda, karda onurlu bir şekilde direniyorum.

9 yıldır bu şirketle çalışıyorum. İşveren çeşitli oyunlarla giriş-çıkış verecek insanları kaydırdı, taşeron şirkete verdi. Ana firmaya almadı. Biz bekledik, kendi firmasına eleman alsın, biz de sendikal çalışma yürütelim diye.

- Fabrikadaki işçiler sendikaya üye oldu mu?

- Evet, şimdi hepsi sendikalı. Yani yetki imzalanmadı daha ama bugün yarın imzalanacak. Patron sendikayı

almam" demiş. "Onu oradan çekin, çadırı kaldırım, biz de imzalayalım" şeklinde bir durum var. Yani öncülük yaptığımdan dolayı sindiremiyor, tahammül edemiyor. Beni şu an hedef almış.

Ben de "gitmem, buradayım" mesajını veriyorum. Fakat şimdi gerek sendika gerek bir kısım arkadaş tarafından "diğer arkadaşlara zarar gelmesin, Mustafa kendini feda etsin" şeklinde bir mantık işliyor. Vaziyet bu şekilde, direniş şu an sonlanmış gibi gözüküyor. Ama ben devam etmek taraftarıyım.

Arkadaşların çoğu sendikayla birlikte taşeronu feshedip çalışacakları için bu durumu savunuyorlar. Ama bizler, duyarlı olmalı, sınıf mücadelesi vermeliyiz, toplumsal hareket etmeliyiz, kendi çıkarlarımızı düşündüğümüzde toplum zarar görür. Maalesef arkadaşlarımız kendi çıkarlarını düşünmeye başladı.

- Şimdi bir görüşmeden çıktınız. Neler konuşuldu, bir uzlaşmaya vardınız mı?

- "Mustafa'yı çekin, çadırı kaldırım. Sözleşmeyi imzalayın, taşeronu ana firmaya alalım" diyorlar. Bu akşam giriş çıkışları yüzde doksan yapılacak. "Yarın her şey belli olacak, sonra senin burada beklemenin bir anlamı yok" diyorlar, ben de "gitmem" diyorum. "Sorunlar yaşıyoruz, bir ortak noktayı bulmamız lazım" deniliyor. Benim kendimi feda etmem gerektiği söyleniyor ama ben kendimi feda ettim, sendikayı içeri soktum, öncülük ettim. Bence tutumumuz bir kararlılığımız olmalı, asıl kazamın odur.

- Son olarak ne söylemek istersiniz?

- Patronlar her zaman işçinin emeğini sömürürler, sen hakkını aradığında "PKK'lı, eşkiya" derler, ama asıl eşkiya onlardır. İşçilerin birbirine sahip

çıkması lazım. Biz birleşmeli; sınıf, toplum adına hareket etmeliyiz. Yani sendikalı olmakla her şey bitmiyor, o faaliyeti sürdürmek önemlidir.

"Taleplerimiz kabul edildi"

Direnişe dair, Deri-İş Tuzla Şube Başkanı **Binali Tay** ise Deri-İş Sendikası'nın Karaca Deri'de örgütlendiğini; taşeron şirketin çekilmesi, temsilcilik ve Toplu İş Sözleşmesi gibi taleplerinin kabul edildiğini belirtti. Direnişçi arkadaşın bunları daha önce kabul ettiğini ancak şimdi yeni çıkarılan işçi ile birlikte direnişe devam kararı aldığını dile getirdi.

Telefonla yaptığımız görüşmede Tay, direnişçi işçinin sendikandan fabrikaya girmesi durumunda kendisinin çekileceğini, fedakârlık göstereceğini kabul ettiğini belirtti ve direnişin sürmesiyle ilgili yeni bir gelişme olmadığını sözlerine ekledi. Ayrıca Tay, işten yeni çıkarılan işçinin de direnişe başladığını söyledi ancak neden çıkarıldığını ilgili bir açıklamada bulunmadı.

dan darp edildi.

22 Ocak günü hastane önünde bir araya gelen **SES Ergani Temsilciliği**, Dicle Üniversitesi'nde hemşire Ünal'a yapılan şiddetli basın açıklamasıyla protesto etti.

Saman fiyatlarına tepki

H. Merkezi: Kocaeli-Gölcük'te besiciler ve çiftçiler, geçen yıl balyası 20 lira olan saman fiyatının 50 liraya çıkmasına tepki gösterdi. Köylüler saman fiyatlarındaki artışı protesto ederken, borç vadelerinin uzatılmasını talep etti. Gölcük Belediyesi Mezbahası yanında yapılan protesto eyleminde Gölcük Köylü Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği Başkanı **Mehmet Sertoğlu**, yem fiyatlarındaki artış nedeniyle hayvanlarını besleyemediklerini, özellikle samanın balya fiyatının rekor düzeye çıktığını söyledi.

Bir balya samanının fiyatının geçen yıl 20-24 lira arasında değişirken, bu yıl bir anda 50 liraya çıktığını söyleyen Sertoğlu: "Bizler saman ve yem fiyatlarının makul seviyeye çekilmesini istiyoruz. Köylülerimizin bir ineğe bakacak durumu dahi kalmadı. Ziraat Bankası'ndan sıfır faizli kredi alan üreticilerimiz bile borçlarını ödeyemez hale gelmiştir. Bizler çiftçi ve üreticilerimiz için bu borçların sıfır faizle yine uzatılmasını istiyoruz" dedi.

Sendika haktır!

H. Merkezi: İzmir'de tütün üreticileri 2004 yılında sendika kurmak için yaptıkları başvuru İzmir Valiliği'nin itirazıyla karşılaşmış, Valilik Tütün-Sen'in "sendika olmadığı" tespiti için idare mahkemesinde dava açmıştı. İdare mahkemesinin yetkisizlik ve görevsizlik kararı üzerine dava iş mahkemesinde yeniden açıldı. İş mahkemesi, Tütün-Sen'in kapatılmasına karar verdi, fakat Yargıtay kararı görev yönünden bozdu.

Bunun üzerine dava İzmir 9. Asliye Hukuk Mahkemesi'nde görülmeye başlandı. 2009 yılındaki davalarda mahkeme Tütün-Sen'in sendika olduğuna yapılan itirazların reddine karar verdi. Valilik davayı temyiz ederek Yargıtay'a taşıdı. Yargıtay 4. Hukuk Dairesi temyiz itirazlarını reddederek Tütün-Sen'in sendika olduğuna dair kararın onanmasına karar verdi.

Benzer şekilde Çiftçi Sendikaları Konfederasyonu'nun kapatılması istemiyle Ankara 1. Asliye Hukuk Mahkemesi'nde görülen davada, yerel mahkeme çiftçilerin sendika kurmasının mümkün olmadığı yönünde karar vermişti. Çiftçi-Sen ise kararı Yargıtay'a taşımıştı. Konuyla ilgili son karar 11 Ocak 2013'te günün açıklandı. Yargıtay çiftçilerin konfederasyon olarak örgütlenmesini engelleyecek bir iç hukuk kuralı bulunmadığını ve uluslararası sözleşmelerle de köylülerin örgütlenme haklarının güvence altına alındığını belirten kararını bozdu.

Sağlık emekçisine darp

Amed: Sağlık alanında sistemin geliştirmiş olduğu sömürünün yanı sıra sağlık emekçilerinin karşısına çıkan şiddet olgusu da başka bir konudur.

Bunun bir örneği de Amed'de yaşandı. Dicle Üniversitesi'nde **Rabia Yeşim Ünal** isimli hemşire, kendilerini polis ve asker olarak tanıtan kişiler tarafın-

Parti kuruldu, Kongre bitti mi?

HDK, egemenlerin toplumun tüm kesimlerine yönelik saldırılarına karşı Kürt ulusal hareketinin merkezini oluşturduğu bir direniş cephesi olarak mücadelesini sürdürüyor.

Sınıf mücadelesinin her an yeni sürprizlere gebe gürül gürül aktığı bir coğrafyada yaşıyoruz.

Her yeni güne bir operasyon dalgasıyla girmek mümkün. Yüzde 51'lik oy oranı ile övünen AKP hükümeti için oldukça manidar olan bu saldırı furyası, toplumun üzerine adeta bir karabasan gibi çökmekte. Türk hâkim sınıfları, tüm şovlarına ve güç gösterilerine karşın en küçük bir muhalefete bile amansız bir düşmanlıkla saldırıyor. Zira, biliyorlar ki arkalarında olduğuna inandıkları halk desteği, ilelebet orada durmayacak. Vites büyüten özelleştirme saldırıları, esnek-güvençsiz ve taşeron çalışma; işçi sınıfı ve emekçilerin kazanılmış haklarına yönelik saldırılar, AKP hükümetinin istem üstünde yürümesini koşullamaktadır.

Milyonlarca emekçiyi yerinden yurdundan edecek olan Kentsel Dönüşüm saldırısının AKP için hayırlara vesile olmayacağı açık. Artık seri cinayetler biçimini alan iş kazaları, kıdem tazminatının gasp edilmesi ve yeni sendika yasası ile işçilerin sendikalaşmasını neredeyse imkânsız hale getirmeyi hedefleyen uygulamalar, gelecek günlerin oldukça hareketli geçeceğine işaret ediyor. Emekçi yığınlar, açlık ve yoksul sarmalında, öfke ve direniş biriktiriyor. Burada eksik olan söz konusu öfkeyi açığa çıkaracak, örgütleyecek ve hedefine doğru harekete geçirecek bir devrimci odağın yetmezliğidir. AKP'yi bu kadar pervasız kılan da temelde bundan başkası değildir.

Bugün, Türk hâkim sınıflarının hareket kabiliyetini sınırlayan ve bölgede üstlenmek istediği görevlerin önünde engel teşkil eden Kürt Ulusal Hareketi'nin, Kürt halkının direnişidir. Binlerce yurtseveri zindanlara dolduran, saldırganlık ve düşmanlıktan taviz vermeden türlü oyunlarla Kürt ulusunun aklını çelmeyi, Kürt Ulusal Hareketi'ni geriletmeyi hedefleyen Türk hakim sınıfları başarısız olmuştur. Askeri ve siyasi operasyonlara karşın devleti köşeye sıkıştırmıştır. Devleti "ikinci İmralı" görüşmelerine ikna eden esas etken de budur. Kürt ulusal sorunu, sınıf mücadelesinin diğer alanlarındaki çelişkileri etkileye-

cek düzeydeki önemini ve sıcaklığını korumaktadır. Komünistler bu süreci yakından takip etmek, sürecin direniş ve mücadeleyi geliştiren yanında durmak ve bunun bir parçası olmakla yükümlüdür. Halkların Demokratik Kongresi (HDK) ise bugün açısından bunun somut araçlarından biri olarak günceldir.

HDK'yi Geliştirecek Olan Meclislerdir

HDK, egemenlerin toplumun tüm kesimlerine yönelik saldırılarına karşı Kürt ulusal hareketinin merkezini oluşturduğu bir direniş cephesi olarak mücadelesini sürdürüyor. 11 Kasım'da Birinci Kongresi'ni (2. Genel Kurul) yapan HDK, Kürt ulusuna yönelik saldırganlıktan Kentsel Dönüşüm; kadın cinayetlerinden Alevilere yönelik asimilasyon politikalarına, Suriye özgülünde yeniden güncellenen emperyalistlerin ileri karakolu olma misyonuna kadar geniş bir çerçevede pek çok konuyu gündemine aldı.

Bununla birlikte tüm bileşenlerin kendini özgürce ifade ettiği ve hiyerarşik bir örgütlenmeden çok, demokrasiye dayalı bir modeli öngören Kongre yapısı ekseninde inşa edilen HDK'nin aşması gereken önemli yapısal sorunları olduğu da bir gerçek. HDK'nin **ortaya çıkışı ile birlikte birçok ilde ve bölgede örgütlenen mahalle- halk meclislerinin sayısındaki düşme**, HDK'de **faaliyet gösteren bağımsız birey sayısındaki azalma**, HDK'nin çözmesi gereken başlıca sorunlar arasında. Açlık grevleri ve Roboski gündemlerinde yaşanan hareketliliğin ve oluşan sinerjinin HDK'nin, kitlelerin kendini ifade edebildiği, örgütlendiği bir alan haline dönüştürülmesi için kullanılması gerekiyor. Bahsi geçen gündemler ekseninde bazı alanlarda sürece müdahale ve önderlik ettiğimiz bir gerçek iken, HDK'nin bu sorunlarını aşması bakımından tavrımızın geliştirilmeye ihtiyaç duyduğu açıktır.

HDK, bizim için mahalle-halk meclisleri etrafında yığınların kendini

ifade edebileceği, ortak bir karşı ko-yuşu örgütlemeye rol oynayabilecek bir adres olma özelliğini korumaktadır. HDK'ye dair politikamızı henüz bir bütün olarak yeterince yaşama geçirmiş değiliz. HDK bizim için bir politik manevra alanı olmayı sürdürmektedir. Bu bağlamda kuruluşunu kongrede deklere eden Halkların Demokratik Partisi (HDP) ve özellikle kongre sonrasında giderek artan parti tartışmaları konusunda tavrımızın yeniden dile getirilmesine ihtiyaç vardır.

Halkların Demokratik Partisi

Her şeyden önce söylemek gerekir ki HDP'nin kuruluş hedefini bilerek HDK bileşeni olduk. Bizim için esas olan HDK'dir. Çeşitli renklerden ve çevrelerden güçleri ve bireyleri bir araya getiren zemin HDP değil HDK'dir. Bu konuda Birinci Genel Kurul (Kuruluş Kongresi) kararları son derece açıktır: "1. Genel Kurul Kararları/Karar IV: **Partiye katılan Kongre bileşenleri, katılmayanlar karşısında bir ayrıcalık kazanmaz; katılmayanlar da katılanlar karşısında hak kaybına uğramaz... Parti ise, Kongre içindeki bir yapı olacaktır. Kongre'nin bütün il-kelerini ve politik yaklaşımlarını benimseyecektir. Yerel seçimlere, genel seçimlere, Cumhurbaşkanlığı seçimine katılma sürecinde etkin olacaktır... Kongre ile parti ilişkisinde biri diğerinin yerine konamaz. 'Parti olduk, Kongre bitti; Kongre var, par-**

tiye gerek yok' da denemez. Kongre partiye dönüşmeyecek, varlığını ve etkinliğini sürdürecektir, ama seçimler alanında kendi geniş çalışmasını gerçekleştirecek bir araç yaratacaktır. Yani işlevleri farklıdır ve parti bu aşamada Kongre'nin seçimlerdeki siyasal koludur. ...Partiye katılan Kongre bileşenleri, kendi özgün faaliyetlerini sürdürmekte bütünüyle özgürdür. Partiye katılmak bileşenlerin siyasal ve toplumsal etkinliklerinde bir sınırlamayı gerektirmez. Bununla birlikte dileyenler faaliyetlerini bütünüyle HDK bünyesinde sürdürmekte de özgürdür."

Biz bir çeşit çatı partisi işlevi görecektir olan HDP'nin içinde yer almaya-çağımızı, HDK'nin bir bileşeni olarak bağımsız politikamızı yürüteceğimizi ilan etmiştik. Bu açıdan bizim için yeni bir gelişme yoktur. Burada sorun HDK içindeki bazı çevrelerin "HDK bileşenleri HDP çalışmasına katılmak zorundadır", "HDP esas alınmalıdır" yaklaşımlarıdır. HDP'nin belli bir takvim aralığında kurulma zorunluluğu ve zamanın darlığı elbette belli bir sınırlamayı yaratmaktadır. Ancak bu durum tüm HDK çalışmasının HDP çalışmasına indirgenmesi, meclislerde ve yürütmelerde temel gündemin HDP olması gerektiği anlamına gelmez. Hele de yürütmelerin HDP teşkilatlarına dönüşmesine ise hiç gelmez. Meclisler ya da il-bölge yürütmelerinin HDP çalışmalarını örgütlemek üzere kendi içinde bir görevlendirme yapmaları yeterlidir. HDP, HDK meclislerinin ya da yürütmelerinin önemli gündem başlıklarından biridir. Yalnızca HDP başlığında değil genel anlamda, politik olarak doğru bulmadığımız faaliyetlere dâhil olmamız gibi bir durum söz konusu olamaz. Bu tavır, HDK tüzüğü tarafından da garanti altına alınmıştır.

HDK'nin müdahil olabileceği geniş bir alan mevcuttur ve HDK'yi (yerel ve genel seçimler bakımından HDP'yi de) ileri taşıyacak, büyütecek olan, mahalle ve halk meclislerinde yığınlarla birlikte sürece müdahale etmektedir.

DERS M

18 Ocak günü sabah erken saatlerden itibaren Dersim halkı cemevine akın etti. Dersim ilçelerinden de katılımın yoğun olduğu gözlemlenirken çevre illerden de törene katılım sağlandı.

Cansız'ın tabutu PKK bayrağı, beyaz tülbent ve kırmızı karanfillerle süslenirken, Cemevinin karşısındaki teppeye Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez'in büyük boy fotoğraf-

ları ve **Partizan** imzalı katledilen üç kadın militanın resimlerinin olduğu "**Kürdistan'ın Üç Kızıl Karanfili Ölümsüzdür**" pankartları asıldı. Cemevinde yapılan törenin ardından kitle Bele-

diye Asri Mezarlığı'na kadar yürüdü. Ardından Cansız'ın naaşı sloganlarla toprağa verdi. Cenaze süresi boyunca esnaf kepenk kapatarak katliamı protesto etti.

(Dersim Partizan)

"Ağlamayın, yas tutmayın; acınız hafiflemesin!"

* Sabahın erken saatlerinden itibaren Bağlar'ın tüm sokakları ve caddelerinde kepenkler kapalıydı. Evlerin önünde bayrama gider gibi hazırlık yapan aileler; siyah giysiler giymiş ve beyaz kaşkol ile beyaz tülbent takmışlardı.

* Amed halkı burjuva-feodal basına öfkeliydi. "*Gelip, burada eylemlerimizi çekiyorlar. Sonra da 'teröristler eylem yaptı' diyerek televizyonda veriyorlar*" diyerek tepki gösteriyorlardı.

* Kürt anaların gözyaşları tören boyunca hiç dinmezken; Aysel Tuğluk'un yaptığı konuşma ve 3 kadının ailelerinin halkı selamlaması sırasında kitle gözyaşlarını tutamadı.

* Törene aralarında **Partizan**, **Yeni Demokrat Kadın** ve **Yeni Demokrat Gençlik**'in bulunduğu devrimci, demokrat ve yurtsever kurum katılırken; **ÖSP** ve **Partizan** tarafından birer çelenk gönderildi.

Amed'e cenazelerin getirileceği akşam, Bağlar sokaklarında buluştuğumuz yoldaşlarla, havaalanına doğru yürümeye başladık. Dört yol'dan aşağı inmeye başladığımızda gördük ki, bizimle birlikte binlerce insan da aynı yöne yürüyordu. Ne de olsa "misafirimiz vardı bu gece"!

Uçak inip, 3 kadını taşıyan cenaze araçları görüldüğünde dile gelmez öfke bir anda sloganlara, zılgıtlara, alkışlara dönüştü. İşte o an görülmeye değerdi. "*Özgürlüğün başkentine hoş geldin Sakine Heval*", "*Özlemin başkentine hoş geldin Fidan Heval*", "*Amed'e hoş geldin Leyla Heval*" diyordu herkes. Ne mutlu ki onlara; uğruna ömürlerini verdikleri bir amacın gurbette mücadelesini verirken, özlemlerinin başkentine misafir oluyorlardı. On binlere, on binlerin yüreğine misafir oluyorlardı.

Sabahın erken saatlerinden itibaren cenazelerin getirildiği hastanenin önünde beklemeye koyulduk. Binler on binlere ulaşırken Batıkent'e ulaştık. Kadınlar cenaze arabalarının oraya ulaşarak cenazeleri omuzladıklarında zılgıtlar göğe ulaştı adeta. İlk olarak BDP Amed İl Eşbaşkanı **Zübeyde Zümrüt** anadilinde

"*Buradan söz veriyoruz, sonuna kadar arkanızda yürüyeceğiz Heval Sakine, Leyla, Fidan. Söz veriyoruz size bir kez daha*" dedi ve eğildi 3 kadının saygın anısı önünde...

Ardından günün en anlamlı mesajı **PKK ve PAJK'lı tutsaklardan** geldi: "*Ağlamayın, yas tutmayın; acınız hafiflemesin! Sara fedailiği, Fidan gülüşü, Leyla bakışı, Numan fedailiği var oldukça bu halk artık kaybetmeyecektir! Başta Kürdistan halkı olmak üzere, tüm Kürdistan kurum ve örgütlere, halkımızın dostlarına, devrimci ve demokrat çevrelere çağırımızdır; gün yoldaşlarımızın ardında saf tutma gündür, gün devrim ve özgürlük mücadelesini büyütme gündür, gün yoldaşlarımızı sonsuzluğa uğurlarken, özgürlük ve sosyalizm bayrağını daha da yükseltme gündür.*"

Törende konuşan Amed Büyükşehir Belediye Başkanı **Osman Baydemir** de, "*Bugün yas günüdür, Rojbin yoldaşın doğum günüdür. Ancak bugün doğum gününde Fidan Doğan, Amed'e geldi. Söz vermiştik*

Newroz'da birlikte olacaktık. Ama bugün Rojbin yoldaşın ki burası Newroz alanıdır" dedi.

DTK Eşbaşkanı

Ahmet Türk'ün

"*Ey Başbakan! Barışı konuşurken Kandil'i bombalıyorsun*" şeklindeki sözlerinin ardından **Aysel Tuğluk**, gözyaşları içinde konuşurken Tuğluk'un gözyaşları, alandaki binlerce

ana ile birlikte aktı.

Sebahat Tuncel, "*Şehitlerimizin önünde saygıyla eğiliyoruz şehid namirin*" derken **Selahattin Demirtaş** da "*Yüzyıldır maalesef ki toprakları köy köy, mezra mezra, sokak sokak, işkencehaneye çevrilmiş bir halkız. Bugün bu alanda meydandaysak, bu mikrofon elimizdeyse sizin sayenizdedir*" sözleriyle anlattı 3 kadını...

Ve zılgıtların, ağıtların, alkışların ve tabii ki gözyaşlarının hiç durmadığı an... 3 kadının aileleri platforma çıktığında, yüz binler "**Şehid namirin**" sloganıyla "**acınız, acımızdır**" dedi adeta. "*Bugün Fidan'ın doğum günü*" diyen yaşlı babanın "*kızımın doğum gününe hepimiz hoşgeldiniz*" sözleriydi, yürekleri dağılayan... Ailelerin vakur duruşu, Sakine'nin annesinin durmayan gözyaşları bin kez daha lanet okuttu bu devlete, bu sınırlara, bu kurşunlara...

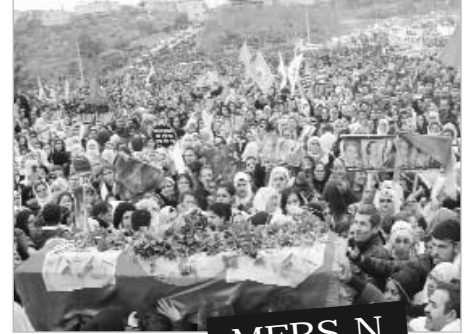

ELB STAN

Doğan'ın cenazesi 18 Ocak günü memleketi Elbistan'a getirildi. Nurhak Dağı eteklerinde binlerce kişinin katıldığı cenaze töreninde, Fidan'ın

PKK bayrağına sarılmış tabutunu cemevinden omuzlara alan kadınlar, ağıtlar yaktı. Törende konuşan Doğan'ın babası **Hasan Doğan**, kızının

doğum gününü Amed'de kutladığını ifade ederek, onun sadece barış ve demokrasi istediği için katledildiğini söyledi.

MERS N

Hüznün kırtısı yoktu alanda. Müzik başladığında belki gözleriniz dolabilirdi fakat kitlenin nabzına değdiğinde teniniz, gözyaşlarınızı içinize doğru akmaya başlıyordu. Sloganlar susmuyordu hiç. Cenaze arabası, almak için ilerleyemiyordu Leyla'yı. Halk vermek istemiyordu sanki evladını. Mağrur ilerleyen kitleye yeni soluklar katılıyordu yol boyunca. Kışkırtmak için evlerine Türk bayrağı asanların küçük hesaplarına yüz çevirecek kadar başı yukarda yürüyordu on binler.

Leyla'nın şahsında tüm yitirdiklerini anıyordu Kürt halkı. Kandil'de şehit düşen gerillaların resimleri vardı ellerde. En önde yürüyen kadınlar, ellerinden düşürmüyordu üç yiğit kadının fotoğrafını.

Yitirdiklerimizin anısına o kadar hassaslaşmıştı ki kitle, flamalarımızdaki Kaypakmaya'yı anmadan geçmiyorlardı yanımızdan. Gençler kendi aralarında Kaypakmaya'yı tanıtıyorlardı birbirlerine.

Son törenin yapılabacağı yere yaklaştığımızda, bir o kadar kitlenin de orada bekliyor olduğunu gördük. "*Düşmanını çileden çıkarmak istiyorsan, yüzüne güleceklerin*" diyordu Leyla'nın babası, zılgıtların tekrar tekrar çekilmesini isteyerek kadınlardan.

(Mersin Partizan)

Paris'in 3 karanfili anıldı

DERSİM

Paris'te katledilen 3 Kürt kadın siyasetçiden Dersim'de toprağa verilen Sakine Cansız, 24 Ocak günü aralarında **Partizan** ve **Yeni Demokrat Kadın**'in bulunduğu kitle tarafından anıldı. (**Dersim Partizan**)

İZMİR

* 17 Ocak günü yoğun polis ablukası altında gerçekleştirilmek istenen açıklamaya polis izin vermezken, polisle sürdürülen tartışmalar sonucunda basın açıklaması **BDP İİ Binası** önüne alındı. **Partizan**'ın da katıldığı açıklamada İzmir Kadın Meclisi ve DÖKH Bileşenleri adına bir açıklama gerçekleştirildi.

İSVİÇRE

* **Basel**'de biraraya gelen binlerce Türkiyeli göçmen emekçi, "**Kürt halkı üzerindeki katliamlara son**" yazılı pankart arkasında sloganlarla bir miting gerçekleştirdi. Yürüyüşe **Partizan**, **MLKP**, **İTİF**, **Yeni Kadın**, **SKB**, **ADHK**, **Demokratik Alevi Federasyonu** ve anti-faşist gruplar destek vererek katliamı protesto ettiler.

İlk konuşmayı **İsviçre Özgür Kadın Hareketi** adına **Şükran Sincar** yaptı ve AKP hükümetinin bir yandan görüşmeler yapıp bir yandan da bu ve benzeri katliamlar yaparak Kürt mücadelesini tasfiye ve imhayı amaçladığını belirtti.

Partizan adına yapılan konuşmada "**Kürt ulusunun dağlarda, kentlerde ve hapisanelerde büyüyen özgürlük kavgasını bitiremezsiniz!**" denildi.

* 16 Ocak'ta KJB'nin çağrısıyla kadınlar **Zürich** Kantono Parlamento önünde oturma eylemi gerçekleştirdi. **Partizan**, **İTİF** ve **Yeni Kadın** da eyleme destek verdi.

LONDRA

13 Ocak'ta **Britanya Halk Meclisi**'nin çağrısıyla yapılan yürüyüşe Kürdistanlı ve Türkiyeli göçmen dernekler ve partiler katıldı. Dalston'da bulunan Halkevi'nin önünde toplanan 5 bin kişi buradan **Kurdish** binasının bulunduğu **Harringey**'e kadar yürüdü. Yürüyüş boyunca Kürtçe, Türkçe ve İngilizce bildiriler dağıtıldı. Yürüyüşe **Partizan**, **Gik-Der**, **YÇKM**, **DAY-MER**, **Halk Cephesi**, **İAKM-Cemevi** ve **El-Com** da destek verdi. Ayrıca eylemde **TKP/ML** ve **MLKP** pankartları da açıldı.

Sakine, Fidan ve Leyla ya da Sara, Rojbîn ve Ronahî için...

Sakine Cansız (**Sara**), Fidan Doğan (**Rojbîn**) Leyla Şaylemez (**Ronahî**)...

Her biri birbirinden değerli onurlu üç Kürt kadın, farklı dönemlerde Kürt Ulusal Hareketine katılmış adeta nesilden nesile devam eden kurtuluş hareketinin bayraklaşan isimleri...

PKK'nin kurucu kadrolarından olan, mücadelenin bütün aşamalarında alınının akıyla çıkan, düşmanın dahi saygı duyduğu devrimci bir kadındı **Sakine Cansız**. Hapishane resimlerine bakıldığında zayıf, çelimsiz, üflesen düşecek gibi görünmektedir. Ama zayıf ve sıska bu bünyenin içinde bedenine dar gelen kocaman bir çatal yürek, PKK'ya ve Kürt ulusunun davasına adanmışlık yatmaktadır. Hapishanede işkenceci Esat Oktay Yıldırım'ın suratına, "şerefsiz katil" diyerek tüküren nadir insanlardandır.

Sakine'yi Sara yapan Diyarbakır Hapishanesi'nde PKK'nin ilk siyasi savunmasını 300 sayfa ile yapan baş eğmez devrimci kişiliğidir. Gördüğü insanlık dışı işkencelere rağmen konuşmamış, düşman karşısında asla baş eğmemiştir, gösterdiği bu direniş ile Kürt Hareketi içinde efsane kadın haline gelmiştir.

KNK Paris Temsilcisi **Fidan Doğan** ile **Leyla Şaylemez** ise Kürt kadın hareketinin fedakar, çalışkan aynı zamanda diplomasi trafiğini yürüten

saygın siyasetçileridir. Her biri Avrupa'nın rahat ve özel

yaşantısını terk ederek bütün birikimlerini, Kürt Ulusal Hareketi ve kadının özgürleşmesi için harcamışlardır.

Avrupa'da siyasi cinayetler ilk değil

İran Kürdistan Demokrat Partisi yöneticisi **Abdurrahman Kasımlı** 1989 yılında Viyana'da İran ajanları tarafından öldürülmüştü. 1981 yılında Partizan taraftarı **Katip Sultan** Almanya'nın Aachen kentinde ve Hollanda'nın Utrecht kentinde **Nubar Yalımyan** MİT ajanları tarafından 1982 yılında öldürülmüştü.

Katiller bu sefer seneler sonra yeniden sahneye çıktılar. Hedef olarak seçtikleri kişiler sıradan, rastgele değil, en değerli kadrolardı. Bu üç fidana karşı işlenen vahşetin sebebi korkudur.

Cinayet haberi duyulur duyulmaz, akın akın olay yerine gelen Kürt halkının kabaran öfkesinin önüne geçmek mümkün değildi. Yüz bin kişiyi aşan böylesine kitlesel bir yürüyüş önemli idi. Herkesin talebi cinayetin bir an evvel aydınlatılması, katillerin bulunması oldu. Cinayet işlendikten hemen sonra, daha cesetler bile kaldırılmadan Başbakan yardımcısı devşirme Kürt Hüseyin Çelik olayı "**PKK'nin kendi iç infazı**" olarak değerlendirdi.

Aynı tepkiyi Roboski'de öldürülen 34 Kürt köylüsü için neden göstermediler? Olay 1.5 gün neden gizlendi? Bu telaş neyin ifadesidir? Elbette ki suçluluk psikolojisinin. Yaptıkları cinayeti gizlemek için bu sefer Fransa'dan detaylı bilgi ile olayın bir an önce aydınlatılması başvurusunda bulundular. Peki, Roboski'de bir sene zarfında ne yol kat ettiniz? Hiçbir şey...

KUH bu siyasi cinayette dostları ile düşmanlarını daha iyi tanıma fırsatı buldu. Yeminli Ermeni-Kürt düşmanı

Fatih Altaylı, Ertuğrul Özkök,

polisten gazeteci olan **Emre Uslu**, bavullarla belgeyi savcılığa teslim eden gazeteci olarak tanıdığımız **Fettullahçı Mehmet Baransu** köşelerinde yazdıkları yazılar ile devletin "akıl hocaları" olduklarını gösterdiler. Hiç denenmemiş yol ve yöntemlerin denenmesi için önderlerin öldürülmesini işaret ettiler. "**Sürpriz gelişmeler olabilir**" dediler. Son altı ay içerisinde "**bu tür eylemler olabilir**", "**birkaç gün**

içinde paketleme olabilir", olayı hedefinden saptırmak üzere kafa bulandırmak için bilgi kirliliği yaratan, kafaları bulandıran yazılar yazan, "her yol denendi sadece önderler yok edilmedi" dediler. "İlk 20 isim öldürülün örgütün etkisi azalır" diye kan dökülmesi için yol gösterdiler...

Ahmet Kaya için nasıl linç kampanyası yürüttüler, ölümüne sebep oldular. Bunlar daha unutulmadı. Kaleminden kan damlayan bu çanak yalayıcı asalak takımının cinayetlerden, katliamlardan birinci derece sorumlu olduklarını unutmamalıyım. AKP "açılımlar" adı altında toplumu oyalamaya, aldatmaya ve şirin görünmeye çalışıyor. Hrant Dink cinayeti aydınlatılması için verilen sözler, yerine getirilmedi...

Devletin barış görüşmeleri sürecinde "**sorunu çözeceğim**" demesine aldanılmamalıdır. Yapılan müzakerelerde devletin esas amacı imha ve yok etme olacaktır.

Kürt halkının başı sağ olsun!

(Bir ÖG okuru)

Tutsak Partizanlar 3 Kürt kadını andı

H. Merkezi: Paris'te 3 Kürt kadının katledilmesini kınamak amacıyla bir açıklama yapan Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Hapishane'den Tutsak Partizanlar, "**Kürt ulusal mücadelesini bastırıp ulusal köleliği devam ettirmek isteyen faşist TC ve ona desteğini esirgemeyen emperyalist efendileri yeni katliamlar örgütlemekten geri durmamaktadırlar**" dediler.

"**Katledilen 3 yiğit Kürt kadından özellikle Sakine Cansız hayatını Kürt ulusal mücadelesine, Kürt kadının özgürlük mücadelesine adanmıştır. Onun hayatı, ezilen Kürt ulusunun ve kadının ayağa kalkıp, ulusal köleliğe karşı isyan etmesini simgeler**" diyen tutsaklar, "**Bu katliam, ezilen Kürt ulusunun ve ezilen cinsin Sakine Cansız Hevalde cimsişleşmiş mücadele azminin ulusal ve cinsel boyunduruğu parçalamaya kararlılığına yönelik bir katliamdır. Ama ne yapılırsa yapılsın, ezilen ulusların ve halkların kurtuluş mücadelelerini durduramayacak, yaptıklarının hesabını er-geç vereceklerdir**" şeklinde tepkilerini ortaya koydular.

Kürt ulusuna ve kadınlara başsağlığı dileyen tutsaklar, "**Sakine, Fidan ve Leyla Heval ezilen ulusun ve halkların kurtuluş mücadelesinde yaşayacak; anıları, yaşamları kurtuluş için savaşan kadınlara yol gösterecek, cesaret ve güç verecektir. Onları sevgiyle anıyor, anılarını önünde saygıyla eğiliyoruz! Şehid namirin!**" şeklinde açıklamalarını sonlandırdılar.

Seyyar karakollar ve yaman bir çelişki

Mersin: "Uсталık dönemindeyiz. Terör belasının üstesinden geleceğiz. Bundan hiç kimsenin şüphesi olmasın.", "Terörle mücadele terörün kökü kazınana kadar, terör bitene kadar devam edecektir. Bu operasyonlar gerek duyulduğu her an tereddütsüz yapılacak, mücadele sonuna kadar devam edecektir. PKK da sonu hüsrarla biten örgütler arasına girecek ve emeline ulaşamayacak."

Bu sözler, Milli Savunma Bakanı **met Yılmaz** ve Başbakan Yardımcısı **Bekir Bozdağ**'ın 31 Aralık 2012'den bu yana yoğunlaşan askeri operasyonlar sonrasında sınır bölgesine yerleştirilen "seyyar karakollar" ile ilgili konuşmalardan.

Roboski'de katliamdan kurtulanlara ceza

Mersin: 29 Aralık 2011'de Şirnex Roboski'de 34 Kürt köylüsünün yaşamını yitirmesine neden olan katliamın ardından katledilenlerin ailelerine özrü kabahatinden büyük bir şekilde tazminat teklif eden devlet; bu kez de ailelerin almadığı bu parayı geri almanın planları içine girmiş durumda. Yani devlet, bir anlamda, katliamdan kurtulan köylülerin "devletin bombalarını boşa harcadığını" düşünerek onları cezalandırmaya çalışıyor.

Habertürk'ün Roboski'de 15-20 katırla Haftanın'e geçen köylülerin kaçakçılık yapmaya devam ettiği iddiasının üzerine harekete geçen Gülyazı Jandarma Komutanlığı, katliamdan sağ kurtulan **Servet Encü** ile yakınları **İdris Encü**, **Şeyhmus Encü** ve **Haydar Örek** hakkında yasal işlem yaptı! Jandarma "5682 Pasaport Kanunu'na muhalefet" suçundan 2'şer bin TL para cezası verdi. Cezanın "kabahat yeri" olarak ise 34 yurttaşın katledildiği 15 No'lu sınır taşı gösterildi!

Jandarmanın ceza kestiği köylülerden Servet Encü cezaya tepki gösterdi. Encü, "Dedelerimizden bu yana bölgede jandarmanın bilgisi dahilinde ticaret yapılıyordu. 34 kişi öldükten sonra bir süre ticaret durdu. Ancak ekmek paramızı kazanmak için büyük risk alıp gidiyoruz. Bizim yaptığımız ticarettir, 100 kişi dahi ölse bu devam edecektir. Jandarmanın kestiği cezayı verecek gücümüz yok. Cezayı ancak ticaret yapıp kazanarak ödeyebiliriz" dedi.

Yapılan açıklamalara bakıldığında devletin Kürt ulusal sorununu "çözmek" için yıllardır izlediği ve bundan sonrada muhtemel izleyeceği politikayla uyduğu görünüyor.

TC devletinin ülkemiz topraklarında verilen ulusal mücadeleye karşı tepkisi her dönem daha fazla katliam, daha fazla kan ve daha fazla savaş olmaktadır. Kürt ulusuna yönelik çocuk, yaşlı ayırımına tenezzül etmeden imha ve inkar siyasetini açıktan yürüten TC devleti, bugün de aynı şekilde bu saldırılarına devam etmektedir. Her ne kadar barış-müzakere sürecinde olduğuna dair açıklamalar yapılsa da devletin Kürt ulusal sorununa bakışı dünden bir adım ötede olmadığı kolaylıkla anlaşılabilir bir durumda.

Müzakere süreci başladıktan bu yana Kürt ulusal sorunuyla ilgili yaşanan her gelişmede devlet gerçek yüzünü söylemleriyle ve sergilediği pratik ile birlikte açık ediyor. Paris'te üç kadın yurtseverin katledilmesinden sonra devlet cephesinden yapılan her açıklamada devletin soruna nasıl baktığını ve Nusaybin'de bir evde

PKK/KCK yöneticisi olduğu tahmin edilen bir kişiyi katletmesi, TC devletinin "barış" sürecine ne kadar "hassas", ne kadar "soğukkanlı" ve ne kadar "samimi" yaklaştığının göstergesi oluyor.

Bunlara ek olarak da **R. T. Erdoğan**'ın; "PKK silah

bırakana kadar 'terörle mücadelemiz' sürecek" yönündeki açıklamasından sonra bölgeye yapılan askeri operasyonların arttığı görülüyor. Basına yansıdığına göre Kandil'e yapılan hava saldırısında, ilk kez sığınak delici, tahrip gücü yüksek bombalar kullanılıyor.

Bölgede gerçekleştirilen yoğun askeri sevkیاتlar ve operasyonlarla birlikte Şemdinli ilçesinin Federal Kürdistan sınır hattında, Yeşilova (Navberojan) köyünün üst kısmında bulunan Gedenaj Tepe Karakolu, Şaneşan, Mavan Karakolu, Mavan Üst Bölgesi, Bêgijnê-Çeman arasındaki bölgeye seyyar birlikler yerleştirilirken, Ortaklar (Bêsosin) Karakolu'nun üste bölgesi, Ziniyi Gerdiyan Karakolu, Kırmızı Tepe (Binsor) ile kış nedeniyle boşaltılan ve iki gün önce tekrar askerlerin yerleştiği Goman Dağı'na ise seyyar karakollar kurulması, faşizmin "barış" sürecine nasıl yaklaştığının, nasıl bir çelişki içerisinde olduğunun son ve en somut durumunu oluşturuyor.

TC devleti, Kürt ulusal sorununa dair her dönemde yaptığı gibi en son gelen müzakere sürecinde de yukarıda da belirttiğimiz gibi ayrı bir yol izlememektedir. Sorunun çözümü yine Kürt ulusunun demokratik hiçbir talebi görünmeyerek, Kürt ulusu bir kere daha yok sayılarak, hedef tahtasına yerleştirilerek, "PKK silah bırakırsa, teröristler dağdan inerse- bir bütün sınır dışına çekilirse"ye indirgenerek, "biz sorunu çözmek istiyoruz, ancak karşı taraf süreci baltalıyor" imajı yaratılmak istenmektedir.

Gelecek ise hiç kuşkusuz ki kendi ellerimizdedir.

"Cesur Yürek" izlemek de suç!

H. Merkezi: Aralarında Özgür Gelecek okurlarının da bulunduğu 11 kişi, çatışmalı geçen ve polis tarafından BDP'li Hacı Zengin'in katledildiği Newroz'a katıldıkları gerekçesiyle Newroz'dan birkaç gün sonra gözaltına alınmıştı. 6'sı tutuklu 11 kişinin ilk duruşmaları 17 Ocak tarihinde görüldü.

Tutsaklara destek için gençlik örgütleri "Newroz yargılamaz" şiarıyla duruşma ön-

"Bize işkence yapılıyor"

H. Merkezi: "KCK operasyonları" adı altında binlerce Kürt yurtsever siyasetçiye uygulanan gözaltı ve tutuklama terörü kapsamında açılan toplu davalardan Wan, Mardin ve Amed davaları görüldü. Mardin ve Amed davalarından karar çıkmazken, Wan'da tutuklu 2 belediye başkanı tahliye oldu.

* **Wan:** Ekim 2011'de yaşanan depremin ardından bölgede bulunan BDP'li belediye başkanları depremin yaralarını sarmaya çalışmış, ancak bu süreçte "KCK operasyonu" gerçekleşmiş ve aralarında belediye başkanlarının bulunduğu 10 kişi tutuklanmıştı. Bu davanın 21 Ocak günü başlayan duruşması 4 gün sürdü. Tutuklu Wan Belediye Başkanı Bekir Kaya duruşmada "Mahkeme tarafsız ve bağımsız değildir. Mahkeme heyetinin reddini istiyoruz. Bu saatten sonra tek bir cümle söylemeyeceğim. Bize işkence yapılıyor. Artık bu yargılama bitsin" dedi. 4. günün sonunda verilen kararda Özalp ve Edremit Belediye Başkanları tahliye olurken, bir dahaki duruşma 22 Şubat'a ertelendi.

* **Amed:** Aralarında BDP milletvekilleri, belediye başkanları ve gazetecilerin de bulunduğu 108'i tutuklu 175 kişinin yargılandığı "KCK ana davasının" duruşması 22 Ocak'tan itibaren Diyarbakır 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülmeye başlandı. Duruşma bir hafta sonra ertelenirken Elîh (Batman) Belediye Başkanı **Nejdet Atalay**, Kürtçe yaptığı savunmasında suç delili olarak sunulanların BDP faaliyetleri olduğunun altını çizerek, "Burada Kürt siyaseti yargılanıyor. Gün gelecek bugün bize yapılan haksızlıklar yargılanacak" diye konuştu.

* **Mardin:** 18'i tutuklu 49 kişi hakkında açılan davanın ilk duruşması 24 Ocak günü Diyarbakır 8. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülmeye başlandı. Duruşmada, mahkeme heyetinin sorularına Kürtçe ve Arapça cevap verildi. Duruşmada konuşan avukat Fethi Gümüş "Yasal bir partinin başarısını hazmedemeyenler 'KCK' adı altında bu partinin çalışmalarını illegalize etmektedir" diyerek iddianameye tepki gösterdi.

cesi Çağlayan Adliyesi önünde biraraya geldi ve mahkemeyi protesto etti.

Yaklaşık 9 ay tutuklu kalan öğrencilere yönelik iddianamede komik suçlamalar da yer alıyor. Tutuklu öğrencilerden Oğuz Yüzgeç'e yöneltilen suç teşkil eden iddialardan biri olan "Cesur Yürek" filmi izlemek gibi. Duruşmanın ardından tutuklu bulunan 6 kişi tahliye edildi.

Göğün yarısı

2-3 Şubat'a buluşma kestik, sizi de bekliyoruz...

Proletarya Partisi'nin ilk şehidi Meral Yakar'dan başlayan yürüyüşümüzü yüzlerce, binlerce kadın yoldaşımızın bizlere açtığı yoldan ilerleyerek sürdürüyoruz. Bu yürüyüş esnasında bazı dönemeçler yaşanır, yaşarız. Bu anlar, tarihe not olarak düşecek ve geleceğimizi şekillendirecek olan adımlarımızdır. 4. senesini dolduran Yeni Demokrat Kadın çalışmamız, bu adımlarımızdan biridir. Başta kendimiz olmak üzere tüm ezilen-emekçi kadınlar açısından özgün bir örgütlenmeye olan ihtiyacın bir sonucu olarak oluşmaya başlayan YDK için de şu günlerde önemli bir dönemeçteyiz.

Daha önce köşemizde kadın çalışmasında en temel ihtiyaçlarımızdan biri olarak önümüze **kurumsallaşma** tartışmalarını koymuştuk. Bu kurumsallaşma tartışmalarında ilk somut adımımız **10 Nisan 2011**'de gerçekleştirdiğimiz Kurultay Örgütlenme Konferansı oldu. Buradan yakaladığımız motivasyonu 40. yılımızın etkisiyle **8 Mart 2012**'ye taşıdık. Şimdi sıra **2-3 Şubat**'ta gerçekleştireceğimiz kurultayımızda!

Önce kısaca kurultay hazırlık sürecimizi değerlendirmek gerekirse atölyeler oluşturarak çalışma tarzının önemine değinmek gerekir. Bu süreçte kurultayın konularını kapsayan 6 atölye oluşturduk. Bu atölyelerin en önemli kazanımı araştırma-inceleme yapmak açısından bize kazandırdığı deneyim oldu. Bu sürece katılan her bir kadın birçok kitap, dergi, makale okuyup, buradan notlar çıkararak yazıları hazırladı. "Yuvayı dışı kuş yapar"ın yansıması olarak pratik işlerin o inanılmaz cazibesine kapılan bizler açısından politika üretmenin aracı olan atölyeler aracılığıyla onlarca kadın, teorik çalışma yapmıştır. Bu, bizler açısından çok önemli bir kazanımdır.

İstanbul, Amed, Ankara, İzmir, Mersin, Dersim gibi bölgelerde alanın gerçekliğine göre atölye sayıları belirlendi. Bu süreçte en büyük eksikliğimiz olarak bölgeler arası iletişimimizin yetersizliği, bundan kaynaklı İstanbul dışındaki bölgelerde kurultay hazırlıklarına geç başlanması ve bu duruma müdahalesizlik karşımıza çıkmaktadır. Yine oluşturulan atölyelerin toplantılarını düzenli alma ve çalışmalarını yazıya dökme konusundaki yetersizliği tartışılması gereken bir diğer konudur. Meselenin kökenine indiğimizde "Şiddet atölyesinden deneyimler" yazısında da vurgulandığı gibi karşımızda bin yılların omzumuzla yüklediği **edilgenlik** görüyoruz.

Şimdi bu kurultayla bu eksilerimizi artıya, yelkenlerimizi edilgenlikten özne olmaya çevirmemiz gerekiyor. Kurultayımızın gerçekleşeceği ve yalnızca Yeni Demokrat Kadınlarla, YDK'yı tanımak isteyenlerin katılım sağlayacağı **2-3 Şubat** tarihinin anlamı da budur. **Sefagül Kesgin, Nursen Aslan, Gülizar Özkan, Fatma Acar ve Derya Aras** yoldaşların şehit düştüğü tarihte gerçekleştireceğimiz kurultayın, onların yolundan yürüyen bizlerin omuzlarına yüklediği bir sorumluluk var. Beşler olmanın, Beşler yaratmanın anahtarı olan bu örgütlenmeyi kurumsallaştırmak, ileriye taşımaktır.

2-3 Şubat'a kestiğimiz buluşma yaklaşırken hedefimiz **8 Martlar** ya da **25 Kasımlara** sıkışmayan 365 gününü mücadele ile dolduran bir canlı mekân yaratmak olmalıdır. 1915'te Mustafa Suphilerle yakalanıp cinsel işkence ile katledilen Maria'dan Meral'e, Beşler'den Paris'te katledilen 3 yurtsever kadına, Güldünya'dan "fazla 'Arka Sokaklar' dizisi izlemenin cezasını" ölmekle ödemek zorunda kalan Mehtap'a kadar herkesin ve kendimizin bizden beklentisi budur.

Biz bunu başarabiliriz, başarmalıyız, başaracağız!

Şiddet atölyesinden deneyimler...

Ama eksileri-artıları ile birlikte bu 1,5 aylık süreçte birlikte neleri yapabileceğimizi görmek, birbirimizden güç almak adına güzel şeyler yaşadık. Şimdi sıra bu atölyeleri bü-yütüp, süreklileştirmekte...

YDK bünyesinde kurultaya hazırlık için eğitim amaçlı bir dizi atölye çalışması kararı alarak 6 atölye oluşturmuştuk. Biz de bu atölyelerden biri olan "Şiddet Atölyesi" olarak çalışma yürüttük.

Bu çalışma süresince atölye çalışmamızın deneyimleri, bize katkıları ve bu çalışma süresince açığa çıkan eksiklerimizi tespit ettik. Şiddet atölyesi olarak ilk etapta çalışmamıza konu başlıklarını belirleme ve bu doğrultuda konu araştırması için görev dağılımı yaptık.

Kısaca konu başlıklarımız şöyleydi; a) Şiddet ve kökeni üzerine, b) Devlet şiddeti ve şiddetin üretilmesinde devletin rolü, c) Fiziksel şiddet ve kadın cinayetleri, d) Aile içi şiddet aile içi midir?, e) Kadın ve ekonomik şiddet, f) Mobbing, g) Psikolojik, cinsel şiddet ve erkekliğin yeniden üretilmesinde rolü.

Atölye konularının belirlenmesinden sonra haftada bir bir araya gelerek belirlemiş olduğumuz konular üzerinde yapmış olduğumuz araştırma, okuma ve materyallerle çalışmalarımızı perçinledik, beraber tartıştık.

Bu çalışma esnasında araştırmalarımızın kaynaklarına hassasiyet ve anlatım dilini önemseyerek ilerledik. Bu ilerleme devamında çeşitli kaynak ve okumalardan almış olduğumuz notları kabaca yazıya dökerek üzerinde

okuma ve tartışmalar yaptık. Çalışma sürecimiz bu şekliyle her hafta aldığımız toplantı gününü atlamadan, bir taslak oluşturuluncaya dek devam edildi. Tabii bu çalışma esnasında kimi eksiklerimiz açığa çıkmıştır.

Bunlar nelerdi? Belirlediğimiz atölyeye gün ve saatinde gidilmemesi, aramızdaki iletişim kopukluğu, bir önceki toplantıda alınan çalışma kararının bir sonraki toplantıda yeterince yerine getirilmemesi.

Bunun kaynağına indiğimizde karşımıza yine toplumsal rollerin açığa çıktığını görebiliyoruz. Aldığımız sorumlulukları tamamlama noktasında yaşadığımız bu sıkıntının sonuçlarını elbette hem sorumsuzluk, hem küçük burjuva alışkanlıklarında ısrar, hem kadın çalışmalarını arka plana itme şeklinde açıklayacağız. Ancak meselenin kökenine indiğimizde karşımızda bin yılların omzumuzla yüklediği **edilgenlik** çıkıyor. Hiçbirimiz hayatın bilincine vardığımız yaşlardan itibaren kararlarını kendi başına karar vermemiştir. Giyeceğimiz giysiden oynayacağımız oyuncağa, gideceğimiz okuldan arkadaşlık yapacağımız insanlara, evleneceğimiz kişiden boşanmak isteğimize kadar hayatımızın hiçbir alanında söz sahibi olamayan bizler, şimdi YDK içinde örgütlenerek kendi kararlarımızı alabilmenin, birey

olup hem kendimiz hem tüm kadınlar için mücadele edebilmenin peşindeyiz.

Bu atölye çalışması sırasında bir kere daha gördük ki, edilgenlik hala başımıza bela ve bela olmaya devam edecek. Buna karşın atölye içinde birbirimizle bu yönlü sohbet etmek ve birbirimizi değiştirip-dönüştürmek için çabamız da oldu.

Bunun yanısıra birçok olumlu ve bir o kadar önemli gelişmeler de yaşadık. Atölyede bulunan kadın yoldaşlarımızın çoğu birbirini ya eylemlerden ya da etkinliklerden tanıyordu. Bu çalışmamızla aramızdaki paylaşım, sohbet ve sürekli iletişim halinde olma samimiyeti ve kaynaşmayı artırdı. Birbirimizi tanıyarak daha uyumlu bir çalışma yürütmeye başladık. Bunun bir sonucu olarak benzer çalışmalarını yapmayı sürdürmek istememiz atölyemizin diğer bir önemli sonucuydu. Bu durum aynı zamanda örgütlenme temelli geliştirilmesi gereken ve bu potansiyeli taşıyan bir ihtiyaç olması açısından da önemlidir.

Hemen her atölye bu konuya değindi ve değinecektir: Bizim açımızdan da bu atölyenin en önemli kazanımı, araştırma-inceleme yapmak açısından bize kazandırdığı deneyimlerdir. Her birimiz birçok kitap, dergi, makale okuyup, buradan notlar çıkararak yazılarımızı hazırladık. Böyle çalışmalar yapmak herkes için önemli, ancak biz kadınlar açısından çok daha değerli ve önemlidir. Sürekli pratik işlere kaçmak isteyen, bunların arkasına sığınan bizler bu atölye çalışmaları ile politika üretme konusunda çok ciddi adımlar atmaya başladık.

Ama eksileri-artıları ile birlikte bu 1,5 aylık süreçte birlikte neleri yapabileceğimizi görmek, birbirimizden güç almak adına güzel şeyler yaşadık. Buna ihtiyacımız vardı gerçekten. Şimdi sıra bu atölyeleri bü-yütüp, süreklileştirmekte...

(İstanbul'dan bir YDK'lı)

"Fazla 'Arka Sokaklar' izliyorsunuz"

H. Merkezi: 19 Ocak akşamı bir kadın daha boşanmak istediği eşi tarafından katledildi. Kocaeli'nin Gebze ilçesinde eşinden şiddet gördüğü gerekçesiyle boşanma davası açan **Mehtap Civelek** isimli kadın eşinin tehditleri üzerine Savcılığa başvurmuş ve kendisine koruma verilmişti.

Ailesinin yanında kalan Civelek "eşi" tarafından tehdit edilme ve devam edildiği süreçte defalarca polise şikayette bulunmuş fakat "ciddi"ye alınmamış. 19 Ocak

günü ise eşi tarafından kaçırıldığı sırada telefonla ailesini arayarak "**beni götürüyor, ne olur kurtarın**" demesinin üzerine ailesi, karakola gidip, Civelek'in eşi tarafından kaçırıldığını ve kızlarının bulunmasını ister. Telefonla sinyal takibi yapılmasını isteyen aile, polislin Savcılıktan izin alınması gerektiğini ve bunun uzun süreceğini belirterek kendilerine "**fazla 'Arka Sokaklar' izliyorsunuz**" diyerek, adeta alay edip olayın gerçekleştiği bölgedeki Ümra-

niye Karakolu'na yönlendirdiğini söyledi. Aile orada da kendileriyle ilgilenilmediğini, karakoldan karakola koşarken katil "eşin" aileyi arayıp "**Kızınızı öldürdüm, gelin cenazesini alın**" dediğini aktardı.

Devlet kadın cinayetlerine göz yummayı bu kez de Mehtap üzerinde gösterdi. Kadın katili yalnızca eşler, babalar, erkek kardeşler ya da sokaktaki adamlar değil... Civelek'in hayatı için karakoldan karakola koşan ailenin şikayetlerini dikkate almayan devletin tüm kurumları da bu cinayetin suç ortağıdır.

Yeni Kadın Kongresi'nde;

YÜREĞİMİZİN BİR YANI PARİS'TE BİR YANI BERLİN'DE ROSA'DA...

Kadın örgütlenmelerinin biz kadınlar için ne kadar vazgeçilmez olduğunu bir kez daha kavrayarak, kendimize ve kurumumuza olan inancımızı artırarak, kadın mücadelesinin sınıf mücadelesinin en önemli bileşenlerinden biri olduğunu bilinçlerimize çıkararak...

Nürnberg'te heyecanla yapıyoruz Kongremizin hazırlık toplantısını. Heyecanlıyız, çünkü alanımızda kesintiye uğramış kadın çalışmasını tekrar yapılandırıyoruz. Yeni Kadın'ın kongresine çok iyi hazırlanmalıyız bu yıl. Perspektif yazısını tartışıyoruz kıyasıya, en ince ayrıntısına kadar, zaman yetmiyor, tartışıkça yeni konular açılıyor, yeni fikirler, doyamıyoruz konuşmaya. Korkuyoruz bir şeylerin eksik kalmasından, yılların eksikliğini tamamlamak istiyoruz. Nelerin gerisinde kaldık, neleri kaçırdık hepsine ulaşmak istiyoruz, zaman yetmiyor.

Son toplantımızdan önce o acı haberi alıyoruz, üç Kürt kadının, Sakine, Fidan ve Leyla'nın haince, alçakça katlinin haberini. Kimin yaptığını sormaya gerek duymuyoruz, biliyoruz bu alçaklığın altında kimin, kimlerin olduğunu. O kadar tanıdık ki, yeniye, güneşe sevdalı yiğit yüreklerin hain pusularda katledilişleri, yüzlercesine tanık olduk. Daha Hrant'ın anma hazırlıkları bitmeden, üç yurtsever kadının katli dağılıyorduk yüreklerimizi. Duygularımız birbirine karışıyor, acı, kin, öfke, hüzün, kongrenin heyecanı, coşku...

Yola çıkıyoruz. Belli etmesek de birbirimize hüzünlüyüz. Biliyoruz bugün Paris'e gidecek binler, haykıracaklar öfkelerini katillere, şehit kadınlardan kalan mirası devralacaklar ve and içecekler bu alçaklığın hesabını sormaya ve güneşe yürümeye. Biz orada olamayacağız, bu karmaşık duyguları, "nerede olmalıyız?" sorusunu birbirimizden gizleyerek biniyoruz trene. **Yüreğimizin bir yanı Paris'e, diğer bir yanı da Berlin'e Rosa'ya gidiyor.**

Kapıda yoldaşlarımız karşılıyor bizi, sınıksız, sevgiyle kucaklıyoruz birbirimizi. Tanıdık simalar arıyor gözlerimiz, ama yeni yüzler görmek daha fazla sevindiriyor, heyecanlandırıyor bizi. Yeni yüzler "**bana reva görülen yaşama hayır diyorum, kaderimi kendim yazacağım, ben de varım bu kavgada**" diyor adeta. Çoğaldığımızı, güçlendiğimizi hissediyoruz, umudumuz artıyor.

Kongre başlıyor, divan seçiliyor, gündem maddeleri belirleniyor, açılış konuşması, saygı duruşu, ardından sıra bizlere geliyor. Divan başkanı konuşmak isteyen olup olmadığını soruyor, salonda kısa bir sessizlik oluyor, çoğumuzun kafasında birileri konuşsa da gerginlik bir an önce bitse düşüncesi hakim. Cesaret edemiyoruz ilk sözü almaya, söyleyecek o kadar çok şeyimiz var ki oysa. Derken biri alıyor sözü, diğeri, ve geliyor ardı ardına kadınlar kürsüye, artık divan sınırlamak zorunda kalıyor söz haklarını. Bize biç-

Aslında biz Paris'teydik, Berlin'de, hatta Hindistan'da, Filistin'de, Afrika'da, Latin Amerika'da ve daha nice nice direnişlerde. Ve ağız dolusu haykırıyorduk.

len, reva görülen, bizi evlere mahkum eden kadın rollerini yavaş yavaş yıkıyoruz kürsüde, baştaki tutukluğumuzdan, çekingenliğimizden eser kalmıyor. Ben de çıkıyorum kürsüye, kadın olmanın ne kadar zor olduğundan, kadının özgün mücadelesinin ne kadar gerekli olduğundan bahsetmeye çalışıyorum, biraz da gördüğüm eksiklikleri belirtmeye çalışıyorum. Konuşmam bitip yerime otururken heyecandan sesimin ne kadar titrediğini fark ediyorum, kendimi ifade edemediğimi, saçmaladığımı düşünüyorum, eleştiri yaptığımı öykünüyorum, acaba kırıldı mı insanlar diyorum. "*Binlerce yıldır erkek egemen zihniyetle, din ile, gelenekler-görenekler ve gerici değer yarılarıyla kuşatılmış, en çok baskı altında tutulmuş, eğitimsiz, geri bırakılmış biz kadınlar*" diye başlayan yazılar geliyor aklıma.

Hal böyleyken konuşma kürsülerine yabancılığımız, tutukluğumuz, zaman zaman sert ya da liberal tutumlarımız yadırganmamalı diye düşünüyorum. Bunları düzeltmek, kendimizi geliştirmek için buradayız. "*Sonra*" diyorum kendime "*hata yaparak, hatalarımızdan ders çıkararak öğreneceğiz, böyle gelişeceğiz*". Bunları düşünürken daha bir dik oturduğumu hissediyorum masada, daha kendine güvenli, "*tekrar söz almalıyım*", "*tekrar denemeliyim*" diyorum, ifade edemediklerimi söylemeye çalışmalıyım.

Zaman zaman sert eleştiri ve tartışmalar da oluyor, yadırganıyor önce, kızıyoruz hepimiz. Daha önce alanındaki erkek yoldaşlarını oldukça sert bir dille eleştiren kadın yoldaşımız ikinci söz hakkını alıyor. Özeleştiril yaklaşım tarzına, özür diliyor tüm delege ve mi-

safirlerden "*Bu kurum benim diyor, bu kurum bizim*", Yeni Kadın faaliyetlerinde, kadın çalışmasında hayatının öznesi olmayı nasıl öğrendiğini, ona reva görülen kadın rolünü nasıl reddettiğini, yaşamının bu sayede nasıl değiştiğini anlatıyor, bundan duyduğu gururu, onuru görüyoruz gözlerinde. Yeni Kadın'ı yeni tanıyan ve ilk kez kongreye gelen bir misafir kadın olanları şaşkınlık ve de hayranlıkla izliyor ve "*Kadınlar birbirini eleştiriyor kıyasıya, ama kimse buna darılmıyor, küsmüyor, yeri geliyor çıkıyor biri onlarca kadının önünde özür diliyor, farklı görüşler olsa da tartışmaların ana noktası bu kurumun güçlendirilmesi, daha fazla kadına ulaşma, onlarla birlikte yürüme, kadın mücadelesini yükseltme. Herkes bu noktaya odaklanmış*" diyor ve devam ediyor; "*Bu benim için çok değişik, çok değerli bir tecrübe. Geleneksel kadın rolü nasıl alt edilebilir mi, kadın örgütlenmeleri nasıl da geliştiriyormuş insanları, iyi ki buradayım, çok şey öğrendim burada, demek ki kırmak mümkün ayaklarımızdaki prangaları*" diyor.

Verilen arada devam ediyor tartışmalar, konuşmalar. Eskiden olsa ne yapar ne eder eleştirdiğim kişilere gider; "*Bak sakın yanlış anlama, ben aslında şunu demek istedim....*" diye başlayarak durumu kurtarmaya çalışırdım, eleştirilerin kişileri kırdığını düşünürdüm. "*Kişi kendinden bilir işi*" deyi mi aklıma geliyor, eleştirilere nasıl içten içten kırıldığımı, bunları nasıl kişiselleştirdiğimi, tepkisel yaklaşımlarımı hatırlıyorum. Yine de gidiyorum kadın yoldaşımın yanına. Görüyorum ki çekincelerim gereksiz, olgunlukla karşılanmış eleştirilerimi, dahasını merak ediyor,

detaylandırıyoruz eksik gördüğümüz noktaları. İşte bu tarz diyorum, geliştirecek bizi. Ardından **Güzel Anamız** davet ediliyor konuşma yapması için, yumruğu havada, dimdik mağrur yürüyor kürsüye, üç Kürt kadınının fotoğrafları önünde saygıyla eğiliyor ve en devrimci duygularla selamlıyor onları. Salonda çıt çıkmıyor, boğazlarımız düğümlemiş pür dikkat dinliyoruz, mücadelenin gerekliliğini anlatıyor, neler yapmamız gerektiğini öğütüyor bize. Ayakta alkışlıyoruz anamızı.

Her konuşmacı Paris katliamını lanetliyor, üç Kürt kadını selamlıyor. Bu katliam sadece Kürt ulusal savaşını ve Kürt halkını hedeflemedi diyoruz. Kurşunlar tüm işçi ve emekçilere, devrimcilere tüm ezilen halklara sıkkıldı. **Hedef devrimci kadınlardı, katiller de çok iyi biliyor ki kadınların daha yoğun, daha aktif katıldığı mücadeleler, direnişler daha güçlü, daha yenilmez oluyor.** Paris'te yürüyüşte, Berlin'de Rosa Luxemburg anma yürüyüşünde yer alamıyoruz, katillere öfkemizi, kınımızı kusamıyoruz; dedik ya gönlümüzün bir yarısı, Paris'e, bir yarısı Berlin'e gitti. Bundan kaynaklı burukluğun yerini kongrede öğrendiklerimizin, bunları alanlarımızda uygulayacak olmanın heyecanı coşkusunu aldı. Şehitleri anmak mücadelenin yükseltilmesidir, onların yolunda gitmek, öğrenmek, öğrendikçe ilerlemek, gelişmek ve özgürleşmek, özgürleştiğin devrimcileşmek.

Kadın örgütlenmelerinin biz kadınlar için ne kadar vazgeçilmez olduğunu bir kez daha kavrayarak, kendimize ve kurumumuza olan inancımızı artırarak, kadın mücadelesinin sınıf mücadelesinin en önemli bileşenlerinden biri olduğunu bilinçlerimize çıkararak, şu şiar kazandı bilinçlerimize. "*Kaderime boyun eğmeyeceğim, hayatımın öznesi ben olacağım, bana reva görülen, eve hapsedilmeye çalışılan kadın rolünü ret ediyorum ve bizi ezilenlerin ezileni olarak yaşamaya mahkum eden sistemi ve onun erkek egemen anlayışını yok etmek için her alanda mücadele edeceğime and içiyorum.*" Aslında biz Paris'teydik, Berlin'de, hatta Hindistan'da, Filistin'de, Afrika'da, Latin Amerika'da ve daha nice nice direnişlerde. Ve ağız dolusu haykırıyorduk; "*Rosa, Clara, Sakine, Fidan, Leyla, Beritan, Sabahat, Meral, Nergiz, Barbara, Beşler ve tüm devrimci şehitler, tüm direnen kadınlar, sizlerden devraldığımız mücadeleye devam edeceğiz, mücadeleniz mücadelemizdir, devrim şehitleri ölümsüzdür!*"

(Nürnberg'den bir delege)

Merdiven boşluğuna asılı kalanlar...

Son süreçte kadına yönelik şiddeti araştırıyorum. Kadınların yüzyıllardır ezilmişliği, edilgenliği ve bu edilgenliğe başkaldırma-yışları... Erkek şiddetinin kadın üzerindeki etkisi vs. Günlük okuduğumuz haberler şiddete maruz kalan kadınlar ve erkeğin tahakkümü... Aslında bizim yabancı olmadığımız ve kadın olarak birebir yaşadığımız gerçekler. Kapalı kapılar ardında yaşanan kadının ve çocuğun korkudan köşelere sinmişliği "ailenin kutsallığını" gölgeleyen aile içi şiddet yine şiddet uygulayan erkeği meşru kılan devlet! Şiddeti araştırdığım dönemde şahit olduğum bir kadın ve çocuğunun şiddete maruz kalması beni derinden etkiledi ve bunu paylaşmak istedim:

Apartman sessizliği bir erkek sesi ile bozuldu "Çık git babanın evine", "Çağırın bunun babasını, alsın kızını artık. İstemiyorum" gibi cümleler yankılanıyordu merdiven boşluğunda. Bu sözler kadının zaten "kendi malı" olduğuna ve kendisi istemediği zaman da "babasının evine" yollayabileceğini tereddütsüz dile getiren bir erkeğin kendine güvenli sözleriydi. Bu cümlelere, bu ses tonuna ve bu cümlelerde adamın gözlerinde şakıyan o yabancı ve o "her istediğini yapabilir" in vahşi ışıltısına yabancı değildim ama yine de içimden bir şeyler koptu. Ağlayan bir kadın, ağlayan bir çocuk ve güç gösterisini sonuna kadar gösteren evin reisi erkek vardı karşımda yine... (Ben, eski eşim ve kızım gibi...) 3 yaşındaki kızına "Seni bu gece doğrayacağım. Senin yaptığın yaramazlıklar canıma tak etti" diyen bir baba ve kızını korumak için kendini siper etmiş bir anne... (Bir benzerlik daha: İçki zevkini bozacak derecede ağladığı için kızan eski eşim ve bu yüzden dayak yiyen ben.)

Erkeği susturmak mümkün değildi. Şiddet uyguladıkları sanki düşmanıydı, öylesine saldırdı ve "haklılığını" kanıtlamak için pervasızca bağırıyordu. Komşular sakinleştirdi adamı ve kapılar kapandı... Evet, kapılar kapandı ve ne yaşandı kapılar arkasında bilinmez! 3 yaşındaki kız çocuğunun korku dolu gözleri ve bir köşeye sinmişliği ile ağlamaktan kan rengi olmuş kadının gözleri asılı kaldı aklımda. Olayı engelleyecek kadar müdahale edememişim ve kendime kızgınlığım...

Komşular "Olur öyle şeyler karı-koca arasında. Hem karısı da çok konuşuyor. Arada korkutmak iyidir, erkeğin az da olsa hükmünün geçmesi gerek. Yoksa baş edilmez" cümleleriyle anlatıyordu yaşananları. Bu toplumda kadının aile içindeki yerinde kurallar vardı onlara göre: Konuşmak yasaktı kadına. "Sen, sen ol. Haddini bil. Eğer ileri gidersen, başına neler gelir? Gör! Kimse de arkanda durmaz." Çünkü her kapalı kapının ardında kadına şiddet, kadına tecavüz, kadına gözdağı vardır.

Düşündüm bir kez daha... "Kadın olmak" dedim, "Zulme, ölüme, sinmişliğe karşı koymak olmalıdır"! Biz kadınları yok sayan erkek egemen zihniyetten hesap sormaktır. Yoksa daha çok merdiven boşluğuna asılı kalır gözyaşlarımız, susuşlarımız, sinmişliklerimiz...

(İstanbul'dan bir YDK'lı)

İlk trans misafirhanesi kuruluyor

H. Merkezi: İstanbul LGBT'nin girişimiyle ilk kadın trans misafirhanesi İstanbul'da kuruluyor. Proje, başlangıç itibarıyla toplanan maddi ve aynî yardımlarla, 5-6 kişinin barınma ve yemek ihtiyacını karşılayacak bir alan şeklinde oluşturuluyor. Sonrasında daha geniş bir kitleye hizmet sunmayı amaçlayan dernek, kısa bir süre içerisinde projenin ha-

yata geçirileceğini belirtiyor.

Bilindiği üzere sistemin ötekileştirdiği, yok sayma ve yok etme politikalarını yoğun bir şekilde uyguladığı LGBT bireyler içerisinde, yine en yoğun saldırılar trans bireyler üzerinde gerçekleştiriliyor. Trans bireyler bir yandan nefret suçlarına maruz bırakılırken, bir diğer yandan barınma hakları ellerinden alınmak-

ta, çalışma alanlarında ayrımcılığa uğramaktadır. Cinsel kimliklerinden ötürü işe alınmamakta veya işten çıkarılmakta ve bunun sonucunda da tek alternatif olarak sağlıksız ve güvencesiz koşullarda "seks işçiliği" yapmak zorunda bırakılmaktadır. Bu anlamda bu projenin gerçekleştirilmesi trans bireylerin yaşadığı sorunları gündemleştirme ve bir nebze de olsa giderme adına önemli bir adımdır.

Devlet "erkekliğini" kanıtladı

"Utanç davası" olarak adlandırılan N.Ç davası sonuçlandı. 9 Ocak 2013 tarihinde görülen davada mahkeme, 26 sanığa TCK 414 birinci maddeye dayanarak alt sınırdan 7 ile 9 yıl arasında değişen cezalar verdi. 1 kişinin davası ise düşürüldü. 3 saat süren mahkemeye sadece avukatlar alındı.

Utanç Davasının Yargı Süreci

Olay 2002 tarihinde Mardin'de yaşandı. N.Ç, 13 yaşında bir kız çocuğu iken aralarında asker, esnaf ve devlet memurlarının da bulunduğu 26 kişi (ismi tutanaklara geçen) tarafından cinsel istismara maruz kaldı. Olayın açığa çıkmasıyla birlikte bu 26 kişiye ve N.Ç'yi buna zorlayan iki kişiye Mardin 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde dava açıldı. Olayın medyaya yansımaları, kadın örgütüllüklerinin harekete geçmesi ile dava gündeme oturdu. Utanç davası olarak isimlendirilen bu dava, çocuk istismarları açısından emsal olma ihtimali taşırken, mahkeme süreci ve 11 yıl sonra verilen karar, bir kez daha TC devletinin tecavüzcü yüzünü açık etti.

Karar; 26 kişiye 4 yıl iki ay hapis cezası.

Gerekçe; N.Ç'nin "rızası" ile bu kişilerle olması ve dolayısıyla sanıklara "iyi hal" (tecavüz etmenin nesi iyi halse!) indirimi.

Suç; 15 yaşından küçük biriyle rızasıyla birlikte olma! (Hani 15 yaşından büyük birine tecavüz etse o da suç olmayacak muhtemelen!)

Bu karar mahkeme tarafından ilk verildiğinde karara yönelik tepkilerin açığa çıkması, yargıyı "düşündüren" bir yerde durdu ki; Yargıtay'dan kısmi bozma kararı çıktı. Fakat akabinde Yargıtay'ın davaya yönelik yorumu sanıkların yargılandığı madde üzerine değil alt sınırdan verilen cezaların bir nebze daha ağırlaştırılması üzerine oldu. Yeniden görülen davada sanıklara verilen ceza 1-2 yıl artırılarak 7-9 yıla çıkarıldı. Dosya kapatıldı!

N.Ç Davası Bir Gösterge Olmuştur

Avukatlar, kadın örgütüllükleri, medya, aydın, yazarlar...

Hemen her kesimin ısrarla takipçisi olduğu, önemini vurguladığı bu dava; bu kararla kapandı. Böylelikle devlet; tecavüzcülere, istismarcılara kol-kanat gelecek kadar bu suçun ortağı olduğunu "dostuna-düşmanına" kanıtlamıştır.

13 yaşındaki bir kız çocuğunun böylesi bir olayda iradesinin olduğunu kabul etmek, hukukunda taşlarını yerinden oynatmakta, yargının tarafsızlığını bir kez daha sorgulatmaktadır. Emsal niteliğinde olan bu davaya verilen karar, buna benzer suçların, yani tecavüzlerin, yani çocuk ticaretinin önünü açan, tecavüzcüleri destekleyen bir yerde durmaktadır. Bu olayın açığa çıkması bir taraftan benzer vakalarının daha görünür hale gelmesine yol açmışken; bir taraftan da mahkeme sürecinde devletin ve mahkemelerinin konuya yaklaşımı benzer vakaların yaşanmasının önünü açmış, tecavüzcülere/istismarcılara ağırdan destek verilmiştir. Bundan dolayı emsal niteliğinde olan bu davada verilen kararın vahameti daha da büyüyor.

Ancak yargının verdiği bu karar bizleri şaşırtmadı. Kadınların sürekli şiddete maruz kaldığı, sistematik olarak katledildiği, ötekileştirildiği, ayrımcılığa maruz kaldığı bu topraklarda, devlet, bir kez daha kadınların ve de erkek

egemenliğinin mağduru olan çocukların haklarını korumak yerine bu anlayışı besleyen, bizzat bu şiddeti uygulayan bir yerde olmuştur/verdiği bu kararla da olmaya devam edeceğini göstermektedir. N.Ç davasında verilen kararın doğru okunuşu bu eksenslidir. Bu dava ile bir daha devlet erkekliğini ispatlamıştır.

Bir Ulusu Aşağılama Yöntemi Olarak Tecavüz!

N.Ç davası ataerkin zihniyetin, kadın sorununun bir yansıması olduğu gibi, Kürdistan topraklarında yaşanan savaşın kadına yansımalarının da bir göstergesidir. Savaşların en büyük mağduru hep kadınlar ve de illa ki çocuklar olmuştur.

Özellikle bir ulusu, bir ulusun topraklarını "fethetme"nin ilk kuralı olarak belirlenen ve tüm erkek egemen devletlerin kural haline getirdiği kadına ve çocuğa cinsel şiddet, bu coğrafyada da savaşın olmazsa olmazı faturası haline getirilmiştir. Erkek egemen sistemin "namus" olarak gördüğü ve toplumun hücrelerine de böyle işlediği kadının bedenine yönelik cinsel şiddet, bir erkeği ya da bir ulusu aşağılamanın yolu olarak kullanılmıştır.

Hiç kuşkusuz N.Ç ve benzeri örnekler ve de sonrasında verilen kararlar aynı zamanda devletin, Kürt ulusunu aşağılamak için kullandığı bir araç olduğunun altını çizmek gerekir.

(Amed YDK)

Geleceği halk gençliğinin isyanıyla mayalayalım!

Hatırlanacağı gibi üniversiteler **"harçlar kaldırıldı"** aldatmacasıyla açılmıştı. Doğrudan Başbakan'ın duyurduğu bu durum devlet sözcüleri tarafından "üniversitelerde devrim" olarak tanımlanmıştı. İlerici güçler tarafından bu aldatmacanın teşhiri sürdürülürken **YÖK Yasası'nın** değişimine yönelik ortaya konan metin, üniversitelerdeki yankıyı güçlendirmişti. Bu yankı 6 Kasım'ı da örgütlemiş, üniversitelerin özgünlüklerinde açığa çıkan farklı protestolarla daha da duyulmuştu.

Başbakanın Göktürk-2'nin uzaya fırlatılması vesilesiyle sefere çıktığı **ODTÜ** ise öğrencilerle polisin çatışmasına sahne olmuştu. Başbakanın ODTÜ'de öğrencilere, öğretim görevlilerine, eyleme vs. yönelik saldırgan sözleri varolan durumu iyice büyütmüş; deyim yerindeyse ODTÜ üzerinden bir **"saflaşma"** yaratılmıştı. Başbakan'ın zihniyetine karşılık onlarca üniversiteden yüzlerce öğretim görevlisi bu "saflaşma"da ODTÜ'den yana olmuş; arka arkaya birçok yerden ODTÜ'ye destek açıklamaları yayınlanmıştı.

ODTÜ'de duruma ilişkin eylem ve boykotlar yapılırken birçok üniversitede de ODTÜ'ye destek eylemleri örgütlenmişti. Bu eylemler içerisinde öne çıkanlardan biri de **Tunceli Üniversitesi** olmuştu. ÖGB'lerin ODTÜ'ye destek veren bir afişe saldırmak istemesiyle başlayan süreçte rektörün çağırıldığı çevik kuvvetle çatışma çıkmış, sonrasında 19 kişi gözaltına alınmıştı. YDG, DGH, SGD'nin ve yurtsever öğrencilerin aldığı kararla 6 Ocak'ta bin kadar öğrencinin katıldığı **boykota** başlanmıştı.

Bütün bu gelişmeler içerisinde sivil faşist saldırılar gerek fakültelerin içerisinde gerekse dışında hız kesmeksizin devam etmişti. Bu saldırılar içerisinde **Ankara Üniversitesi DTCF'nin** adını sıkça duyduğumuz. Üniversite yönetimi "olaylar durulsun" diye fakültede eğitime bir hafta ara vermişti.

Kocaeli Üniversitesi'nde **su kesintisi**, İstanbul Üniversitesi'nde **yemekhane fiyatlının artırılması** ve daha farklı farklı üniversitelerde çeşitli sebeplerle boykot ve eylemler örgütlenmişti.

Elbette her dönem olduğu gibi bu dönemde de **gözetli ve tutuklama politikasından** uzaklaşmadı. Konya, Çan-

nakkale, ODTÜ sonrası Ankara, Dersim, Kocaeli, Malatya, Mardin ve daha bir dizi yerde üniversitelilerin aileleri arandı, evleri basıldı ve sonrasında da birçok öğrenci gözaltına alındı, tutuklandı.

Kısacası üniversitelerin bu dönemi bir yandan eylemler, boykotlar olarak görünürken diğer yandan da baskı ve sömürü olarak kendini gösterdi. Üniversitelerde gelişen bu sürecin ülke bütününde gelişen süreçten bağımsız olduğunu söyleyemeyiz. Üniversiteler, bütünün bir parçası olarak gerek direnişler gerekse devletin saldırıları anlamında ülke gündeminin birer aynası oldu.

"İleri demokrasi" adı altında sürdürülen yeni saldırıların, **"barış\müzakere"** adı

Dersim

altında yürütülen tasfiye politikalarının yansımaları doğrudan üniversitelerde de görülmektedir.

Egemenlerin savaş stratejilerini anlamak...

Öncelikle belirtmekte fayda var ki geleceğe dair yapacağımız "yatırım"ı güçlendirmek için egemenlerin savaş stratejilerini doğru tahlil etmek gerekiyor. Onların hiç kuşku yok ki esaslı hedefi silahlı güçlerin tasfiyesiyle ilgilidir. Bu hedef Kürt Ulusal Hareketi cephesine yönelik saldırılarla çok net görülmektedir.

Açıktır ki bir yandan "demokrasi" aldatmacasıyla bilinçler bulandırılmaktayken diğer yandan fiziki saldırı da sürdürülmektedir. Bu iki durum bir çelişkidir zira devlet yaklaşımını açık etmektedir. Bu yaklaşım neticesinde TC her ilerici\devrimci\komünist hareketi kendi potasında eritmeye çalışmaktadır. Stratejik bir niteliğe sahip olan bu hedefin boşa düşürülmesi için **"safları sıklaştırmak"** olmazsa olmazdır. İlerici\devrimci her örgüt-

lülüğe yönelik herhangi bir saldırının kendimizden "ilgisiz" olduğunu iddia edemeyiz. Tam tersine her saldırı doğrudan bize (de) yapılmıştır.

Yukarıda üniversiteler cephesinden özetlediğimiz hareketli dönemin daha da ileriye taşınması için bu durumun doğru anlaşılması zorunludur. Ancak unutulmamalı ki bu zorunluluk, ancak ve ancak **devrimci niteliğimize\sorumluluklarımıza daha fazla sarılarak** anlaşılabilir.

Başta üniversiteler olmak üzere egemenler hedeflerine daha hızlı ulaşabilmek için gençliğin olduğu her alana ayrı bir önem vermektedir. Bu nedenle böyle bir süreçte halk gençliğinin alacağı konum oldukça önemli bir işleve sahiptir. Ya egemenlerin stratejilerine uygun olarak hareket alanımızın iyiden iyeye kısıtlanarak yok edilmek istemesine teslim olacağız ya

da buna karşı mücadele ederek dengeleri tersine çevireceğiz. Hiç kuşku yok ki bizim duracağımız yer dengeleri tersine çevirecek olan yerdir!

Süreci gençliğin isyanıyla mayalamak...

Ortadoğu üzerinden estirilen emperyalist saldırganlık dalgası, TC'nin savaş kıskırtıcılığı ve bu noktadaki hevesi, geçmiş bir döneme nasıl damgasını vurmuşsa önümüzdeki süreçte de en önemli gündem maddelerimizden olacaktır. Yeni YÖK Yasasıyla üniversite gençliğinin geleceğinin iyice karartılması, liselerde artan baskılar ve yeni sömürü metotları, işçi-işsiz gençlik yani halk gençliğinin bütününe yönelen her yeni saldırı ve sömürü sistemi önümüzdeki sürecimize yol gösterecek, daha da güçlenmemize olanak sunacaktır. Bütün bu olanaklar önümüzdeki süreci gençliğin isyanıyla mayalamamıza daha fazla vesile olacak ve Demokratik Halk Devrimi'nin yararına harekete geçirilecektir!

Liseli gençlik geleceksiz!

Devletin halk gençliği üzerindeki baskısını her koldan artırdığı bir süreçten geçiyoruz. Eğitim alanındaki saldırılardan liseli gençlik de elbette nasibini alıyor. Çürümüş eğitim sisteminin en önemli ayağı sınav sistemidir.

Egemenler, gençliği; yaşananlarla ilgilenmeyen, yaşadığı toplumdan kopuk bir yarış atı haline getirmeyi amaçlamaktadır. Sınav sistemi üzerinden halk gençliğine olan baskı artırılarak, **gençlik geleceksizleştirilmiştir.**

ÖSYM Başkanı **Ali Demir** tarafından yapılan açıklamada, 2013 yılında 13 din sorusu sorulacağı açıklanmıştır. Tek dil, tek mezhep vb. sürekli tek tipleştirme politikalarının bir ürünü olarak diğer din ve mezhepleri yok sayan din soruları eklenmiştir yeni sınavlara. Bu durum farklı etnik kimliğe ve inanca sahip olan gençliğe karşı sürdürülen baskı ve asimilasyon politikalarının bir halkasıdır. Bu sınav sistemini değiştirmenin tek yolu **örgütlü mücadeledir.** Liseli gençliği parasız, bilsimsel, anadilde eğitim mücadelesi için **YDG saflarında örgütlenmeye çağırıyoruz.**

(Antakya Liseli YDG)

İzmir polisinin YDG korkusu

İzmir: Devletin kolluk güçlerinin devrimci ve demokratik mücadeleye yönelik yaptığı baskı kurma, ajanlaştırma, aile içi çelişkiler yaratma saldırılarına bir yenisi de İzmir'de eklendi. Son süreçte YDG faaliyetçilerinin ve okullarının ailelerine giden TMSH polisleri, aileleri, YDG'lilerin okul arkadaşlarını tehdit edip, YDG'lilere ajanlık teklif ederek, devrimci mücadelenin büyüüp serpilmesinden yana olan korkularını göstermiş oldular. Daha önce de İzmir TMSH ekipleri, 13 YDG faaliyetçi-

sinin evlerine mektup göndererek, benzeri bir pratiğin içine girmişti.

18 Ocak günü İzmir YDG, İHD İzmir Şubesi'nde yaptığı bir basın toplantısı ile saldırıları kınadı. Yapılan basın toplantısında, **"Bizler bu mücadelenin takipçisi ve sürdürücüsü olan Yeni Demokrat Gençlik olarak, buradan bir kez daha ilan ediyoruz. Devletin polis eliyle yürüttüğü her türlü saldırıyı boşa çıkartacağız. Her türden ajanlık teklifine, muhbirleştirme çabasına karşı, daha fazla örgütlenecek,**

saflarımızı daha da sıklaştıracaktır. İlan ediyoruz ki; halk gençliğine zulüm, yoksulluk ve geleceksizlik dışında bir şey vaat etmeyen bu düzeni layık ol-

duğu yere, tarihin çöplüğüne göndereceğiz" ifadelerine yer verildi.

Sünerbank önünde açıklama YDG okulları **20 Ocak** günü de Eski Süner Bank önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamaya **Ekim Gençliği**, Emek ve Özgürlük Cephesi, **DHF**, Alınteri, **Devrimci Gençlik** ve İzmir Hareket Tiyatrosu vd. kurumlar da destek verdi. (İzmir YDG)

Patriotlar Türkiye'ye kuruldu!

KILIÇLAR ÇEKİLDİ, KILIÇLARI KUŞANALIM!

Kuzey Afrika'da başlayan "Arap Baharı" Ortadoğu'da uzun süredir yeni güç dengeleri oluşturma fırsatlarını yarattı. Çürümüş, kokuşmuş gerici siyasal rejimlerin sembolik simaları ve unsurları ezilenlerin öfke ve hıncından kendilerini kurtarmayarak sahnedeki yerlerini terk ettiler. Tabii ezilenlerin değişim isteyen haklı ve meşru mücadelesi yeni siyasal ve toplumsal koşulları doğururken, ezilenlerin lehine olacak yeni siyasal rejimler doğurmadı. Çürümüş rejimler ve egemenler çürümüşlüklerini sembolleşmiş figürlere mal ederek, yeni biçimlerle ve yeni gerici siyasal ittifaklar yaratarak egemenliklerini sürdürmeye devam ettiler. Ancak çalkantı, karmaşa ve değişim talebi süreci henüz sonlanmamış ya da durağanlaşmış görünmüyor. Tunus, Libya, Mısır gibi ülkelerde siyasal ve toplumsal çatışma süreci hala hız kesmeden devam ediyor.

Bunun yanında özellikle Suriye'yi de "Arap Baharı" halkasına ekleyerek Ortadoğu'da geniş sınırlara bu değişim sürecini yayma hesapları ve çabaları da devam ediyor. Suriye eksenli yürüyen bu çaba adeta bir tırmalama haline dönüşmüş durumda. **Zira "domino" teorisinin gerçekleşmesi açısından Suriye'de en azından mevcut rejimin sembollerinin yıkılmış olması elzemdir.** Ancak üzerinden iki yıl gibi bir süre geçmesine ve binlerce insanın ölmesine rağmen henüz bu noktada dişe dokunur bir değişim ve sonuç elde edilmiş değildir.

Suriye meselesi, sadece Suriye sınırları içinde bir mesele değildir. Bugün Suriye, Ortadoğu'da güç dengelerinin nasıl kurulacağını, hangi istikamette yol alacağını da sembolü olmuştur. Suriye meselesi, Ortadoğu'daki yerel güçlerin konumlanışını ve etki gücünü de, bölgenin haritasının nasıl çizilip şekilleneceğini de, emperyalist güç odaklarının hegemonyalarının tesisinin koşullarını da etkileyecek bir konumdur. Zira oyunlar bunun üzerinde kurulmakta, dengeler buradaki gelişmeler ekseninde belirlenmektedir.

Bu yüzden ki Libya, Tunus ve Mısır'da ortaya çıkan güçlü sonuçlar Suriye'de henüz çıkmamaktadır. Tabir uygunsuzsa henüz olgunlaşmamış meyve bir kısım emperyalistin ve onların yerli uşak devletlerinin yapay müdahaleleriyle koparılmaya çalışılmıştır. Ancak ne Suriye içindeki toplumsal koşullar ne de uluslararası dengeler Suriye'de bir değişimin açık niyetler beyan edilmiş ve deşifre olmuş bu koşullarda oluşmadığını göstermiştir. **Ki Suriye toplumunun iç dengeleri dış hesaplara bu denli bağlı bir değişimi şu noktada hazmetmeye pek de müsait gözükmemektedir.** Zira bundan sonraki gelişmeler ve değişimler hangi istikamette ilerlerse ilerlesin ülkedeki siyasal ve toplumsal kargaşa kolay durul-

Patriotlar olası hava saldırılarına karşı sadece bir savunma aracı şeklindeki yaklaşım, **bir savaş hazırlığının kodlamasıdır.** Bu hazırlık bu sonucu doğurur mu süreç gösterecektir.

mayacaktır. Kanlı hesaplaşmalar ve mücadeleler birbirini tetikleyecektir. Bu sürecin pek de hayra yorulacak bir yanı olmadığı açıktır. Öyle ki bölgesel savaş ve çatışma tamamları çalınmaktadır. Bu hazırlık ve çağrılar ne denli böylesi bir savaşa girişmeyi getirir verili uluslararası dengelerde kestirmek zordur. Zira emperyalist güçler de dahil bir bütün gerici güçler yağurdu üfleyerek yiyecek kadar temkinli ve deneyimlidir.

Pandoranın kutusu açılıyor..

Bölgesel çatışma ve savaş pandoranın kutusunun açılması demektir. Büyük kazançlar kadar büyük kayıplarda hesaba katılmak zorundadır. Ki bütün gerici güçler tarihsel deneyimlerine ve ortak hafızalarına başvurarak bunu hesaplamaktadırlar.

Ancak bu tutum pandoranın kutusunun açılmasının engeli değildir. Zira sürecin akışı ve emperyalizm çağının karakteri ihtiyat ve temkinliliğe galebe çalacak güçlü yasalara sahiptir. Zira niyetlerin ötesinde bir durum söz konusudur. Siyasal gelişmeler ve çıkarlar esas noktadır. Hesapları ve düşünceleri çıkarlar belirler. **Savaş durumu da çıkarlara hizmet ettiği noktada kaçınılmaz durum oluşur.** Hazırlıklarda buna endeksli yapılmaktadır.

Bölgesel hesapların bir odağı da Türkiye'dir. Adeta kendisini koçbaşı olma misyonu ile donatmış, bu bağlamda kabiliyet ve yeteneklerini son sınırına kadar geliştirmeye çalışan bir konumlanış içindedir. Türk egemen sınıflarının Ortadoğu'da üstlendiği bir rol vardır. Büyük Ortadoğu Projesi'nin selametinden ve icrasından büyük çıkarlar beklemektedirler. Suriye bu noktada onların rollerini ne denli oynayacakları ve etkin bir güç olmayı ne kadar başaracaklarını gösterecektir. Zira Suriye, Ortadoğu, ya onlar açısından

da zaten yürüyen bir hazırlığın "uluslararası toplum" (emperyalist güçler anlayın) zirvalıklarıyla meşrulaştırılması ve artık kartların yavaş yavaş açılmaya başlanmasına işarettir. Bu açıdan bir eğilim ve yönelimin kararlaşma ve hızlanması anlamına gelmektedir.

Ki bu adıma Rusya emperyalistlerinden tepki gecikmemiştir. Böylesi bir adımın bölgede silahlanmaya hız vereceği yönlü "endişeler" dillendirilmiş ve zaman kaybetmeksizin bunun bir göstergesi sayılsın diye Akdeniz'de

10 günlük bir askeri tatbikat başlatmıştır. Bu yaklaşımın kodlarını uzun uzadıya düşünüp deşifre etmeye gerek yok sanırım. Zira yaşanan süreç adı konmamış bir savaşa hazırlık evresinin yaşandığı ve buna bizzat Rusya'nın da eşlik edeceğinin ilanıdır. Bölgede silahlanmayı artıracak adım demek bölgedeki diğer cephenin de konvansiyonel tarzda ve çeşitli ittifaklara dayanarak silahlanacağı manasına gelmektedir.

Türk egemenleri bu gelişmelerden oldukça memnun gözükmektedir. Hatta Suriye'ye ömür biçmeye dahi başlamışlardır.

Esat'ın zamanın azaldığını gerekirse bu zamanı daha da kısaltacak özel adımların kendi gündemlerinde olduğunu da açık açık ifade etmektedirler. **"Savaşın barış için gerekli olduğu"** gibi oldukça tanıdık ve "ikna edici" argümanlar dahi gerici ve saldırgan emeller için kullanılmaktadır. **Hem de silahlı mücadelelerin devrinin bittiği masalı bir yandan anlatılırken.**

Patriotlar olası hava saldırılarına karşı sadece bir savunma aracı şeklindeki yaklaşım, **bir savaş hazırlığının kodlamasıdır.** Bu hazırlık bu sonucu doğurur mu süreç gösterecektir. **Ancak bu somut adımın bir askeri saldırı ve emperyalist politikanın sembolü olduğu unutulmamalıdır.** Mesele patriot sisteminin kendisiyle sınırlı değildir. Mesele bu "masum savunma hamlesinin" gerçek şifrelerindedir. Bu da açıktan topluma kanıksatılarak, onlara dayatılarak bir hazırlık evresinin işletilmesine hız verilmesidir.

Öte yandan patriotların Türkiye halkını olası bir saldırıdan koruyacağı da külliyen yalandır. Putin'in deyimiyle "modası geçmiş bu savunma teçhizatı"nın konumlandırıldığı yer itibarıyla amaçlanan Adana'daki Amerikan İncirlik Üssü olduğu açıktır.

Çeşitli emperyalist bloklar ve onların uyduları kılıçlarını çekmiştir. Ezilen toplumsal kesimlerinde kılıçlarını çekmesi ve bu hazırlığa karşı donatılması oldukça önemlidir. Halkın kılıçları donanmasını sağlamak siyasal, ideolojik ve kuşkusuz örgütsel bir görev bilinciyle donanmayı gerektirir. Bu görevi iddialı bir şekilde yerine getirelim.

açılmanın birinci dereceden kapısıdır. Bunca heves ve istek ve de iştah bundan kaynaklanmaktadır.

Suriye rejiminin bir an önce yıkılması için ellerinden geleni ardına koymamaktadırlar. **Öyle ki emperyalist efendilerinden bu konuda yeterli destek alamamaktan şikâyetçilerdir.** Bunu her fırsatta dillendirmekte ve buldukları bütün gerici uluslararası kurumlarda canla başla bunun mücadelesini vermektedirler.

Patriotlar geldi

Uzun süredir Suriye'ye yönelik stratejik düzeydeki hesapları için NATO ve BM'yi göreve çağırmaktan arsızca vazgeçmemişlerdir. İlk adımları da ortak bir kısım emperyalistin gerici ve saldırgan kurumu NATO ile birlikte adım atmışlardır. Patriot füze savunma sistemleri ilk etapta Suriye sınırına yakın noktalara konumlandırılmıştır. Maraş ve Adana'da NATO'ya bağlı olarak gönderilen sistemler nihayet kurulmuştur. Hollanda ve Almanya'nın gönderdiği sistemlere ek olarak ABD'ye bağlı yeni sistemler dahil edilerek kapsamının genişletilmesi planlanmaktadır. Patriot sisteminin konuşlandırılacağı illerin dahi bizzat NATO tarafından belirlenmesi TC'nin bu noktada bile ne kadar zavallı bir uşak olduğunun basit bir göstergesidir.

Ancak nihayetinden bu adımın oldukça ciddi bir anlamı vardır. **Açıktan ve somut bir kararla bölgede ilk ciddi silahlanma adımı olarak görülmelidir bu.** Bu neviden adımlar özellikle sembolik açıdan çok önemlidir. Arka plan-

Şovenizm, Uluslaşma ve

Aktüel bir tartışma olarak; CHP İzmir Milletvekili Birgül Ayman Güler'in "Türk ulusuyla, Kürt milliyetçiliğinizi bana eşit gördüremezsiniz" şeklindeki ırkçı-şovenist ifadeleri, tam da "Şovenizm ve Uluslaşma, TC'nin Ortaya Çıkışına Dair" yazı dizimizde ifade edilen görüşlerin hala yakıcı bir şekilde güncelliğini koruduğuna dair çarpıcı bir örnek oluşturmuştur.

TC'nin Ortaya Çıkışına Dair -4-

Türk şovenizminin kitle ruhu

TC sınırları içinde yaşayan halk sınıfları, devletin ayağa dikilmesinden bu yana kesintisizce süren şovenist bir tarzda kalmıştır. Devlet tüm olanaklarını ve bu taarruzun kalem erbaplarını (gazeteci, akademisyen, sanatçı vb.) "Milli şuurun aşılması" için seferber etmiştir. Türk olmayı Türkleştirmek, Türk olanı şovenistleştirmek için eğitimden sanata, bilimden spora, camiden sokağa her yer "Türk'ün ve Türklüğün" propagandası altındaydı. Tekliğe ve Türklüğü "aykırı" her şey tehdit ve potansiyel düşmandı. Kürt ve Türkler adına Lozan'a gittiğini söyleyen İsmet İnönü, Lozan'dan döndükten hemen sonra, Türkiye'de "Türklerden başka bir unsur yoktur" ve "Vazifemiz Türk vatani içinde bulunanları behemehal Türk yapmaktır. Türklere, Türklüğe muhalefet edecek anasını kesip atacağız." (Vakit Gazetesi, 25 Nisan 1925) (1)

İnönü böylelikle Lozan Antlaşması'nda Ermeni, Rum, Yahudi ve Süryaniler gibi "gayrimüslim azınlık" kabul edilen kesimlere tanınan hiçbir hakkın uygulanamayacağını açıkça ilan ederken, bu topraklarda "makbul vatandaş" olmanın yolunun ancak Türkleşmekten geçtiğini söylemiş oluyordu. "Türklük şuuru" ile daha da beslenmiş olan, dönemin Adalet Bakanı **Mahmut Esat Bozkurt** da aynı sözleri gönül dilinden söylüyordu: "... Türk bu ülkenin yegâne efendisi, yegâne sahibidir. Saf Türk soyundan olmayanların bu memlekette tek hakları vardır; hizmetçi olma hakkı, köle olma hakkı. Dost ve düşman, hatta dağlar bu hakikati böyle bilir." (2)

"Vatandaş Türkçe Konuş" kampanyası bu politikanın sokağa inen ayaklarından birisiydi. Nerede olursa olsun Türkçe'den başka bir dil konuşulunca müdahale edip, konuşanlara bastıkları toprağın "Türk"e ait olduğunu hatırlatarak Türkçe konuşmalarını buyurmak bir

"vatandaşlık görevi" sayılıyordu ve CHP, Türk Ocakları ve basın elbirliğiyle Türk olmayan, Türk sayılmayan herkes saldırgan bir kuşatma altına alınıyordu. Eğitim-öğretimin Türkçe yapılması, "Azınlık okulları"nda anadilde eğitimin yasaklanması, bu okulların işletilmesinin engellenip kapatılması yönlü politikalar da eşgüdümlü olarak uygulamaya konuluyordu. Kimi işyerlerinde Türkçe konuşmayan/konuşamayanlar işlerinden atıldı, kimi belediyelerde sokakta Türkçe konuşmayanlara ceza kesilmeye başlandı. Yolda, otobüste, vapurda kısacası görünür her yerde Türkçe konuşmayan insanlara sataşım kavga etmek ve onların "Türklük"lerini sorguya çekmek moda haline geldi.

Türk milliyetçiliğinin şovenist bir hezeyana dönüşmesi için bir destek de 1926'da kabul edilen TCK'nın 159. Maddesi olan "Türklüğü tahkir ve tezyif edenler"i cezalandırmaya ilişkin maddesinden geldi. "Türklüğü tahkir suçlaması özellikle azınlıklara karşı, olur olmaz ve yaygın bir şekilde ortaya atıldı, Demokles'in kılıcı gibi azınlıkları tehdit etti. İki kişi arasında geçen basit bir tartışmada taraflardan birinin diğerine karşı sarf ettiği öfkeli bir sözün hakarete uğrayan kişi tarafından hemen 'Türklüğe hakaret' olduğunun ileri sürülmesi, yaygın olarak rastlanan bir davranıştı. Böyle olaylarda hemen oracıkta temin edilen iki tanık ve bir polis memuru vasıtasıyla tutanak tutulması ve sözleri sarf eden kişinin kısa sürede ellerinin kelepçelenip cezaevine gönderilmesi de gündelik hayatın olağan olayları arasında yer alıyordu." (3)

"Türklük" üzerine bunca politik, iktisadi ve sosyal "yatırım" yapıldığına göre "Türklüğü" tarihsel ve teorik açıdan tahkim etmek bir ihtiyaç haline geldi. Fakat konu "Türklük" olunca "yatırımların" ayarının kaçması da kaçınılmazdı! Üniversitede tarih kürsüsüyle alakalı olmayan akademisyenler ve **Yusuş Akçura, Afet İnan** gibi Türkçü ay-

dınlar eliyle, sipariş bir tarih yaratıldı. **Türk Tarih Tezi** adıyla bilinen bu tarih yazımında çoğu zaman hiçbir tarihsel bulguya bağlanmayan, araştırmaya ve alan çalışmalarına dayanmayan bu teze göre, yeryüzünün en eski uygarlığını Türkler kurmuştu. Yazıyı ilk bulan ve tüm dünyaya ileri kültürü taşıyan Türklerdi. "Anadolu" da Türk'tü ve Yunan ve Roma uygarlıklarını da "Anadolu"daki Türkler kurmuştu. Dahası Mısır, Sümer ve Hitit (Eti) uygarlıkları Türk'tü.

Bunca uygarlığın yaratıcısı Türkler olduğuna göre bütün dünya dillerinin anası da Türk dili olmalıydı. Bu amaçla yine masa başında **Güneş Dil Teorisi** adıyla teori oluşturuldu.

Kısacası zaman (tarih) ve mekân (coğrafya) yeniden örgütlenerek Türk hâkim sınıflarınca tahayyül edilen "Türk kimliği"ni ve "ulusal bilinç" oluşumunu destekler hale getiriliyordu. Devlet açısından Türkleştirme politikası hayati önemdeydi. Bilimsel, tarihsel temelleri olmasa bile toplumsal bir dogma haline getirilmiş ya da kutsal bir inanç olarak kabullendirilmiş bir "Türk kimliği" ve bu kimliğin vücuda gelmiş hali olan "Türk milleti" adına devletin başka ulusları inkâr etmesinin ve Türkleştirmesinin meşruiyet zemini döşenmiş oluyordu. Kendi "ulusal kimliğini" merkeze alan ve bu kimliğin coğrafyasında yaşama, söz söyleme ve itiraz etme meşruiyetini kendinden başlatan düşüncü tarzı için, öteki kimlik/düşman kimlik bulma sıkıntısı da olmazdı. Nitekim kuruluş döneminde Ermeni ve Rumlara yöneltilen düşmanlık daha sonra Yahudi halka çok kolayca yönlendirilebilmiştir. "Gayrimüslimler"le işini büyük oranda bitiren TC Devleti, yükselen devrimci hareket karşısında Alevilere, ama özellikle Kürt ulusal hareketi karşısında Kürtlere yönelik olarak aynı şovenist mekanizmayı çalıştırabilmiştir. Ancak bu "iç tehdit" olarak işaretlenen kimlikler öteden beri "Müslümanlık" parantezine alınıp Türklüğe iliştilerinden dolayı, yürütülecek asimilasyon politikalarında ve şovenist söylemlerde bazı ince ayarlar yapmak gerekiyordu. Şimdi kısaca bunlara değinelim.

Şovenizmin namlusu Kürtlere dönerken...

Aslında Kürt ulusu da uzun süre tıpkı Çerkezler, Araplar, Pomaklar, Lazlar ve Gürcüler gibi, görünüşte yok sayılan, varlıkları ancak Türk olarak kabul gören inkârcılık siyasetine maruz kalmıştır. Cumhuriyet'in daha ilk yıllarında "Müslümanlık" olan ortak paydanın yerine "Türklük" geçirilmiştir. 1924 Anayasası'nda "Türkiye ahalisine din ve ırk farkı olmaksızın vatandaşlık itibarıyla (Türk) itlak olunur" hükmüyle bu durum resmileştirilmiştir. Fakat Kürt ulusu büyük lokmaydı, yok saymayla, yasa kararlarıyla Türkleştirilmeleri bir çırpıda sağlanamayacaktı. Nüfuslarının yoğunluğu, bölgenin kadim halklarından olmaları ve dahası ulusal bir toplum olma özellikleriyle öyle sessiz sedasız bir asimilasyon politikası bu işe yeterli değildi.

Koçgiri ve Şeyh Sait İsyanlarından bu yana Kemalist zorbalık ve kıyıcılık

Kürt ulusunun üzerinden hiç eksik olmadı. Örgütlü bir direniş olsun ya da olmasın Kürdistan üzerine "tedip ve tenkil" seferleri düzenlendi. Yani olası direnişi ya da direniş potansiyelini dağlamak için askeri harekâtlar düzenlendi ancak bu harekâtların "ibret-i âlem" olması ve uzun süre halkın belleğinden çıkmaması için dehşet saçıldı.

Diğer "Müslüman" kabul edilen halka ve göçmenlere uygulandığı gibi - ama çok daha sistematik biçimde- yerleşik olunan yerden göç ettirmek ve iskân politikaları uygulamak, etnik ve kültürel tüm nitelikleri "beyaz soykırıma" uğratıp yok etmek, tarihi, kimliği, dili, isimleri ve coğrafyayı Türkleştirmek, "Kürt" adını ağza bile almamak, alan kişileri ve kurumları derhal susturmak Kürt ulusunun payına düşenlerdi.

1990'ların başına kadar "Kürt yoktur, Kart-Kurt Türkleri vardır" şeklinde süren kaba inkârın kabuğu Kürt Ulusal Hareketinin uğrattığı basınla çatladı. Bu açıdan TC devletinin uzun bir süredir dinmiş olan uluslaşma sancısını depreştirmiştir. Bu "büyük lokma" Türk egemenlerinin boğazına takılı kalmıştır. Rejimin bu yapısal krizi içinde yaşanan diğer bir sorun da, şovenizmin inşa edildiği direklerin sarsıntı geçiriyor olmasıdır. Bugüne dek dağı taşı Türkleştiren ve başka hiçbir farklılık tanımayan şovenist anlatıya Kürtlerin varlığını dâhil etmek gerekecekti. Öyle de yapılmaya çalışıldı; "Kürtlerin bir ulus/millet niteliği teşkil etmediği, yüzyıllardan beri yan yana yaşayarak kopmaz bağlar oluşturduğumuz bu vatana beraberce sahip çıkıp Çanakale'lerde birlikte kanımızı döktüğümüz" işlenmeye başlandı. Yani dışlanıp inkâr ederek değil, içe-ri-rip artırarak Kürtlüğü tedavülden kaldırmaya çalıştılar.

Elbette ki Kürt ulusal sorunu; "Kürt meselesi" de bu gelişim seyrine göre tanım değiştirip durdu. Şimdilerde "Tamam Kürtler vardır ama hakları yoktur" şeklinde özetlenebilecek bir "kabul" biçimi, yüzyıllardır yürütülen asimilasyoncu politikaların bugünkü şartlara uyarlanmış halinden ibarettir.

İşte TC devletinin yekpare ulus, yekpare devlet olma çabalarının ve Türkleştirme siyasetinin tarihsel seyri ana hatlarıyla böyledir. Böylelikle TC devletinin kurumsal yapısının ve burjuva-feodal Türk hâkim sınıflarının vazgeçilmez ideolojik bileşeninin Türk milliyetçiliği-şovenizmi olmasının verileri de esasen anlaşılır olmalıdır. Türk şovenizminin gerçek doğasını ve politik sahada hangi amaç ve araçlarla işlevselleştirildiğini anlayabilmek için bu tarihi bilmemiz önemlidir. Ve bu tarih henüz sonlanmış değildir ve sürmektedir. Yüzyıllık şovenizm pratiği toplumda ağır bir tortu bırakmıştır. Toplumsal dokunun derinliklerine işleyerek ezilen halk sınıflarını zehirlemiştir ve zehirlemeye de devam etmektedir.

1) Gülçiçek Günel, İttihat ve Terakki'den Günümüze, Yektar-ı Siyaset: Türkleştirme, Belge Yayınları, Sf: 314-315

2) Ekinci'den Aktaran: Gülçiçek Günel, adge, SF: 315

3) A. Benaraya, L'Etoile du Levant; Aktaran, Rifat N. Bali, age. Sf: 528

(Devam edecek)

"Galatasaray önu vatanımız oldu"

Cumartesi Anneleri 408. HAFTA

19 Ocak 2007'de katledilen Hrant Dink'in de anıldığı eylemde 18 Ocak 1996'da kaybedilen Beyoğlu Belediyesi çalışanı **İsmail Şahin**'in eşi **Fidan Şahin**, "Galatasaray Lisesi'nin önu vatanımız oldu" diyerek tepkisini dile getirdi. Haftanın açıklamasını yapan **Leman Yurtsever**, Şahin'in mesai saati içinde kaybedildiğini belirterek, "Dönemin Beyoğlu Belediye Başkanı Nusret Albayrak aileye, 'bekleyin' demekle yetindi. Tüm başvurulara rağmen dönemin İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı R. T. Erdoğan ise Şahin'in ailesiyle görüşmedi" dedi. Yıllar sonra Fidan Şahin'in, Başbakan Erdoğan'a, "Eşim sizin işçinizdi. Mesai saatleri içinde kayboldu. İsmail Şahin'in akibetinin açıklanmaması sizin sorumluluğunuzdur" dediğini hatırlattı.

409. HAFTA

Bu haftaki eylemde bir konuşma yapan 1994'te Mêrdin'de evinden gözaltına alınan ve o günden bu yana kendisinden bir daha haber alınmayan **Nihat Aydoğdu**'nun eşi **Halime Aydoğdu** "Ekmek, su istemiyoruz. Aç kalsak da razıyız. Sadece kemiklerimizi istiyoruz. Verin onları bize" dedi. Bu haftaki oturma eylemi, kayıp yakınlarının hukuki mücadelesini yürüttükleri için katledilen avukatlar Metin Can ve Şevket Epözdemir'e adandı. Haftanın açıklamasını okuyan **Avukat Gülizar Tuncer** avukatların dün öldürüldüğünü, bugün de gözaltına alındığını söyledi.

Dayikên Şemiyê

19 OCAK

Cizre'de eylemlerini sürdüren Dayikên Şemiyê Paris'te Kürt kadın siyasetçilere yönelik katliamı kınadı. Yapılan açıklamada "Yıllardır verdiğimiz mücadeleye birçok insanımız kaybedildi, katledildi. Bizler asla şehitlerimizi unutmayacağız, onların bizlere çizdiği yolda ilerlemeye devam edeceğiz" denildi.

26 OCAK

Bu hafta 12 yıl önce Silopi ilçesinde kaybedilen HADEP İlçe Başkanı **Serdar Tanış** ve İlçe yöneticisi **Ebubekir Deniz**'in akibetini soran Dayikên Şemiyê bu olayın aydınlanması ve kemiklerinin ailelerine verilmesini isteyerek, belli olan katillerin bir an önce yargı önüne çıkarılmasını istedi.

Bilindik Temaşa ve "Kozmik" Yalanlar...

"İleri demokrasi" söylemlerinin ardından geliştirilen gözaltı ve tutuklama saldırıları halkımızı "yeter artık, ilerlemeyin" demeye noktasına getirmiştir. Zira bu süreç, egemenlerin aymazlığının, saldırganlığının iyice ayyuka çıktığı dönem olmuş, devletin demokrasinin "d"sine dahi tahammülsüz olduğu her fırsatta ortaya çıkmıştır. Demokrasi mücadelesi veren tüm kurumlar, bu saldırıdan payına düşeni almıştır. Yıllardır faşist devlet terörüne karşı savaşımların savunmalarını üstlenerek toplumsal mücadeleye katkı sunan, mahkemelerde üst perdeden yankılanan faşizmin gümbürtüsüne karşı insan hakları ve onurundan yana tavır alan ve müvekkillerinin savunma hakkına sahip çıkmakta tereddüt göstermeyen devrimci ve demokrat avukatlar da bugün sanık sandalyelerine oturtulmaktadır. "Öcalan'dan emir alma, bu emirleri KCK adıyla anılan örgüte iletme, bu emirlerle bağlantılı eylemde bulunma ve bu eylemlerin sonuçları hakkında Öcalan'ı bilgilendirme" gibi suçlamaların yöneltildiği ve 46 avukatın topluca tutuklanmasıyla sonuçlanan baskıların ardından 18 Ocak günü DHKP/C'ye yönelik olduğu öne sürülerek gerçekleştirilen operasyon, avukatların topluca tutuklandığı ikinci operasyon oldu. Yaşananlar devletin "avukat avı" oyununa(!) iyiden iyiye ısındığını göstermektedir.

Bu operasyonda karşımıza çıkarılan

senaryoda yine akıl almaz iddialar mevcuttur. Yasal derneklerde faaliyet gösteren ve bir kısmı Halkın Hukuk Bürosu'nda çalışan, her gün adliyelerde işlerini takip eden avukatlar, DHKP/C üyesi olmakla, örgüt yöneticilerine kriptolu mesajlar taşımakla, kozmik oda gibi ne olduğunu iddiayı yöneltenlerin de anlamadığını düşündüğümüz bir şeye sahip olmakla, hatta yabancı devletler lehine ajanlık yapmakla itham ediliyorlar. Av. Selçuk Kozağaçlı'nın Suriye ziyaretine denk gelmesi ve öncesinde "TC'nin Suriye'de gerçekleştirdiği insan hakları ihlallerine dair önemli belgelere ulaştıklarını" kamuoyuyla paylaşması, bizleri bu avukat operasyonunun niteliği hakkında devlet yetkililerinden daha fazla aydınlatmaktadır.

ÇHD Genel Başkanı Selçuk Kozağaçlı, İstanbul Şubesi Başkanı Taylan Tanay, İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi Güçlü Sevimli, üye ve Halkın Hukuk Bürosu avukatları Barkın Timtik, Ebru Tim-

tik, Şükriye Erden, Naciye Demir, Güray Dağ ile Ankara Şubesi Yönetim Kurulu'ndan Betül Vangölü Kozağaçlı 21 Ocak günü DHKP-C üyesi oldukları öne sürülerek tutuklandı. Tutuklanmalar birçok ilde protesto edildi.

İstanbul

17 Ocak Çağlayan Adliyesi önünde bir basın açıklaması yapıldı. 18 Ocak günü ise Taksim Meydanı'na yürüdü. 21 Ocak'ta DİSK, KESK, TTB, TMMOB ve Halk Cephesi üyeleri, Çağlayan Adliyesi önünde eylem yaptı. 22 Ocak Salı günü saat 19.30'da ÇHD İstanbul Şube önünde toplanan ÇHD'li, Taksim Meydanı'na kadar sloganlarla yürüyerek tutuklanan arkadaşları için "Arkadaşlarımız mesleklerinde halkın avukatlığını yaptıkları için tutuklandılar" dediler.

İzmir

Halk Cephesi ve ÇHD'ye yönelik operasyonun ardından Sümerbank önünde gerçekleşen basın açıklaması ile gözaltı ve tutuklama terörü protesto edildi.

* 26 Ocak günü akşam saatlerinde biraraya gelen; KESK, DİSK ve TMMOB'un öncülüğündeki devrimci-demokratik güçler; Konak YKM önünden Sümerbank'a yürüyerek burada bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Yürüyüş sırasında çevik kuvvet ekiplerinin yoğun yığınak yaptığı gözlemlendi.

Amed

ACZ Plaza önünde bir araya gelen **Partizan**'ın da bileşeni olduğu Amed HDK burada bir açıklama yaptı. HDK adına açıklama yapan **Hayati Yıldız** "Adaletsiz yargı sistemi, daha önce 'KCK' ile başlattığı şimdi de 'DHKP-C' adı altında yoğunlaştırdığı, özeldir avukatları genelde ise devrimcileri hedef alan saldırılarının toplumsal mücadeleye dinamiklerini ve devrimci mücadeleyi geriletmeyeceği, daha da ileri taşıyacağına şüphe yoktur" dedi.

"Amaç, tedirginlik yaratmak ve bizi göndermek!"

İstanbul: 28 Kasım 2012; Ermeni **Turfanda Aşık** evinde dövülerek darp edildi, bir gözünü kaybetti. 28 Aralık 2012; 84 yaşındaki **Maritsa Küçük**, evinde darp edilmiş, çıplak soyulmuş ve 7 yerinden bıçaklanmış bir halde bulundu. 6 Ocak 2013; Ermenilerin Noel'i kutladığı Surp Dzinunt Bayramı'nda yaşlı Ermeni bir kadın 3 kişi tarafından kaçırılmak istendi. 22 Ocak 2013; 83 yaşındaki

Ermeni kadın **Sultan Aykar**, kar maskeli bir kişi tarafından öldüresiye darp edildi. Aykar bir gözünü kaybetti.

Tüm bunlar son dönemde Samatya'da yaşanan olaylar... En az 5 yüzyıldır Samatya'da yaşayan Ermeni halkı, bu yaşananların kendilerini bölgeden göndermek amaçlı olduğunu söylüyor. Bu ırkçı saldırıların ardından HDK, İHD ve Nor Zartonk'un çağrısıyla 27 Ocak günü Kocamustafapaşa Meydanı'nda buluşan bini aşkın kişi "**Ermeni halkının yanındayız**" dedi. Yürüyüş sırasında katledilen Maritsa Küçük'ün evi önünde duran kitile, kapıya karanfiller bıraktı. "**Nefret sizin, insanlık bizim**" sloganının atıldığı sırada Küçük'ün ailesi gözyaşlarını tutamadı. Samatya Meydanı'nda yapılan açıklamaların ardından eylem, **Ferhat Tunç**'un katledilen Maritsa anısına söylediği "**Sari Gyalin**" türküsü ile sona erdi.

"Bizi buradan göndermek istiyorlar"

Eylemin ardından eyleme arkadaşlarıyla katılan **Silva** ile sohbet ettik. (Silva takma isim.) Atalarının 5 asır önce Konya-Karaman civarından Samatya'ya göç ettiğini anlatan Silva, doğduğundan beri, yaklaşık 50 yıldır, Samatya'da komşularıyla bir sorun yaşamadığını anlattı. "Halkların kendi arasında bir sorunu yok" diyen Silva'ya son dönemdeki saldırılar hakkındaki düşüncelerini sordüğümüzde "Tedirginlik yaratmak ve bizi buradan göndermek istiyorlar" diye cevap verdi. Ayrıca sorunun bölgedeki "rant"tan da kaynaklandığını söyledi. Silva, "Buradaki camilerin çoğu eskiden kilisedi. Okullarımız da vardı, ama hepsini Türkleştirdiler. Ben Ermeni'yim ama hem Türkçe'yi hem de Kürtçe'yi biliyorum. Ermenice de bir dil. Neden yok etmeye çalışıyorlar?" diyerek ırkçı politikalara tepki gösterdi.

Binler "BURADAYIZ AHPARİG" dedi

6 yıldır Ocak'ın 19'unda "Katil devlet hesap verecek", "Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeni'yiz" sloganları haykırılıyor. Bunun sebebi 19 Ocak 2007 tarihinde Hrant Dink'in devlet organizasyonu ile katledilmesi. Bu yıl da birçok ilde biraraya gelen binlerce kişi aynı sloganları haykırdı.

İSTANBUL

* 16 Ocak Salı günü Nor Zartonk tarafından "Hrant Dink ve Birlikte Mücadele" başlıklı bir panel düzenlendi. Getronagan Lisesinden Yetişenler Derneği'nde düzenlenen panelde konuşan Nor Radyo Genel Yayın Yönetmeni **Melis Tantan** "2012 yılına Roboski Katliamı ile girdik ve katliamla ilgili soruşturma açıldı ama herhangi bir sonuç yok. Buradan anlıyoruz ki bu ülkede Kürtleri öldürmek suç sayılmıyor ama biliyoruz ki yalnız Kürtleri değil aynı zamanda Ermenileri öldürmek de suç sayılmıyor" dedi. Panelde **Lerna Balıkcı Özder** 24 Nisan 2011'de askerde öldürülen kardeşi Sevak Balıkcı olayındaki gelişmeleri aktardı ve "Bu cinayetlerin önüne geçmek için birlikte mücadele etmeliyiz" dedi.

* 19 Ocak günü Şişli'de bulunan kitle buradan Dink'in katledildiği AGOS önüne bir yürüyüş gerçekleştirdi. AGOS önünde yapılan anmada Hrant'ın arkadaşları adına konuşan **Hidayet Şefkatli Tuksal**, "Aradan geçen 6 yılda Hrant Dink'i ölüme götüren neredeyse tüm resmi görevliler, el üstünde tutuldu, terfi ettirildi" dedi. Ardından bir konuşma yapan ABD'li düşünür **Noam Chomsky**, "Onun burada ölmesine neden olan şeye karşı mücadeleyi devam ettirmemiz en güzel anma olacaktır" derken; **Rakel Dink**, "Ey Türkiye'nin güzel insanları bugün ayrımcılık, ötekileştirme ve yok saymaya karşı buradayız. Doğruluk ve adalet için buradayız. Hepiniz hoş geldiniz, burada olmaya devam edeceğiz" sözleriyle seslendi kitleye.

* AGOS'un önünde gerçekleşen anmanın ardından akşam saatlerinde Taksim Tramvay Durağı'nda bir araya gelen Partizan okurlarının da aralarında bulunduğu yüzlerce insan buradan Galatasa-

ray Lisesi önüne kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi.

* Sarıgazi'de "Sadık Milletten Ermeni dölüne; Ermeni soykırımından Hrant Dink Cinayetine" başlıklı bir panel gerçekleştirildi. Panel Dink şahsında yapılan saygı duruşu ile başladı. Panelde araştırmacı çevirmen **Atilla Türkan** ve Nor Zartonk temsilcisi **Sayat** katıldı. Panelin ardından Üçler Market önünden

istanbul

istanbul

başlayan yürüyüş Demokrasi Caddesi'ne kadar sürdü. **Aka-Der**, **BDP**, **EMEP**, **DHF**, **ÖDAH** ve Partizan tarafından yapılan eyleme **BDSP** ve **ESP** de destek verdi. (**Sarıgazi Partizan**)

AMED

Amed'te bir araya gelen aralarında Partizan'ın da bulunduğu kurumlar Park Orman'da Hrant'ın katlediliş saatinde biraraya gelerek "Buradayız AHPARİG" dedi. Açıklama yapan **Şehbal Şenyurt** "Hrant bütün Türkiye halkları için açık yürekle, sahici bir adalet arayışının sembolüydü" dedi. Oturma eyleminin ardından alkışlarla Cigerxwen Kültür Merkezi'ne yürüyen kitle "Güvercin Yuvası" belgeselini izledi.

ANKARA

* Ankara Meydan Sahnesi'nde bir

AMED

Ankara Meydan Sahnesi'nde düzenlenen panelde konuşan Temel Demirer söz aldığı anda "Hrant denilince aklı İbrahim Kaypakkaya'nın halk savaşını anlatan onurlu mücadelesi geliyor" dedi.

HDK, Antakya'da halk toplantısı gerçekleştirdi

Aralarında BDP milletvekillerinin de bulunduğu HDK heyeti, Antakya'yı ziyaret etti. Heyet ilk olarak son dönemde burada da OHAL'i aratmayacak baskıların yaşandığını belirterek, konu ile ilgili vali yardımcısı ile görüşmelerini ve bu görüşmeden olumlu bir sonuç alamadıklarını söyledi.

Hatay Gazeteciler Cemiyeti'nde bir toplantı gerçekleştiren heyet, daha sonra Eğitim-Sen'de kurum temsilcileri ve HDK bileşenlerinin de katılımıyla bir toplantı gerçekleştirildi.

Cezaevleri Komisyonu'nda bulunan milletvekili **Ertuğrul Kürkçü** ile birlikte Hatay E Tipi Hapishane'deki tutsaklarla görüşmeye giden heyet, daha sonra Adana TUHAD-DER üyelerinin de katılımıyla hapishane önünde bir açıklama gerçekleştirdi.

Program akşam Antakya Kültür Merkezi'nde geniş katılımlı bir halk toplantısı ile devam etti. Bu toplantının bizce en anlamlı olan yanı Antakya'da pek tartışmadığımız ya ÖSO ya ESAD'dan birini seçmek zorundaymışız şeklindeki düşünüşün tartışılmasıydı. Katılanların tartışmanın bu ekseninde yapılmasından memnun kaldığını elbette söyleyemeyiz. Ancak bu minvalde tartışmalar bizce olumlu olmuştur.

(ÖG okurları)

panel düzenlendi. Ardından **Sibel Özbudun**, **Garen Mikaelyan**, **İsmail Beşikçi**, **Hrant Kasparyan**, **Khachig Mouradian**, **Temel Demirer**, **Sevak Artuni**, **Şiar Rişvanoğlu** ve **Sait Çetinoğlu** konuşma yaptılar. Panelde Hrant'ın katliyle, soykırımcı zihniyetin devlet nezdinde halen sürdürüldüğü vurgusu yapıldı. Temel Demirer söz aldığı anda "Hrant denilince aklı İbrahim Kaypakkaya'nın halk savaşını anlatan onurlu mücadelesi geliyor" dedi.

* Hrant'ın katledildiği saatte Zafer Çarşısı önüne yürüyüş gerçekleştirildi.

İZMİR

* Hrant'ın Arkadaşları olarak örgütlenen anma yürüyüşüne aralarında Partizan'ın da bulunduğu çok sayıda kurum katıldı. Anmada geçmişten bugüne kadar katliamlara ve direnişlere değinildi.

"Suriye'de emperyalist saldırganlığa hayır"

İstanbul

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin çağrısıyla 22 şehirde yapılan eylemlerin İstanbul'daki adresi Kadıköy oldu. Yaklaşık 2 bin kişi Et ve Balık Kurumu önünde "NATO'ya ve Patriot füzelere hayır" yazılı pankart arkasında birara-

ya geldi. Eylemde HDK de "Suriye'de emperyalist savaşa hayır!" yazılı pankartla yerini aldı. Yürüyüşün ardından sözü ilk olarak savaşa karşı birlikte mücadele etmenin önemine vurgu yapan DİSK Bölge Temsilcisi **Önder Atay** aldı. Ardından İstanbul

Tabip Odası Genel Sekreteri **Ali Çerkezoğlu** "Ortadoğu'da uygulanmakta olan emperyalist planlara rağmen güçlü bir tepki örgütlememiz gerekiyor" dedi.

Ankara

Miting Kolej Meydanı'ndan başladı. HDK başta olmak üzere çeşitli örgütlerin ve partilerin katıldığı mitingde tüm

kurumlar adına KESK Genel Sekreteri bir konuşma gerçekleştirdi.

Yapılan konuşmada Suriye'ye yapılacak bir müdahalede devletin emperyalizme taşeronluk yapacağından, NATO'ya ve patriot füzelerine karşı mücadele yürütülmesi gerekliliğinden bahsedildi. Eylem emperyalizme ve faşizme karşı mücadele sözü verilerek sonlandırıldı.

Bursa'da tutsaklar açlık grevinde

H. Merkezi: Binlerce PKK ve PAJK'lı tutsağın katıldığı açlık grevi eylemi sürecinde BDP Yıldırım İlçe Örgütü, Bursa H Tipi Hapishane önünde Ekim ayında bir açıklama gerçekleştirmişti. Açıklamaya faşistlerin saldırmasının ardından aralarında faşistlerden kimsenin olmadığı, yalnızca protesto eylemine katılanların olduğu 22 kişi gözaltına alınarak tutuklanmıştı. Tutuklananlar **Bursa H tipi Hapishane'**ye götürülmüştü.

Şimdi o 22 tutsak da açlık grevinde. Sebebi ise ailelerine 3 ay görüş yasağı verilmesi. Hapishane idaresi keyfi tutumuna gerekçe olarak geçtiğimiz haftalarda hapishanede gerçekleşen açık görüşte siyasi tutsakların, adli tutuklular ile birlikte görüşe çıkmak istememesini gösteriyor. Tutsaklar hapishanenin bu keyfi tutumunu protesto etmek için sorun çözüme ulaşana kadar süresiz-dönüşsüz açlık grevinde olacaklarını açıkladı.

"Uyarıyoruz!"

İstanbul: 25 Ocak günü Bakırköy Hapishanesi önünde bulunan Tutuklu Aileleri ile Dayanışma Derneği (TUAD) "**Tecrit değil özgürlük, savaş değil müzakere**" ve Paris'te katledilen 3 Kürt kadının resminin olduğu "**Özgürlük mücadelesinin neferlerine söz veriyoruz, sorumlulardan hesap soracağız**" yazılı pankartlar açtı.

Eylemde konuşan TUAD başkanı Av. **Sinan Zincir** barış söylemlerinin varlığına rağmen tutsaklara işkencenin devam ettiğini belirterek, ÇHD'li avukatların tutuklandığını ve bu durumu kınadıklarını da sözlerine ekledi. Zincir'in ardından kitle adına basın açıklamasını okuyan **Behçet Çiçek**; tecrit koşullarının düzelmesi için süresiz-dönüşsüz açlık grevinde olan Bursa Hapishanesi'ndeki tutsaklardan bahsederek "**Burada işkenceye sırım tolerans diyen siyasi iktidarı uyarıyoruz**" dedi.

Yargı Kararı: Kitap, güvenliği tehlikeye düşürür!

Sınıflı toplumların tüm egemen sınıfları, tüm gerici muktedirler, kendi kabulleri, düşünceleriyle ve iktidarıyla uyumlu olmayan bütün bilgilerden korkmuşlardır.

Hücrelerde "kitap dağları" yok!

Daha önce hapishanede 3 kitap sınırlaması vardı. Üç kitaptan fazlası tutuklu/hükümlülere verilmiyordu. 2005 yılında bu uygulama kaldırıldı. Hücrelerde bu zamana kadar kitaplardan ya da dergilerden kaynaklı herhangi bir "güvenlik" sıkıntısı oluşmuş değildir. Aynı zamanda hücrelerde "kitap dağları" da oluşmuş değildir. Bunun olması da imkansızdır. Çünkü kitaplar sürekli sirkülasyon halindedir. Araştırma-inceleme; sanatsal, siyasal-politik, edebi, kültürel alanlarda okuma-yazma faaliyetleri açısından gerekli olan kitap-dergiler gerek tutsaklar arasında gerekse de yakınlarıyla sirkülasyon halindedir.

Bu zamana kadar güvenlik vs. açısından sorun yaratmayan kitaplarımız için şimdi "böyle olabilir" denilerek olumsuz bir algı yaratılmaya, bu algı da tutsakların aleyhine yöneltilmeye ve sonuçlandırılmaya çalışılıyor.

Bu zamana kadar güvenlik vs. açısından sorun yaratmayan kitaplarımız için şimdi "böyle olabilir" denilerek olumsuz bir algı yaratılmaya, bu algı da tutsakların aleyhine yöneltilmeye ve sonuçlandırılmaya çalışılıyor.

Bilgiye ulaşmak engelleniyor

"Eğitim Kurulu"nun kararı tutsaklar arasındaki paylaşımın önüne geçme amacı taşıdığı gibi, bilgiye ulaşma süreçlerini de daraltmak, sınırlamak ve fiili olarak engellemek, aklın ve emeğin örgütlenmesi süreçlerini sekteye uğratmak içindir. Kitap okuma oranlarının çok düşük olduğu Türkiye'de bir de hapishanelerde kitap okunması, bilgiye ulaşım süreçleri en alt düzeye çekilmeye ve fiili olarak da engellenmeye çalışılıyor.

Sınıflı toplumların tüm egemen sınıfları, tüm gerici muktedirler, kendi kabulleri, düşünceleriyle ve iktidarıyla uyumlu olmayan bütün bilgilerden korkmuşlardır. Bugün, 21. yüzyıl Türkiye'sinde durum bundan farklı değildir.

Kitap bilgidir, hayattır, aydınlanmadır. Tutsaklar için kitaplar-dergiler dışarıda olduğundan çok daha önemlidir.

"Eğitim Kurulu" 10 kitap, 10 dergi (arşiv amaçlı) sınırı koyuyor ve "fazlasını dışarı göndereceksiniz, yoksa zorla alırım" diyor. 10 kitabın dışarıdan gelmesini bekleyeceksin ki; bu süre en az iki aydır. Çünkü kitapların hapishaneden çıkması ve dışarıdan geri gelip "Eğitim Birimi"nin incelemesinden geçmesi kolay olmuyor. Bu müthiş bir zaman kaybıdır. Zaman kaybı maddi-manevi zarar demektir, tutsakların yaşamlarının daraltılması ve tecridin katkattırılmasıdır ve bizlere, ailelerimize ek olarak ekonomik külfet yaratmaktadır. Bir tarafta okullarda "tabletlı eğitim" dönemi, ilerici, çağdaş demokrasi nutukları, bir tarafta ortaçağın engizisyon zihniyetine, 12 Eylül faşizminin temel niteliklerinden biri olan BİLGİ DÜŞMANLIĞI'na rahmet okutan "Eğitim Kurulu"nun kararları... (**Tekirdağ 1 No'lu F Tipi'nden Tutsak Partizanlar**)

"Hapishanelerde kitap yasak"

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu tarafından 26 Ocak günü Galatasaray Lisesi önünde düzenlenen F oturmasının gündemi devletin hapishanelerde uygulamak istediği kitap yasaklarına dairdi. 47. oturma eyleminde, Tekirdağ 2 No'lu F Tipi Hapishane'de hücrelerde sadece 10 kitap bulundurulması yönünde düzenleme yapılmak istendiğine dikkat çekildi.

Hapishanelerdeki keyfi ve temel haklara aykırı uygulamaların kitaplara kadar uzandığının dile getirildiği açıklamada, bunun daha önce "**Master Plan**" adı altında yaşama geçirilmeye çalışıldığı, ancak tutsakların direnişi sonucu geri adım atıldığı hatırlatıldı. Kitap yasaklarının faşist ülkelerde sıklıkla yaşandığının belirtildiği açıklamada, Hitler Almanya'sında yakılan kitap dağlarına ilişkin fotoğraf ve filmlerin çok çarpıcı olduğu ifade edildi.

"Devrimci adalet hesap soracak"

İstanbul: Tecrite Karşı Mücadele Platformu Halk Cephesi ve ÇHD'ye yönelik operasyonları protesto etti. TKMP 21 Ocak günü Şişli'de Cevahir AVM önünde toplanarak AKP Şişli İlçe Başkanlığı binasına bir yürüyüş gerçekleştirdi. Burada kitle adına açıklama yapan

Halil İbrahim Şeker, TC faşizminin saldırılarına karşı mücadele etmede kararlı olduklarını vurguladı.

Tecrit-tretman bir can daha aldı

nesi'nde durumunun ağırlaşması üzerine ameliyata alınan Kaya, ameliyatının ardından 1 saat sonra yaşamını yitirdi.

H. Merkezi: Muğla E Tipi Hapishane'de bulunan **Erhan Kaya** isimli adli tutsak 10 Ocak'ta işkence gördüğü ve hastaneye gitme talebi reddedildiği için kendini yakmıştı. Ağır yaralanan ve hastaneye kaldırılan Kaya'nın vücudunun % 47 oranında yandığını söyleyen doktorlar; tutsağın solunum yollarının büyük hasar gördüğünü dile getirmişlerdi.

19 Ocak Cumartesi günü İzmir Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde durumunun ağırlaşması üzerine ameliyata alınan Kaya, ameliyatının ardından 1 saat sonra yaşamını yitirdi.

Tarihten kısa kısa...

❑ **4 Şubat 1902:** Paris'te 1. Jön Türk Kongresi yapıldı. Jön Türkler ilerde devletin yeni yöneticileri olacaktı.

❑ **30 Ocak 1923:** Yunanistan'la Türkiye arasında nüfus mübadelesine ilişkin sözleşme ve protokol imzalandı. Protokol Türk topraklarında yerleşmiş Rum Ortodoks dininden Türk uyruklarıyla Yunan topraklarında yaşayan İslam dininden Yunan uyruklarının, 1 Mayıs 1923 tarihinden başlayarak zorunlu mübadelesini öngörüyordu. Mübadele ile yüzbinlerce insan yaşadığı topraklardan koparıldı.

❑ **4 Şubat 1947:** Antakya'da devlet yer adlarının Türkçeleştirilmesine karar verdi.

❑ **2 Şubat 1957:** 47 sendikayı bünyesinde barındıran İstanbul İşçi Sendikaları Birliği bir bildiri yayımlayarak grev hakkı istedi. İstanbul İşçi Sendikaları Birliği'ne 47 sendika bağlıydı.

❑ **31 Ocak 1966:** Paşabahçe Şişe ve Cam Fabrikası'nda 2400 işçi greve başladı.

❑ **6 Şubat 1968:** Ereğli Kömürleri İşletmesi'nin Kozlu üretim bölgesindeki ocaklarda çalışan 4 bin işçi işbaşı yapmadı. Akşam saatlerinde diğer bölgelere de sıçradı ve gece 10 bin işçi şehre yürüdü.

❑ **11 Şubat 1969:** Üniversite öğrencileri Beyazıt Kulesi'ne üzerinde Vedat Demircioğlu'nun resmi bulunan bir pankart astı. Vedat Demircioğlu, 6. Fılonun 1968'deki gelişisi-

Zengin bir deneyim:

ZONGULDAK MADENCİ YÜRÜYÜŞÜ

Türkiye proletaryasının tarihine önemli bir deneyim olarak geçecek olan Zonguldak direnişi devrimin önemli okullarından biridir. Kar-kış demeden yollara düşen yaklaşık 150 bin insan, 5 gün boyunca büyük bir kararlılık ve disiplin ile sloganlarını haykırmıştır.

Tarihi Zonguldak madenci yürüyüşünün 22. yılındayız. Bu tarihi olayı önceleyen; 30 Kasım 1990 tarihinde Türkiye Taşkömürü Kurumu işyerlerinde başlayan madenci grevi, kısa sürede şehir ve ülke gündemine yayılmıştı. O dönemin yönetiminin maden ocaklarının kapatılması tehdidinde bulunmasına rağmen dalga dalga yayılan maden direnişiyle birlikte maden işçileri, aileleri ile bölge halkı **4 Ocak 1991** tarihinde **Zonguldak'tan Ankara yürüyüşünü** başlatmıştır.

Öyle ki Türkiye proletaryasının tarihine önemli bir deneyim olarak geçecek olan Zonguldak direnişi devrimin önemli okullarından biridir. Kar-kış demeden yollara düşen yaklaşık 150 bin insan, 5 gün boyunca büyük bir kararlılık ve disiplin ile sloganlarını haykırmıştır. Maden işçileri ile Zonguldak halkının grev ve yürüyüşü, ülkemiz işçi ve emekçileriyle tüm demokrasi güçlerine ışık tutmuştur.

12 Eylül'de gasp edilen haklarını geri almak için yola çıkan emekçiler; tüm emekçilere silkinme mesajı vermiş, uzun süre devam eden sessizliğe meşale olmuştur.

Büyük Yürüyüş'ün sonrasında her yer Zonguldak olmuş ve işçiler, emekçiler mücadelesini yükseltmişlerdir.

Maden sektöründeki sorunların (kabaca bakacak olursak) ikili boyutu var diyebiliriz. Bu noktalar var olan işçi açığının kapatılma-

ması ve bu sayede güvencesiz kayıt dışı işçi çalıştırarak sektörün ihtiyacının giderilmesi.

GMİS: "İşçi açıkları kapatılmıyor!"

Tarihi madenci yürüyüşünün 22. yıldönümü vesilesiyle Genel Maden İşçileri Sendikası (GMİS) Genel Başkanı Eyüp Alabaş, bir açıklama yaptı. Açıklamasında Türkiye Taşkömürü Kurumu'nun kapasitesinin yarısının altında çalıştırıldığını kaydederek işçi açığının kapatılması için yeni işçi alımı konusunu yeniden gündeme getirdi ve bugün işçi açığının, üretimi olumsuz etkilemekte olduğunu ve iş sağlığı ve güvenliği için ciddi riskler oluşturduğunu belirtti.

Kaçak ve güvencesiz çalıştırma can alıyor!

Bir yandan gerekli istihdam yapılmıyor, diğer yandan da var olan maden ocaklarının önemli bir kısmında işçiler güvencesiz çalıştırılıyor. Taşeron sisteminin çarkları arasında ezilen işçiler; çoğu kez maden mühendislerinin olmadığı, varsa da yeterli önlemlerin alınmadığı koşullarda hayati tehlike altında çalışıyor. Ayrıca bu bahsini ettiğimiz ocaklar, resmi kaydı olanlar. **Maden sektöründe bir de kaçak maden ocakları önemli bir paya sahip.** Maden ocaklarından yükselen kara haberlerin büyük kısmı da bu kaçak işletmelerden gelmekte. Hemen her sektörde işçilerin

ve emekçilerin ruh ve beden sağlığını ön planda tutmayan sistem, madencileri de bu çalışma koşullarına mahkûm etmektedir. Yerin yüzlerce metre altından kara elmas çıkaran işçiler, bir avuç kan emicinin daha çok kâr elde edebilmesi için katlediliyor.

Katliama kılıf bulamazsınız!

Emeğe yabancılaşmaya vurulan bir darbe olan Zonguldak maden yürüyüşü tarihsel deneyimi bugüne taşınan önemli bir süreçtir. Onun bugünkü ruhunu yaşatmak adına atılacak her adım yerin derinliklerinde kazma darbesinde kıvılcımlaşan öfkeyi yeryüzüne kavuşturacaktır.

Gizlenmeye çalışılan gerçek kendini her gün yer altında üretiyor. Yer altında kazma darbelerinde yaşatılıyor bu gerçek. Bugün madenlerde yaşanan katliamlar da farklı biçimlerde kendini yaran gerçeklerden bir tanesi. Hemen her üretim alanında olduğu gibi sömürü gerçeği madenlerde de varlığını azgınca sürdürüyor. Bu sömürü çemberi, bugün iş cinayetlerinin esas noktasıdır.

"Önce iş güvenliği" ibarelerinin yazılı olduğu tabelaların özü önce sermaye güvenliğidir. İş cinayetlerinin esas kaynağı olan aşırı kâr hırsı egemenler tarafından devamlı örtülmek istenmektedir. Zaten genel olarak iş "kaza"larında bir suçlu aranıyorsa o da işçi oluyor. Son olarak Zonguldak'ta yaşanan maden cinayetlerinin hemen ardından TTK'nın yapmış olduğu açıklama dikkat çekici.

TTK'nın yaptığı açıklamaya göre iş "kaza"ları genel olarak "işçilerin dalgınlığından" ve bu dalgınlık, "psikolojik sorunlarından" kaynaklanmaktadır. Geçim sıkıntısı, borç vb. nedenlerle morali bozulan işçinin dikkatsizliğiymiş iş kazaları... Öyle ki TTK yayımladığı bildiri ile bir yıl içinde borçlarını ödeyemeyen işçi işten atılacak. İşte iş cinayetlerini önlemenin yöntemi "toplumsal refahı baltala", "işten atmaları yaygınlaştır". Bu açıklama aynı zamanda işten atmalara da zemin sunuyor. Onlara da böyle bir açıklama yakışır!

rasında yapılan eylemlerde polis tarafından katledilmişti.

❑ **30 Ocak 1971:** İstanbul'da Dev-Genç'liler "Özel Eğitimin Devletleştirilmesi" isteğiyle yürüyüş düzenledi.

❑ **5 Şubat 1973:** Güney Afrika'da 20 bin işçi greve başladı.

❑ **31 Ocak 1980:** Tariş'te direniş bitti, işçiler işbaşı yaptı. 22 Ocak'ta polis arama yapma gerekçesiyle Tariş işletmelerine saldırmış, 600 işçiyi gözaltına almıştı.

❑ **1 Şubat 1980:** İstanbul'da zamlara tepki gösteren halk bilet almadan vapura

bindi.

❑ **8 Şubat 1980:** İzmir'de 55 bin işçi 1 günlük işi bırakma eylemi yaptı.

❑ **10 Şubat 1980:** Çiğli İplik Fabrikası'nda 1500 işçinin kurduğu barikata saldıran polis, 15 işçiyi yaraladı, 500 işçiyi gözaltına aldı.

❑ **7 Şubat 1990:** Amasya'nın Merzifon ilçesindeki Yenice Kömür İşletmesi'nde grizu patlaması meydana geldi. 3 işçi öldü, 63 işçi toprak altında mahsur kaldı.

❑ **2 Şubat 1991:** Silopi ve Cizre'ye gazetecilerin girmesi yasaklandı.

Evrensel
BakışEmperyalizm savaş ve işgal
demektir

Ekonomik krizin derinleşmesi, krizden çıkış formülünün bir türlü bulunamaması, emperyalistlerin çıkarlarının kesişmesine yol açıyor. Kesişen bu çıkarlar da onları "deliler" gibi saldırganlaştırıyor. Pazar dalaşları, 20. yüzyılın ikinci yarısında, büyük bir "itinayla" yarattıkları düzenlerinin çatırdamasına yol açıyor. Tarihin sonu öngörüsünde ıskalamaları bir yana, Lenin'in emperyalizm üzerine yazdıklarının geçerliliğinin devam ettiğini bütün gerçekliğiyle görüyoruz.

Artık emperyalistler arası uzlaşmaların, mücadelelere nazaran tali duruma düşmesi, çok daha fazla savaş gerçekliğiyle yaşamamıza yol açıyor. Emperyalistler birbirlerine girerken, dünyanın her tarafına haksız savaşları da beraberinde götürüyorlar. En son Fransa'nın Mali'ye yönelik saldırılarının altındaki neden de bu.

Bilindiği gibi Afrika ülkelerinin büyük bir kısmı, Fransa'nın egemenliğinde idi. Ancak, ekonomik krizin derinleşmesinin sonucu AB'deki lokomotif rolünü paylaştığı Almanya'nın gerisine düşmesi yetmezmiş gibi Çin'in bölge ülkeleriyle geliştirdiği "stratejik ilişkiler" Fransa'nın saldırganlaşması için zaten başlı başına nedendir. Bir de bunlara ABD'nin 2007 yılında **AFRICOM**'u kurması ve bölgedeki egemenlik alanını genişletmesi eklenince Fransa'nın "vahşileşmesi" kaçınılmazdı.

Bölgedeki sınırlar, halkların kendi aralarındaki çelişkileri göz önünde bulundurulmasından ziyade, emperyalistlerin kendi çıkarlarına göre çizildiğinden ulusal çelişkiler bir türlü bitmek bilmiyor. Bölgenin Kürtleri olarak adlandırılan Tuareglerin de sorunları bu minvalde. Kendi devleti olmayan, farklı devletlere dağıtılmış olan Tuaregler uzun zamandır Mali yönetimine karşı isyan halindeydi.

Her ne kadar isyanlarında haklı nedenler olsa da, Fransa'nın işbirliğini yapan **Azavad Milli Kurtuluş Hareketi** (MNLA), yönetime karşı silahsız bir isyan dalgası başlatmıştı. ABD'nin işbirlikçisi hükümet, MNLA isyanına karşı yeterli mücadeleyi göstermediği gerekçesiyle, bir darbeyle yerinden edilmişti. Bu durum bile aynı kampta olan emperyalistlerin, pazar dalaşı için nasıl da birbirlerine girdiklerini gösteriyor. İşte Mali'de ne olduysa bundan sonra oldu. Var olan "kaos" ortamında Fransa'nın kontrolündeki MNLA'dan inisiyatif alan islamcı örgütler, isyan dalgasını hem genişlettiler hem de silahlandırdılar. Uzun zamandır bölgede, "kurtarılmış bölge" oluşturan isyancılar, birden atağa geçtiler.

Durum öyle bir hal aldı ki, emperyalistlerden bağımsız herhangi bir hareketin, herhangi bir yerde inisiyatif ele alması, emperyalistlerin topyekün karşı koymasını da beraberinde getirirdi. **Mali için egemenlik dalaşı yapan ABD ve Fransa İslamcı örgütlerin isyanın önderliğini ele geçirmesiyle birlikte hemen çıkar birliği yaptılar.** BM'den oybirliğiyle "müdahale" kararı çıkartmaları da bunu gösteriyor. Burada Rusya ve Çin'in de askeri işgale onay vermesi düşündürücüdür. Yani emperyalistler birbirlerini boğazlarken, kendilerinden bağımsız öznelerin inisiyatif alması karşısında, geçmişin korkularının da etkisiyle ortak tavır takınıyorlar. Kaldı ki zaten var olan isyan dalgasıyla ne Fransa'nın ne de ABD'nin tek başına karşı koyacak gücü var.

Ancak emperyalistler, bir yanda dünyanın bütün "sorunlu" bölgelerini işgal ederken, öte yandan birbirleriyle yürüttükleri egemenlik mücadelesi karşısında dünya halklarının nefretini kazanmaktan başka ellerine bir şey geçmeyecektir. Silahlı emperyalizme karşı silahlarını ellerine alıp, kendi özgürlüklerinin peşinden koşacaklardır.

Her ne kadar, burjuva pasifistleri savaş sözcüğünden nefret de etseler, bizler açısından sorun savaş sevip sevmemek değildir. **Savaş bir olgudur, önemli olan savaşın nedenlerini kavramaktır.** O halde görüyoruz ki, emperyalizm olduğu müddetçe, dünya üzerinde savaşırsız bir yaşam asla mümkün olmayacaktır. O zamana kadar savaşlar haklı ve haksız savaşlar da olarak sürekli ikiye ayrılacaktır. Savaşın yok olması için, haksız savaşlara ve bu düzeni yaratan sisteme karşı haklı bir savaş yürütmekten başka bir çare de görünmüyor.

Kaypakkaya anılıyor

Kaypakkaya'yı anmak için yapılan panellerde aradan geçen 40 yıla rağmen Kaypakkaya'nın düşüncelerinin geçerliliğini koruduğu anlatılarak Kaypakkaya'nın öngörüsü, duruşu, ideolojik netliği ve sistemden net kopuşu ortaya konuldu.

Almanya

* **Ulm:** İbrahim Kaypakkaya 19 Ocak Cumartesi günü TKP/ML, MLKP, MKP'nin katılımıyla **"Türkiye Devrimi açısından KAYPAKKAYA'nın Rolü ve Değeri"** şiarıyla yapılan panellerde anıldı.

Panelde genel olarak ser verip sır vermeyen direniş çizgisinin devrimci harekete hep ilham kaynağı olduğundan, sadece işkencelerdeki direniş tavrıyla değil aynı zamanda, düzen içi devrimciliğine, sisteme biat eden teslimiyetçi anlayışlara karşı, devrimci şiddet yoluyla varılacağı, bunun en önemli parçasının gerilla savaşı olacağını da belirlemesinden, o yıllarda Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını savunarak Türkiye coğrafyasında Kürt ulusunun varlığına değindiğine vurgu yapıldı.

Aradan geçen kırk yıla rağmen Kaypakkaya'nın düşüncelerinin hala sıcaklığını ve geçerliliğini koruduğu anlatılarak Kaypakkaya'nın öngörüsü, duruşu, ideolojik netliği ve sistemden net kopuşu ortaya konuldu. Panellerde katılanların soru ve düşünce belirtmelerinin ardından etkinlik sonlandırıldı.

(Ulm ÖG okurları)

* **Frankfurt:** TKP/ML tarafından düzenlenen ve MLKP ile MKP sözcülerinin de katıldığı panelde İbrahim Kaypakkaya şahsında devrim şehitleri anıldı. 19 Ocak günü yapılan panel, devrim ve sosyalizm kavgasında şehit düşenler anısına saygı duruşuyla başladı. Sinevizyon gösterimi ve Grup Haykırış'ın sunduğu müzik dinletisiyle devam edilen panelde sırasıyla TKP/ML, MLKP ve MKP temsilcilerin sunumlarını yaptılar.

* **NRW:** 20 Ocak Pazar günü gerçekleştirilen panel saygı duruşuyla başladı. Ardından sinevizyon gösterimi yapıldı.

Panelde TKP/ML, MLKP, MKP ve TİKB katıldı. Panelde ilk sunumu TKP/ML temsilcisi yaptı ve Paris'te üç Kürt kadını katledilmesini kınayarak, konuşmasına başladı. Kay-

pakkaya'nın MLM ideolojisi doğrultusunda, ülke coğrafyasında süren 50 yıllık suskunluk ve pasifizme, parlamentarizme, ordu şakşakçılığına, teslimiyetçiliğe ve her türden oportünizme karşı tuttuğu yolun önemi üzerinde durarak, Kemalizm, devlet, faşizm ve ulusal sorunda ortaya koyduğu parlak görüşleriyle ve saf tuttuğu yerde kendi zamanlarından bir adım daha önde olduğuna değindi.

Ardından, MLKP temsilcisi Kaypakkaya'nın Türkiye devrimi açısından önemini halen koruduğuna değindi ve "ancak günümüzde Kaypakkaya'nın aşılması günümüz koşullarında zorunlu bir durumdur" dedi.

MKP temsilcisi ise, Kaypakkaya'nın görüşlerinin günümüzde halen gerçekliğini yansıtan bir şekilde koruduğunu belirtti.

TİKB temsilcisi ise, "1970 döneminin koşulları içerisinde Kaypakkaya önemli bir yerde durarak ortaya koyduğu görüşleri ile Türkiye devrimci hareketine ışık tutmuştur" dedi.

Ardından dinleyicilere söz verildi ve soru-cevap bölümünden sonra etkinlik bitirildi.

İsviçre

* **Basel:** "Rehberimiz Şehitlerimiz ve İdeolojimizdir!" şiarıyla hazırlanan sinevizyon gösteriminin ardından TKP/ML, MLKP, MKP ve TİKB temsilcilerinin katıldığı panele geçildi. Etkinliği düzenleyen TKP/ML adına bir kişi kitleyi selamladıktan sonra şöyle devam etti; "Kaypakkaya ölümünden kırk yıl sonra da partimiz açısından önemli ve vazgeçilemezdir. Bu önem, salt partimiz açısından değil, Türkiye devrimci hareketi ve proletaryanın başarılı bir devrim yürüyüşü için de geçerlidir."

Etkinlik MLKP, MKP ve TİKB temsilcilerinin düşüncelerini ifade etmesi ile son buldu.

şeklinde yazılı bir açıklama yaptı.

2012 yılında 8 bin işçiyi işten çıkaracağı duyuran şirket yetkilileri görünen o ki hükümetin kabul ettiği yasayı kendilerine dayanak yapmış durumdadır. Kabul edilen yasa göre işçiler artık işten daha kolay çıkarılacak, maaşları kısılabilecek. İşçileri Peugeot yetkililerinin işten çıkarmaları görüşmek istediklerini belirtmesi üzerine görüşmeye değil, eyleme geçti. İşçiler şirket yetkilileriyle görüşmelerin en başından başlamasını talep ederek aksi durumda eylemlerine devam edeceklerini bildirdi.

Fransa'da fabrika işgali

H. Merkezi: Fransa'da bulunan **PSA Peugeot Citroen** fabrikasının satılacağını ve binlerce işçinin işten çıkarılacağını duyan yaklaşık 3 bin Peugeot işçisi, fabrikayı işgal ederek oturma eylemi başlattı. Genel Çalışma Konfederasyonu (CGT), "PSA Aulnay işçileri elleri boş işten atılmak istemiyor. Kasım ayında başlayan suni görüşmeler hiçbir şey getirmedi, şirket yönetimi işçilerin taleplerini karşılamayı reddediyor"

Farklı bir bakış açısından

ULUSLARIN KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKI

Bilindiği gibi ulusların kendi kaderini tayin hakkı, ezilen ulusun, ulusal eşitsizliğinin giderilmesi için formüle edilmiş bir taleptir. Doğallığında da kendi kaderini tayin hakkının özünü egemen olanın ayrılma hakkını oluşturur.

Küresel mali krizin derinleşmesi sonucu, krizin en fazla hissedildiği bölgelerden birisi olan Avrupa'da çeşitli "ulusal" sorunları da beraberinde getiriyor. Öyle ki, krizin şiddetlenmesi ulusal birliklerini 19. yüzyılın sonlarında oluşturan İtalya, Belçika gibi ülkelerde bile ulusal birlikler çatırdamaya yüz tutmuş durumda. Genelde ulusların kendi kaderini tayin hakkı ekseninde değerlendirilebilecek gelişmeler olmakla birlikte belirli istisnalar da gözümüze çarpıyor.

Komünistler her şart altında ayrılma hakkını savunmazlar. Hatta denilebilir ki komünistler proletaryanın ve ezilen halkların birliğinden yanadırlar. Sınırların kaldırılmasını, ortak bir devlette örgütlenmeyi-ulusların kendi kaderini kayıtsız, şartsız tanıyarak- savunurlar. Lenin bu yaklaşımı evlilikte "boşanma hakkı"nın tanınması olarak formüle etmiştir. Ancak boşanma hakkının tanınması demek, her evliliğin bozulması, boşanmanın savunulması anlamına gelmez. Açıktır ki burada komünistler, proletaryadan, ezilen halklardan yana tavır koyarlar.

Bilindiği gibi ulusların kendi kaderini tayin hakkı, ezilen ulusun, ulusal eşitsizliğinin giderilmesi için formüle edilmiş bir taleptir. Doğallığında da kendi kaderini tayin hakkının özünü egemen olanın ayrılma hakkını oluşturur. Krizle birlikte Avrupa'daki meselelere bu bakış açısından yaklaştığımızda karşımıza "ilginç" örnekler çıkıyor.

Belçika ve İtalya örnekleri

Ayrılık rüzgârlarının son dönemde şiddetlendiği Belçika örneklerimizden ilkinin oluşturuyor. Belçika bilindiği gibi Flaman ve Volanların bir "ulus" altında birleşmesinden meydana geliyor. Ancak her ne kadar Belçika'nın tarih sahnesine çıkışı 100 yıldan fazla olmuşsa da, iki kesim arasındaki çelişkilerin ortadan kaldırılamaması sonucu, Flamanlar ayrılma isteğini daha güçlü bir şekilde dillendiriyor. Burada temel mesele Flamanların ayrılma talebinin ulusların kendi kaderini tayin hakkını esasta içermemesidir.

Nüfusun yüzde 70'ini oluşturan Flamanlar (6 milyondan biraz daha fazla) GSMH'ya katkıları yüzde

76'dır. Belçika'nın sanayisinin yoğunlaştığı Flamanca'da aynı zamanda geniş verimli toprakların büyük kısmı da bulunuyor. İşsizlik oranı da Volanya'nın yarısı kadar. Bu şartlar altında Flaman burjuvazisi "inek gibi sağılma" metaforunu kullanarak, daha yoksul olan Volanya'dan ayrılma talebini dillendiriyor.

Her ne kadar ayrılma hakkı ekseninde değerlendirilebilecek bir gelişme gibi görünse de Flamanların Volanlardan ayrılmasının meşru ve haklı bir talebi yoktur. Zengin olan Flaman burjuvazisinin tüm bencilce, kâr oranlarını maksimize etme çabasının bir yansıması olan ayrılma talebi daha yoksul Volanların daha da yoksullaşmasıyla sonuçlanacaktır. Ayrılma talebinin ezilmişlikten, yoksun ve yoksul olmaktan değil, aksine zenginliğinden verilen paydan rahatsızlıktan doğuyor.

Benzer bir gelişmeyi de siyasi birliğini 1800'lerin ikinci yarısında gerçekleştiren İtalya'da gözlemliyoruz. Küresel mali krizin vurduğu ülkelerden birisi olan İtalya'da da "ulusal" sorunlar gün yüzüne çıkmış durumda. Buradaki burjuvazinin ayrılıkçı partinin (Kuzey Birliği) argümanı da "fakir ve tembel güneylileri, zengin ve çalışkan kuzeylilerin sırtından indirmek".

Ancak İtalya'daki örnek diğerlerinden biraz daha farklı. Belçika Flamanları ayrılık talebini dillendirirken, coğrafya anlamında da Flamanların ve Volanların sınırları açık ve nettir. Aynı şekilde İspanya'da bağımsızlık isteyen Katalonların da sınırları belirgindir. Ancak İtalya'da ayrılık isteyen Padanya'nın ise coğrafi sınırları bile belli değildir. Ancak Padanya'nın kapladığı alan kuzey ve orta İtalya'yı da içine alacak bir alanı kapsıyor. Bu durumda da nüfusun yüzde 55'ini (33.3 milyon) ba-

rındıran bölge GSMH'nin de yüzde 60'ını karşılıyor. İşsizlik de yüzde 4.2 ile İtalya'nın ortalamasının yarısından daha az. Ekonomik krizde burjuvazinin kâr oranlarının iyice düşmesinden kaynaklı "isyan" bayrağını açan Kuzey Birliği Partisi lideri Roberto Maroni "Güney İtalya'nın Yunanistan'dan bir farkı yok. Artık yeter." derken, şimdiye kadar sömürdüğü Güney İtalyanları, kriz sürecinde "kaderlerine" terk ediyorlar.

Komünistlerin ulusal sorundaki ikili görevleri

Komünistler ulusların ayrılma hakkını tanıırken, bu hakkın tanınmasının altında ulusların daha fazla kaynaşması, birleşmesi yatar. Zorla birliğin, gönüllü birliğin zeminini ortadan kaldırdığından her türlü zorla birleşmeye karşı durmak komünistlerin ulusal sorundaki temel görevlerinin başında gelir. Ancak komünistlerin ulusal sorundaki tek görevi bu değil. Flamanca örneğinde olduğu gibi halklar arasındaki dayanışmayı ortadan kaldıran, ulusları ve halkları zor zamanlarında yalnız bırakan, onlarla eşit bir temelde dayanışmaya ve birleşmeye karşı duran böylesi tavırlar karşısında da mücadele etme görev ve yükümlülükleri vardır. Bunlar proleter demokrasinin ulusal meseledeki izdüşümünü oluşturur. Bir kez daha görüyoruz ki, uluslar ve halklar arasındaki sorun ve çelişkiler kapitalizm şartlarında ancak geçici bir süre ile çözümlenebilir. Sorunun kalıcı çözümü ulusların bir yandan ayrılma hakkını tanıırken, öte yandan sınırları ortadan kaldıracak, ulusları ve halkları kaynaştıracak, iç içe geçirecek bir iktidarın kurulmasıyla mümkündür.

23

ALMANYA

Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht 13 Ocak Pazar günü Berlin'de on binlerce katılımıyla anıldı.

Berlin: Alman burjuvazisinin 15 Ocak 1919'da katlettiği Almanya proletaryasının önderlerinden **Rosa Luxemburg** ve **Karl Liebknecht** için 13 Ocak Pazar günü gerçekleştirilen geleneksel yürüyüş ve anmada on binlerce insan sabahın erken saatlerinden itibaren sokağa çıktı. Genç, yaşlı her yaşta insan sosyalistleri mezarlığına akın ederek komünistleri sahiplendi. Anıtmezarı çiçeklerle donatıldı. Burada ayrıca 24 Ocak'ta ölümsüzleşen Ekim devriminin önderi Lenin de anıldı

Bu eyleme Alman Marksist-Leninist Partisi (MLPD), Rebell, DKP, Trotz Alledem, ARAB, SDAJ gibi örgütlerin yanı sıra Türkiyeli örgütlerden TKP/ML, MKP, TKİP, MLKP-KGÖ, TKP, ÖDP, DİDF ve BEDEP (Berlin Emek ve Demokrasi Platformu) de örgütler katıldı. Paris'te katledilen PKK kurucularından **Sakine Cansız**,

KNK üyesi **Fidan Doğan** ve **Leyla Şaylemez** taşınan pankart ve resimlerle yürüyüşteki yerlerini aldılar.

Nepal Komünist Partisi-Maoist'in Başkanı deklare etti: "Yeni demokratik devrim bizim politik çizgimizdir"

"Burjuva devleti, demokrasiyi tesis etmezse... silahları ele alacağız."

Revizyonist-burjuva Birleşik Nepal Komünist Partisi (Maoist) içinde ayrılık yaşanır ve Nepal Komünist Partisi-Maoist (yeniden) kuruluşu, uluslararası devrimci Maoistler arasında yüksek umutlar oluştururken, revizyonizmden tam kopuşun nasıl sağlanacağına dair bir tartışmayı da ortaya çıkardı.

Ortaya çıkan yeni çizginin görüşleri tam olarak açıklanmadı, fakat politik çizgi üzerine süren ve gelişmekte olan mücadelenin bazı işaretleri kamuoyuna açık toplantılarda gün yüzüne çıkmakta. Eski Halk Kurtuluş Ordusu savaşçıları ve şehir-merkezli çalışma planları ile ilgili kaygıları olan diğerleri arasında eski kurtarılmış üs bölgelerindeki mücadeleler ve Çin, Kore ve Hindistan'ın yeni-Maoist revizyonistleri ile diplomatik ilişkiler konuları tartışılmakta. Bu konular Nepalli ve devrimci yolu takip etmeye devam eden enternasyonalistler tarafından gözlemlenirken, yoğunlaştırılmış "merkezcilik" ve revizyonist ve devrimci çizginin ilkesiz bir şekilde "uzlaşması" endişesi ve tehlikesi mevcut. Aşağıdaki makale bu merkezciliği gösterebilir, ya da gösteremeyebilir. Emin bir şekilde Leninist ve Maoist anlayışı savunan diğerlerinin devletin sınıfsal yapısı anlayışına yanıtı henüz açıklanmadı. Bizler, önümüzdeki süreçte yaşacak gelişmeleri endişeli bir şekilde takip ediyor ve bu yeni partinin Prachanda ve Baburam'ın revizyonist ellerindeki NBKP(Maoist)'in olduğundan daha yenilikçi (ve verimli) mücadeleleri yaşama geçireceğini umut ediyoruz. (Frontline editörü)

Katmandu, Ocak 17: NKP-Maoist, geçtiğimiz Çarşamba (16 Ocak) günü eğer devlet iktidarı halkın haklarını garanti altına almazsa partinin silahları eline alacağı konusunda bir uyarı yaptı. Parti tarafından organize edilen bir

basın toplantısında, gerçekleştirilen 7. Kongrenin sonuçları üzerine yapılan konuşmanın ardından, NKP-Maoist, ayaklanma için zamanın politik durum tarafından belirleneceği bilgisini verdi.

NKP-Maoist'in yeni seçilen başkanı Mohan Baidya (Kiran), halk ayaklanmasının koşullarının sorulması üzerine "Halk haklarını verin. Eğer halk haklarını elde ederse, kim silaha sarılır? Kimse. Devlet neden daha önceki anlaşma ve teminatlarla göre halkın haklarını sağlamak yerine komplo kurmaktadır? Eğer hakları halka verilmezse, emin olun silahlar tekrar ele alınacaktır" dedi. Kiran şöyle devam etti:

"(Ayaklanmanın) zamanlaması koşullar tarafından belirlenecektir... Ne zaman ki koşullar bizi buna mecbur bırakacak, o zaman biz halk ayaklanmasını ya da halk savaşını başlatacağız, çünkü kimse hevesinden ya da bazı liderlerin çıkarları nedeniyle silah kullanmaz. Koşullar öyle gerektirdiği zaman, biz bu düşünceden vazgeçmiş bile olsak, silahla başka güçler tarafından ele alınacaktır.

"Kongre, on yıllık halk savaşının temeli üzerinden bir halk ayaklanması başlatmayı politik çizgi olarak benimsedi. Parti çizgisine göre halk savaşının temeli halkın hükümeti, halk mahkemeleri ve halkın kurtuluş ordusudur. İsyen sürecindeki savaş, halk hükümeti ve halk mahkemeleri deneyimi Maoistlerin halk ayaklanmasının temeli olacaktır."

18 Ocak 2013

Yeni kurulan NKP-Maoist, yedinci Genel Kongresini gerçekleştirdi. Kongrede "halk isyanı" partinin politik çizgisi olarak belirlenirken, aynı zamanda Başkan Mohan Baidya (Kiran) öncülüğünde 51 kişilik Merkez Komite de seçildi.

Baidya, Republica'dan Kiran Pun'un sorularını yanıtladı.

- 28 yıl aradan sonra partinin başına seçildiniz. Ne hissediyorsunuz? Her ikisi de kritik olan süreçlerdi, herhangi yeni bir şey ya da farklılık var mı?

- Dört genel kongrede merkez komite üyesi olarak seçilmişim ve 1994'de beşinci ulusal kongrede parti genel sekreteri olarak seçildim. Yani, esas liderlik görevini üstlenmeyi artık arzu etmiyorum.

Şu anda bir yığın meydan okuma görüyorum, halk ve ülke için meydan okuma. Burada soru, bu negatif ve pozitif meydan okumalarla yüzleşerek nasıl ilerleyeceğimizdir.

Şu anda öyle bir noktadayım ki, hem bir devrimci olarak ve hem de kötü anlamda ünlü olabilirim. Mao yoldaştan bir alıntıyı hatırlıyorum, insanlar çok yükseğe ulaştıktan sonra en dibe düşebilir şeklinde.

Eğer parti kadrolarının ve halkın yardımını alabilirsem, zorlukların üzerine gidebilirim. Sorun kitle çizgisini ve halkın çıkarlarını nasıl uygulayabilirimdir.

- Siz her iki seferde de çok kritik koşullarda seçildiniz, bu iki durum arasında bir fark hissediyor musunuz?

- Ben her zaman devrimin idealist yolu için var olmuşumdur. Prachanda'nın da böyle olduğunu düşünüyordum. Prachanda partinin esas

liderliğine geldikten sonra, bir daha partinin esas liderliği görevini üstlenmeyeceğimi düşünmüştüm. Fakat, bu doğaldır, böyle şeyler gerekiyorsa olabiliyor.

- Sizce lider olmak mı lider yapmak mı daha kolay?

- Her ikisi de karmaşık.

- Yani Prachanda'yı siz esas lider yaptınız...

- İnsanları anlamak çok zordur. Prachanda öyle bir insan değildi ve nasıl değişti. İnsanların nasıl değiştiğini bilmiyoruz. Bu çok zor bir şey.

- Siz aynı zamanda Prachanda'ya liderliği vererek yanlış yaptığınızı açıkladınız. Neden?

- Ben Sektör skandalından sonra liderliği bıraktım. Dahal da hata yapmıştı. Bu olay 1996'da Bikram Döneminde yaşanmıştı fakat ben 1999'da bıraktım. Yoldaşlar 1999'da bunun kimin hatası olduğunu sordular. Ben sadece, bunun benim kişisel hatam olmadığını ve bu skandal üzerine liderliği bırakmanın bir hata olduğunu söyleyebilirim.

- Nepal Birleşik Komünist Parti (Maoist) liderleri iki Maoist parti arasında temel bir fark olmadığını söylüyor. Genel Kongreden sonra, farklar olduğunu söyleyebilir misiniz?

- Birçok fark var. Biz yeni demokratik devrim yolunu takip ediyoruz fakat onlar bu yolu bıraktılar. Biz ulusal bağımsızlıktan bahsediyoruz fakat onlar bunu terk ettiler. Biz, anayasanın kadınların, dalitlerin ve etnik grupların haklarının garanti altına alması gerektiğini söylüyoruz. Fakat onlar bunu da terk etmiş durumdadır. BKPN(Maoist) kendini elit sınıfların partisine dönüştürüyor, biz ise kendi partimizi proletaryanın partisine yapmaya çalışıyoruz.

Bunlar temel farklılıklar. Bunları politik dokümanlarda görebilirsiniz.

- Bu teorik bakış açısı, fakat sıradan insanlar bunları nasıl anlayacaklar?

- Yeni demokratik devrim bizim politik çizgimizdir. Biz pratikte nasıl hareket edeceğimize karar vereceğiz. Yakında gerçekleştirilecek olan parti merkez komitesi toplantısı somut adım üzerine karar verecek. Ulusal bağımsızlık ve halkın yaşam standardı meselelerini güçlü bir şekilde ortaya koyacağız. Mevcut Bhattarai hükümetinin adım atması için baskı oluşturacak protesto programlarını yaşama geçireceğiz. Anayasayı oluşturmak ve aynı zamanda yaşanan tikanıklığı aşmak için yuvarlak masa toplantısı konusunu yeniden gündemleştireceğiz. Somut program için MK toplantısını bekliyoruz.

- MK'nızın tam şeklini aldığı ne zaman görebileceğiz?

- Yakında gerçekleştirilecek olan MK toplantısında ona tam bir şekil vermeye çalışacağız.

- Mücadelenin yapısı ne olacak?

- Derhal, halk mücadelesinin programını görüşeceğiz.

- Partinin halk savaşı temeli üzerinden halkın ayaklanması üzerine politik bir karışıklık olduğu söyleniyor. Bunu açıklığa kavuşturabilir misiniz?

- Biz halk savaşının birçok deneyimine sahibiz. Paralel bir hükümet de

oluşturduk. Bir ordu kurduk. Dalitler, kadınlar ve topluluklar arasında farkındalık gelişti. Halk savaşının "kazanma" ve "kaybetme" deneyimine sahibiz. Bu temel üzerinden ayaklanma başlatacağız. Esas nokta tarihsel deneyimimizi küçümseyerek ileriye gidemeyeceğimize. 10 yıllık bir deneyimimiz mevcut ve bunu kullanacağız. Herhangi bir karışıklık var mı? Hayır. Her şey çok açık.

Bize yönelik iki suçlama var, bunu anlamalıyız. Birincisi, bazı insanlar onların bizi hemen silaha sarılmamız için baskı yaptıklarını, bu şekilde bizi kolaylıkla bastırabileceğini söylüyor. İkincisi, bazıları da eğer partimiz silaha sarılmayacaksa Prachanda ve Baburam Bhattarai'den ayırımız noktamızın ne olacağını soruyor. Her ikisi de bizi ilgilendirmiyor. Biz halkın gündemine sarılarak ileri doğru mücadeleyle hareket edeceğiz.

- Halkın hükümetini, mahkemelelerini ve ordusunu yeniden hayata geçirecek misiniz?

- Bunları yeniden hayata geçiremeyeceğiz. Eski tarz artık uygun değil. Mevcut yeni zemin ve yeni bir yola uygun olarak hareket edeceğiz.

- Yani, yeni bir yol mu belirleyeceksiniz?

- Bunu koşullar belirleyecek.

- Kurucu Meclis seçimlerinin gerçekleşmesi de tartışmalı. Eğer seçimler gerçekleştirilirse, sizin partiniz

katılacak mı?

- Kurucu Meclis seçimlerinin yapılmasının imkanı yok.

- Fakat ya yapılırsa?

- Bu seçimlere katılabiliriz ya da boykot ederiz. Bu seçimlerin nasıl bir şey olacağına bağlı olarak o zaman düşüneceğiz bunu. Şu anda, bir hükümet oluşturmak için yuvarlak masa toplantısı üzerine konuşuyoruz.

- Kurucu Meclis'in tekrar kurulmasının imkanı var mı?

- Hayır.

- Halk Savaşı temeli üzerinde halkın ayaklanmasının başarısının koşulları nedir?

- Şu açıktır ki, biz halk savaşının gündemlerini ve kazanımlarını sürdürürsek, her şey olumlu bir biçimde ilerleyecek.

- Kongrede, kadrolar sizinle ilgili, "iktidarı ele alınca sizin de bir başka Prachanda veya Bhattarai olmayacağınıza inanmamız için gerekçeniz" nedir sorusunu sordular. Halkı nasıl ikna edeceksiniz?

- Bu tür sorular doğaldır. Yoldaşlar, bizim sapmayacağımızın garantisinin ne olduğunu yerinde bir şekilde sormuşlardır. Geçmişte, biz parti içinde bireycilik eğilimini geliştirdik. Fakat şimdi, kolektif önderliği geliştirmeye öncelik veriyoruz. İkinci olarak, parti içinde politik haleflerimizi geliştireceğiz.

Politik partilerde iniş ve çıkışların olması doğal bir olgudur. Nerede bi-

reycilik varsa, orada tehlike var demektir. Eğer kolektif önderlik haleflerini geliştirilirse, sapan-

ların devre dışı bırakılması pürüzsüz bir yolda ilerleyebilecektir. Biz, dikkatimizi kolektif önderliği geliştirmeye yönlendireceğiz.

Biz aynı zamanda sorumluluklarımızı da ifade ettik; yeni kuşak önderliğini hazırlamalıyız.

- Bu halefleri nasıl yetiştireceksiniz?

- Yetenekli bir yeni kuşağı hazırlamaktan bahsediyoruz. Hem "kızıl" ve hem de "uzman"lara sahibiz. Eğer önderlik hata yaparsa nasıl müdahale edeceğini bilen bir kuşak hazırlayacağız. Bu, komünist bir hareket içinde karmaşık bir iş. Fakat biz, böylesi bir kuşak geliştirmeye gayret edeceğiz.

- Böylesi bir önderlik halefi mümkün müdür?

- Neden olmasın? Bu tür yoldaşları Merkez Komite'ye alsaydık, 200 üyeyi geçeceklerdi. İyi bir ekibimiz var.

- Peki ya onlar da birer Pushpa Kamal Dahal (Prachanda) ve Baburam Bhattarai'ye dönüşürlerse...

- Kendimle ilgili konuşursam, Dahal ve Bhattarai'yi benim haleflerim olarak düşünmüştüm. Fakat tersi oldu. İnsanları anlamak gerçekten karmaşık bir şey. Bir insanı değerlendirmek karmaşık bir mesele. İnsanlar çok çabuk değişiyor.

- Kadrolar mülklerin partiye teslim edilmesi konusunda da soru sordular.

- Partiye mi teslim edileceği yoksa kooperatif bir sistem mi oluşturulacağı konusunda yakın zamanda daha sonra karar vereceğiz.

- Bazı kadrolar, eski yüzlerin yeni ruhu anlayamayacağını söyleyerek Merkez Komite'ye neden yeni yüzler katılmadığını sordular.

- Genel olarak, komünistler bir konsept içinde üç kuşağı barındırır. Bizim Merkez Komitemiz de üç kuşağı barındırıyor. Fakat yeni yoldaşları bunun içine katamadım, bu doğru. Bunu en kısa zamanda çözeceğiz. Onları çeşitli merkezi görevlere yerleştireceğiz.

Nepal'de de cinsel şiddete karşı gösteri

Hindistan'da 23 yaşındaki genç bir kadının toplu tecavüze uğradıktan sonra hayatını kaybetmesiyle ülke çapında kadınlara yönelik cinsel suçlara karşı düzenlenen protestoların ardından Nepal, Sri Lanka, Pakistan ve Bangladeş gibi yüksek oranda cinsel suç ve aile içi şiddetin görüldüğü Asya ülkelerinde kadınlar başta olmak üzere insanlar sokaklara döküldü.

Nepal'de 21 yaşındaki bir kadının, polis tarafından tecavüze uğrayıp ölümlü tehdit edildiğini ve göçmenlik yetkililerince soyulduğunu dile getirmesi, yüzlerce kişinin Katmandu'daki Baburam'ın konutunun önünde sona eren yürüyüşe katılma-

sına yol açtı. Yasal reformlar ve kadınlara yönelik davranışların iyileştirilmesi talebinde bulunan göstericiler, Delhi'deki protestolardan ilham aldıklarını söylediler.

Bir ay boyunca eylem yapan Nepal'deki cinsel saldırı karşıtı hareket polisin terörüyle karşı karşıya kaldı. 25 Ocak günü polis, başbakan Baburam'ın konutunun yakınında bulunan yasak bölgeye girmeye çalışmaları üzerine eylemcileri gözaltına aldı. 21 yaşındaki genç kadının polis tarafından parasının çalınması ve tecavüze uğramasının ardından hemen her gün yapılan eylemlere yüzlerce kişi katılıyor. Olayın ardından bir polis memuru ve göçmen büro memuru tutuklanmış, iki göçmen büro çalışanı hakkında da yakalama emri çıkarılmıştı.

Hindistan'da olduğu gibi Nepal'de

de kadınlar, tecavüzlere yönelik daha sıkı yasaların çıkartılmasını, kadına yönelik suçlara bakması için özel hızlı mahkemelerin oluşturulmasını talep ediyorlar. Protestocular aynı zamanda bu suçlara karşı açılan soruşturmanın şeffaflaştırılmasını istiyorlar.

Ulusal Kadın Komisyonu, Nepalli kadınların % 15'inden fazlasının hayatları boyunca cinsel saldırının çeşitli biçimlerine maruz kaldığını ifade ediyor.

Nepal'de "eşcinsel kimliği"

Nepal hükümeti, kadın ya da erkek olarak adlandırılmak istemeyen kişilere, "diğer" cinsle atıfta bulunan vatantaşlık belgesi verilmesi için harekete geçti. Nepal Yüksek Mahkemesi'nin 2007'de

Beraberlikleri ölümle de bitmeyen

EYLEM GÖZLÜ ÖLÜMSÜZ KADIN GERİLLALARA...

8. Konferans kararları gerilla alanına yeni ulaşmıştı. Kararların okunup kavranması-kavratılmasında, kararlara uygun hareket edilip sürece uygun bir şekillenme yaratılmasında **Eylem (Se-fagül Kesgin)** yoldaşın ortaya koyduğu çaba görülmeye değerdi. Hemen her kararın bütünlük içindeki mantığını ve özünü ortaya koyması ve bunların daha iyi anlaşılıp kavranması için açıklayıcı örnekler bulması görülmeye değerdi. Partiyi bu kadar güçlü ve samimi bir çaba içinde sahiplenmesi tartışmaya katılan yoldaşları da olumlu yönde etkiliyordu. Partiyeye, yoldaşlara, gerilla savaşına ve halka güvensiz her düşünce ve yaklaşım karşısında muazam bir direnç ve kararlılık gösteriyordu. Kadın yoldaşların partiyi ve 8. Konferans kararlarını bilinçli ve güçlü savunusu anın ve geleceğin nasıl bir yolda ilerleyerek biçimleneceği, nasıl bir biçim alacağı konusunda güçlü ve veriler sunuyorlardı.

Süreci ileri taşıyacak vazgeçilmez temel kodları kadın gerilla yoldaşların duruşu ve yürüyüşünde görmek mümkündür. En ön safta, en kararlı ve diri duran elbette ki **Eylem** yoldaşı. Sonra emekçi ve fedakar özelliğiyle herkesin sevgi ve sempatisini kazanan bölge komutanı **Emel (Nurşen Aslan)** yoldaş; sonra partiyeye ve gerillaya bağlılığıyla anılan **Özlem (Gülizar Özkan)** yoldaş; sonra gerillanın köşe taşlarından biri olmaya aday, devrimci düşünce ve analizleriyle aydınlık bir gelecek vaat eden **Dilek (Fatma Acar)** yoldaş geliyordu; ardından da gençlik kökenli, hala gençliğin inatçı ruhunu taşıyan **Sevda (Derya Aras)** yoldaş.... Beş kadın gerilla sürecin harcı ve çimentosu oldu.

Kadın gerilla yoldaşlarımız son beş yılın, günün şekillenmesinde ve geleceğin yaratılmasında büyük bir emek ve sonsuz fedakarlıklar ortaya koydu.

Bölge siyasi komiseri **Eylem** yoldaş, 8. Konferans kararlarını bütün zorluklara ve engellere karşı mücadele ederek, canla başla büyük bir emek ve içten samimi bir çaba ile kavratmaya çalıştı. En başta ve en çok da kendi geri yanlarına karşı mücadele etti. Tarihin ve sınıflı toplumun derinliklerinden süzülüp bugüne dek gelen kadın kimliğine ait olan bütün yetmezliklerine, geriliklerine ve deza-

vantajlarına karşı mücadele etti. En eşitsiz ve dezavantajlı koşullarda sürece ve görevlere yüklendi. Geçmişin olumluluklarına sırtını dayayacak, yoldaşlara yol ve yöntem gösterecekti. Ve o da bunu yaptı.

Tüm zorluklara rağmen **Eylem** ve **Emel** yoldaşların cesaretle yürüme kararlı adımları, iddiaları nereden geliyordu? Bu gücün kaynağı ve harcı neydi? Beşlerin, partiye, devrime, halka ve yoldaşlara güveninden ve inancından başka hiçbir dayanağı ve güvencesi yoktu. Devrim ve parti onlar için her şeyin üstündeydi.

Çünkü asıl önemli olan devrime, halk savaşının günümüzde almış olduğu biçim olan gerilla savaşına ve partiye inanmaktı. Devrimin olacağına duyulan güvendi. Devrim bilimine olan sarsılmaz inançtır.

***

Gerilla alanında yapılan her değerlendirme ve sorgulama, her eleştiri ve özeleştirme savaş biliminin kavranış ve uygulanış ihtiyacına göre yapılır. Yanlırların atılıp doğruların kuşanmasına dair eğitim verilir. Ve bu görevlerin yerine getirilmesinde en önemli görevi ve rolü **Eylem** yoldaş üstlendi. Eğitim kampı sürecinde sarsılan-kırılan-gerileyen-sorun yaşayan her bir yoldaşla ayrı ayrı ilgilendi. Uzlaşmadan-ertelemeyen-geçişirmeden-kırıp dökmeden-dağıtmadan, kırılmadan-dağılmadan hemen her konuya, her soruna, her yoldaşa doğru ve devrimci tarzda yaklaşarak, önce anlamaya-kavramaya-çözümlemeye çalışılarak, sonra değiştirmeye/değişmeye, eğitmeye/eğitilmeye çalıştı. Gerilla alanında mevcut olan ve yaşanan her sorundan her koldan yola çıkılarak her türden gelişmeyi bir çalışmaya, bir eğitim aracına çevirmeye çalıştı.

Sorum

ve sıkıntı yaşayan her yoldaşa samimi ve içten yaklaşımıyla eğitici-dönüştürücü ve kazanıcı çabasıyla onları yeniden kalıba dökmeye olumlu çabasıyla önemli bir rol oynadı. Hiç kimseye "işe yaramaz" demediği gibi hiç kimseye de "bulunmaz, mükemmel" demedi. Her yoldaşın bir çelişki olduğunu, içinde olumlu ve olumsuz karşıtları barındırdığını görerek, bilerek yaklaştı. Eğitirken-eğitildi, sorgularken kendisini sorguladı. Karşısındaki yoldaşa sorular sorarken kendisine de benzer sorular sormaktan ve yanıtlarını aramaktan asla vazgeçmedi. Okuyup araştırmaya, tartışıp yoğunlaşmaya, değiştirenken değişmeye, eğitirken eğitilmeye, öğretirken öğrenmeye ve en çok da pratiğin içinde gelişmeye çalıştı.

İstisnasız her yoldaş onun alçakgönüllü öğretmenliğini, öğretici ve eğitici yanını tartışmasız bir şekilde kabul etti. Bu kabul görmenin onun gerilla alanında bir sorumlu ve bir parti yöneticisi olmasıyla hiçbir ilgisi yoktu. Bilgi birikimiyle, yoğunlaşmasıyla, çözümleyici gücüyle ve en çok da samimi ve yoldaşça yaklaşımıyla, savaş alanındaki pratik duruşuyla, yoldaşlara, halka hizmet etme bilinci ve kültürüyle herkesin "**Bölge siyasi komiseri, Eylem yoldaşı oldu**". Yetkisi, sıfatı yaptıklarının hep gerisinde kaldı. Bilgisi, becerisi, gelişkinlik ve çözümleyici gücü sürece müdahale çabası ve samimiyeti her şeyin önünde ve üstünde oldu.

Gerilla bölgesinde bir kadın devrimcinin öncü olarak rüşünü ispatlaması, kendisini erkek yoldaşlara kabul ettirmesi kolay değildir. Deyim yerindeyse erkek gerillaların ortamında kadın bir komutan ve kadın bir siyasi komiser olarak kendini kabul ettirmek yüzlerce kılıç darbesine karşı koyma cesaret ve iradesine hazır olmak demektir. Varılan nokta, gelinen yer hiç de kolay değildir. Hemen her adımda, her pratikte egemen erkek anlayışının ve yaklaşımının sayısız örneğiyle, inceltilmiş renkleriyle karşılaşıldığı bir savaş ortamında partili durmak ve saygınlık kazanmak kolay değildir.

Bölge siyasi komiseri (eğitmeni) **Eylem** yoldaş bütün zorlukları alt etmeyi, engelleri aşmayı başardı. İstisnasız her yoldaş tarafından kabul gören bir öncü, mütevazı bir eğitmen, adil bir komutan oldu.

Benzer zorluklar ve engeller **Emel (Nurşen Aslan)** yoldaş için ve bütün kadın yoldaşlar için de geçerliydi. Karadeniz'in onurlu ak yüzlü yiğit kızı **Emel** yoldaşın fedakarlığı, partiye ve yoldaşlarına bağlılığı önünde kim secdeye gelmezdi ki? İlk dönemlerde gerilla alanında

komutanlığa duyulan ihtiyaç had safhadaydı. Askeri olarak gelişkin olan bazı gerillalar sırf yoldaşlarıyla aralarının kötü olmaması için komutanlık yapmayı istemez ve kabul etmez. Çünkü komutanlık uzlaşmamaktır. Hem kendinle hem de gerillaların yanlışlıklarıyla uzlaşmamak çatışmaktır. Deyim yerindeyse yeri ve zamanı geldiğinde çatışmak, yeri geldiğinde sertleşmek, "bozuşmak" zorunda olmaktadır.

Bazı gerillalar askeri olarak gelişkin olmalarına karşın sırf bu nedenlerden dolayı sırf yoldaşlarıyla karşı karşıya gelmemek için komutanlık görevini kabul etmezler. **Emel** yoldaş da önceleri komutanlık görevini kabul etmede çok istekli davranmadı. Ancak sürecin zorunlu ihtiyacından ve partiye bağlılığından dolayı kararını değiştirdi.

"*Madem ki parti benden komutanlık görevi bekliyor, öyleyse yapacak başka bir şey yok*" dedi.

Parti ve yoldaşlar dendiğinde **Emel** yoldaş için hareket halinde olan her şey durur, konuşan herkes susardı. Konuşan sadece parti olurdu. Komutan **Emel** böyle bir kişilikti. İçtenliği, partiye ve yoldaşlarına bağlılığı yüz rengine vurmuştu. Gülen, emek dolu gözleri vardı. Görev dendiğinde o hep en önde olurdu ve en ağır yükü hep o üstlenirdi.

***

Gerillanın üslenim-konaklama alanlarına düşmanın kobra tipi helikopterlerle saldırıları hiç eksik olmaz. Rastgele, düzensiz roket ve mermi atışları karşısında ve olabilecek ani saldırılar karşısında gerilla her zaman tetikte olmalıdır. Gerilla yaşamının her düzeni ve çalışması ve hareket tarzı olabilecek ani hava saldırılarını dikkate alarak düzenlenir. Yeni sayılabilecek iki gerilla yoldaşın suya inmesiyle birlikte kobra tipi helikopterlerin saldırısının başlaması arasında çok kısa bir zaman dilimi geçmişti ki başta **Özlem** yoldaş ve başka bir kadın yoldaşın kobraların serseri atışlarına aldırmandan imha olma tehlikesine bakmadan yoldaşları güvenli bir yere çekme telaşı içinde koşuşturmaları görülmeye değerdi. **Özlem** yoldaşın hemen her pratiğinde yoldaşlarına olan düşkünlüğünün, gerillaya olan bağlılığının güçlü örneklerine rastlanır.

Dersim'in bu onurlu ve yiğit annesi gerillaya ve halka çok şey verdi. Bir annenin çocuğuna olan bağlılığı kadar partiye ve gerillaya bağlıydı. Onun bu güçlü ve sarsılmaz bağlılığı hemen her yoldaş üzerinde büyük bir etki bırakıyordu.

***

Gerillada ilk süreç, ilk şekilleniş ve ilk adımların atılması çok zordur, büyük bir emek, duyarlılık ve ciddi bir dikkat, devrimci ciddiyet ister. Bir çizgi, bir yol, bir şekilleniş tutturmak kolay değildir.

En büyük engel gerillanın kendi içindeki küçük-burjuva düşünme biçimidir, yaşam alışkanlıkları, hareket tarzı ve ağırlıklarıdır. Doğanın zorlukları, düşmanın azgın ve pervasız saldırıları, tecrübe ve pratik eksikliği, yetersiz donanım gibi birçok engelle boğuşmak, savaşmak güçlü ve bilinçli bir irade sarsılmaz bir kararlılık ve yekvücut olmuş örgütlü bir gerilla birliğine ihtiyaç vardır.

***

Dilek (Fatma Acar) yoldaşın, genç Sünni kökenli Kürt bir kadın olmasının yanında güçlü bir analiz yetisi vardı. Her soruna ve olaya herkesten daha fazla objektif ve tarafsız yaklaşıma, bilimsel tutum sergilemeye çalışan çabası örnek alınması gereken özelliğiydi. Çarpıcı ve ilginçtir ki; gerilla alanında sarsılan, duraklayan çoğunlukla erkek yoldaşlar olur. **Dilek** yoldaşın partiden yana devrimci tavrı ve yaşamın zorlukları içindeki dik duruşu her zaman öğretici olmuştur. Ancak derin bilgi birikimini iradesinde ve inisiyatifinde gösterememesi onun eksik yanıydı. Bu eksiklik ve yetersizlik tarihin derinliğinden toplumun içinden gelen genel olarak kadın yoldaşların devrimci yaşamında ve mücadelesinde ilk ortak özellik olarak görülmelidir.

Bazı kadın yoldaşlar süreç içinde bu durumu daha hızlı ve çabuk aşarken, süreci ve gelişimi kendi lehlerine daha çabuk çevirirken bazı yol-

daşlar daha ağır ve sancılı yürüyüşleriyle bu özellikleri daha uzun süreye yayarak taşıyabiliyor. Ancak doğru ve yoldaşça bir yaklaşım ortaya konduğunda, devrimci bir ortam yaratıldığında gelişim hızı mutlaka artmakta gerilik ve yetmezlik hızla aşılmaktadır. Dilek yoldaş bu sürecini ağır ama emin adımlarla yürüyordu. Herhangi bir olayı, bir askeri-politik gelişmeyi analiz etmedeki derinliği hemen fark ediliyordu. Birçok konuda ve tartışmada onun görüşleri gerçeğe en yakın yerde duranı.

Onlar sessiz ve derinden akan nehirler gibiler. Gürültü yapmadan kimseye kendilerini göstermeden kimseye görünmeden binbir emekle sürekli akan bir su gibiydiler. Onlar sadece gerillanın üslenim ihtiyacı olan yükü taşımadılar. Daha da önemlisi gerillanın ve halkın devrim yükünü de omuzlarında taşıdılar.

***

Sevda (Derya Aras) yoldaş romatizmal ağrılarının dolaylı olarak acı çekiyordu. Zorlanması pahasına acılarına meydan okurcasına cesaretli bir şekilde yürümeye çalışıyordu. O her zaman gülen gözleriyle, gerillanın sevimli öğretmeni idi. Diz kapaklarındaki romatizmal ağrılarının dolaylı olarak bazen adım bile atamıyordu. Özellikle ilaçları tükenince yürümeye anında çok acı çekiyordu. Onu gerillada tutan, gerillaya böylesine bağlayan güçlü devrimci nedenlerdi.

Kadın yoldaşlar kendi aralarında da devrimci bir ortam yaratmıştı. Kendi mangaları, kendilerine ait bir gelişim ve özgürleşme alanıydı. Bu ortam onların devrimci gelişiminde önemli bir rol oynuyordu. Burada kadın gerillalar kendi özgün sorunlarına, gelişim ihtiyaçlarına yanıt bulmak amaçlı tartışma-çalışma yürütüyordu.

Bu özgür gelişim ortamı kadın gerillaların devrimci gelişiminde, inisiyatif ve irade kazanmalarında, yetkinleşmelerinde, ciddi bir rol oynuyordu. Kadın gerillalar kadın cinsinin ezilmişliğine, iradesizleştirilip kimliksizleştirilme-

sine ait tarihsel-toplumsal-sınıfsal-cinsel gerçekliği sorguluyor; güne, ana gerilla yaşamına yansımaları, etkileri üzerinde duruyorlardı. Ortaya çıkış biçimi, yaşanış tarzı üzerinde kapsamlı ve ciddi tartışmalar yürütülüyordu. Her bir kadın gerilla üzerinde taşınan izler, etkiler sorgulanıyordu. Nedenleri ve çözümleri üzerinde duruluyordu. Hem kadın gerilla yaşamı hem bir bütün gerilla yaşamının zorlukları, engelleri ve etkileri üzerinde duruluyordu.

***

Hiçbir hareket, hiçbir davranış ve pratik, ideolojik-askeri sorgulanma ve değerlendirmeden "kurtulamaz". Yaz pratiğinden "kurtulma şansını yakalayanlar" mutlaka kış sürecinde masaya yatırılır ve sorgulanır. Özellikle erkek egemen bakış açısının ve yaklaşımının gerilla alanında nasıl ortaya çıktığı nasıl ve hangi biçimlerde yaşandığı ve varlığını nasıl hangi biçimlerde devam ettirdiği yönlü sorgulama yapılır, tartışmalar yürütülüp doğru ve yanlış arasında ciddi bir ayırım çizgisi çekilerek devrimci bir netliğe kavuşulur.

Kadın gerillaların kendi aralarında yarattıkları devrimci ortam, hem bütünü üzerinde hem de her bir gerilla üzerinde olumlu rol oynuyor. Bu tartışma ve çalışmalar her zaman partinin-gerillanın politik-askeri gelişim ihtiyacına, kadro-komutan talebine yanıt amaçlı taşıyordu. Aralarında her sorun çözümü kavuşturularak sonlanmış değildi. Henüz sürüp devam eden küçük burjuva anlayış ve yaklaşımlar; güçlü irade ortaya koyamama, inisiyatifsizlik, edilgenlik, erkek yoldaşlara, güçlüye tabi olma gibi zaafolar oluyor ve yaşanıyor. Ancak gerilla alanında gerek kadın ve gerekse erkek gerillaların esas gelişim yönü devrimci ve ileri doğruydı.

Gerek kadın gerillaların gerekse bir bütün gerilla birliğinin politik düzeyinin artmasında yoldaşın payı her geçen gün daha fazla artmaktaydı. Sevda yoldaş tıpkı Dilek yoldaş gibi zeki, düşünce ve önerileri devrimci, sorunlara yaklaşımları gerçekçi ve bilimseldi. Zeki, bilgili ve sempatik bir görüntüsü vardı.

Askeri konularda gelişimi tıpkı politik konularda olduğu gibi her geçen gün gelişim göstermekteydi.

Kadın gerillaların ortak özelliklerinden biri de düşmana olan kinleri ve saldırı ruhlarıydı. İstisnasız bütün kadın yoldaşlarda askeri eyleme katılma görev ve sorumluluk alma isteği vardı. Onların saldırı ve hesap sorma isteği ortaya koydukları çaba ve yoğunlaşmaları örnek alınması gereken devrimci özelliklerdi. Alanda gerçekleşen her askeri eylemde onların emeği ağırlıklı oranda vardı.

Her biri farklı bir bölgeden-yöre-den gelip gerillaya katılan kadın yoldaşların birlik ve beraberlik içinde oldukları her ortam ve her çalışma anı, geleceğin nasıl bir biçim alacağını göstermesi bakımından önemlidir. Her birisi geldikleri bölgenin ve yörenin ayrı bir renk ve güzelliğini taşıyarak gerilla yaşamına emekçi kadın rengini katıyorlardı.

Eylem gözlü kadın gerillaların toplu olarak okudukları şarkılarında yankılanan Zazaca ve Kürtçe sesleri şimdi Dersim'in katliam yaşamış her bir toprak parçasında, uçurum diplerinde ve ulaşılması zor olan zirvelerinde duyuluyor. Acıya isyan yükleyen direniş sesli emekçi kadınlarımız şimdi gerilla üniformaları ve omuzlarındaki tüfekleriyle Dersim'in dağlarında, yoksul emekçi damlarında ve sokaklarında doluyor. Yürünecek zorlu yollar, varılacak hedefler, yapılacak görevler onların yürüyüşleriyle anlamlanıyor. Devrimcileşip, insanlaşıyor. **(Dersim'den bir Partizan)**

KAUGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Selahattin Doğan: 1954'de Sinop-Erfelek'e bağlı Sarıboğa köyünde dünyaya gelen Doğan, İstanbul'da çeşitli fabrikalarda ve inşaatlarda işçilik yaptı. Dürüst, samimi ve fedakar tavırlarıyla kilelerin gönlünde taht kurdu. İşçi sınıfı içinde faaliyet yürüttü. O dönemde birçok askeri eylemde görev aldı. Bahçelievler Haznedar'da polisler girdiği çatışmada, 5 Ocak 1978'de ya-

ralı halde düşmanın eline tutsak düştü. Ser verip sır vermeme tavrı karşısında yenik düşen işkenceciler, onu 2 Şubat 1978'de katletti.

Mehmet Düzen: 5 Şubat 1961'de Dersim Ovacık'a bağlı Çoğurluk (Bokuzkuşağı) köyünde dünyaya geldi. Daha gençlik yıllarında Kaypakka-ya'nın düşüncelerini benimsedi. 12 Eylül AFC'si sırasında aranır duruma

düştü. Mazgirt yöresindeki gerilla grubuna katıldı. Mazgirt'in Örs Köyü yakınlarında çıkan çatışmada, 5 Şubat 1981'de şehit düştü.

Haydar Sönmez: 1957'de Dersim Mazgirt Yetimoğlu köyünde dünyaya gelen Sönmez, Dersim'de gerçekleşen toprak işgalinde tutuklandı. Tahliye olduktan sonra mücadeleye kaldığı yerden devam etti. Bir işbirlikçiyi cezalandırdığı iddiasıyla gözaltına alındı. Şubat 1982'de işkencede katledildi.

Salih Güneş: Dersim'in Ovacık ilçesinde 1962'de bir Kürt ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Devrimci mücadeleye Halkın Kurtuluşu saflarında başladı. 12 Eylül döneminde ser verip sır vermeydi. Zindandan çıktıktan sonra gerilla bölgesinde faaliyetlerine devam etti. Yeni görev alanı Çukurova'ya giderken 1 Şubat 1993 günü geçirdiği trafik kazasında yaşamını yitirdi.

"Kamilet Vadisi bizimdir"

H. Merkezi: Artvin'in Arhavi ilçesindeki Kamilet Vadisi'nde bulunan Mençura Şelalesi'nin de bulunduğu vadi üzerinde Eyner Enerji şirketi tarafın-

dan yapımı planlanan **Taşlıkaya HES** projesi için firmanın bölgede çalışma yapacağına duyurulması üzerine HES'e karşı tepkili olan yöre halkı, çalışmalarını protesto etmek için Kamilet Vadisi'nde toplandı. Burada jandarma barikadı ile karşılaşan köylüler, barikadı

aşmak için direnişe geçince kısa süreli çatışma yaşandı.

Çatışmaların durmasının ardından oturma eylemi yapan köylülerin yanına gelen Arhavi Kaymakamı Bülent Bayraktar da "**HES yapma boşuna, yıkacağız başına**" sloganı eşli-

ğinde alkış ve ısıklı köylüler tarafından protesto edildi. Açıklamanın ardından HES çalışmalarının durdurulması için yöre halkı tarafından imza kampanyası başlatılırken, ortak mücadele kararı alındı ve vadiye nöbet tutulmaya başlandı.

MÇD'den nükleere karşı seminer

İstanbul: Munzur Çevre Derneği üyeleri, yaşam alanlarımıza yönelik saldırılara karşı bilinç oluşturmak ve çevresel sorunlara karşı mücadelesini geliştirmek amacıyla yaptığı etkinliklere nükleer santrallerin yaşam alanlarımıza etkisini gündeme taşıyarak devam etti.

20 Ocak Pazar günü Okmeydanı'nda bulunan dernek binasında yapılan seminere Nükleer Karşıtı Platform adına Karadeniz İsyadadır Platformu aktivisti **MUSTAFA CEVDET ASLAN** katıldı. Munzur Çevre Derneği adına yapılan açılış konuşmasından sonra etkinlik, NKP temsilcisi Aslan'ın slayt gösterimi eşliğinde yaptığı sunumla devam etti. Nükleer santrallerin dünya üzerindeki ve ülkemizdeki yakın geçmişine dair sunum yapan Aslan, "**Çernobil ve Fukushima'da yaşanan nükleer kazaların ardından meydana geldiği ülkeler üzerinde, kilometrelerce uzaklıkta yaşayan insanlar, doğa ve tüm canlılar üzerinde yarattığı kalıcı tahribat oluşturmuş, yüzlerce yıl doğada varlığını sürdürecektir**" dedi. Aslan "**Ülkemizde de Akkuyu'da, Sinop'ta ve yakın dönemde ise İğneli'de kurulmak istenen santraller, nükleer karşıtlarının mücadelesine takılmaktadır**" dedi.

"Al oyu kendine sakla"

Ankara: Recep Tayyip Erdoğan, Dilok'ta bir fabrikanın açılış sırasında, ardı ardına sıralandığında oldukça manasız gelen, başlıktaki cümleleri sıralarken atanamayan bir öğretmenin "**Şubat'ta atama var mı?**" sorusuna cevap veriyordu. Ardından öğretmen "**Atama yoksa oy da yok**" deyince Tayyip "**Al oyu sen kendine sakla**" diyerek cevap vermişti. Sonra da "**Ulusalçılar yolumuzu kesmeye çalıştı, bunu başaramadılar, yolumuza devam ediyoruz**" diyerek konuyu kendi istediği noktaya getirmişti. Zaten bu sırada korumaları soru soran öğretmeni alandan uzaklaştırıyorlardı.

Atanamayan öğretmenlerin adlarını 2003 yılından bu yana çok duyar olduk. KPSS, 2001 yılında üçlü koalisyon döneminde öğretmenlerin hayatına girdi. Hatırlayacaksınız, 2001 yılında KPSS'ye başvuran öğretmenlerin %99'u atanmıştı. 2002 yılı seçim yılıdır. Ve R. Tayyip Erdoğan, meydanlardan şöyle seslenir:

"**Memleketimizin okulları öğretmen-sizlikten can çekişirken sen kalkmış sınavla öğretmen alıyorsun. Bu nasıl bir mantıktır? Allahın izniyle biz iktidar olduğumuzda sınav mınav olmayacak, öğretmen-siz okul kalmayacak, genç öğretmenlerimiz okullarıyla buluşacak.**" 2003 yılında KPSS'ye giren öğretmenlerin % 30'u, 2004'te % 20'si, 2005'te % 5'i kadrolu, yüzde % 10'u kısmi zamanlı öğretici olarak atandı. Yine 2006 yılında öğretmenlerin % 5'i kadrolu %10'u sözleşmeli olarak atandı. 2007 yılında % 5'i kadrolu %10'u sözleşmeli, 2009'da yine aynı yüzdelik dilimlerle atamalar yapılmıştı. 2010 yılında ise %10 kadrolu, % 5 sözleşmeli öğretmen ataması yapılmıştı.

2011 yılı seçim yılıdır ve tüm sözleşmeli yani görev yapmakta olan öğretmenler 30 bin kadar öğretmen atamasıyla kadroya geçirilmiştir. Böylece 30 bin öğretmen iki kere atanmış olup, toplam yapılan atama sayısı 60 bin olarak medya aracılığı ile halka duyurulurken, aslında bir önceki dönemde atanan sözleşmeli öğretmenler kadroya geçirilmiştir. 2011 yılında atamalar için 55 bin ata-

"Ya Allah Bismillah"

"Kusura bakma"

ma sözü verilir. Binlerce kişi bu umutla dershanelere gider. Kendi mesleğini yapmak isteyen binlerce öğretmen işlerinden ayrılır, elinde avucunda varsa, olanla bu sınava hazırlanır; fakat 27 bin atama yapılır. Verilen sözler inkâr edilir ve öğretmenlerden özür dilenir...

Bir öğretmen iki atama

2004 yılından itibaren öğretmen alımlarının azalması ile birlikte okullarda oluşan öğretmen açığı yıllık ortalama 80 bin civarında ücretli öğretmen çalıştırılmak suretiyle giderilmeye çalışılmış taşeron, ücretli öğretmenlik çok ciddi oranlarda artırılmış ve yaygınlaştırılmıştır. Öğretmen açığı günümüzde hala bu şekilde kapatılmaya çalışılmaktadır.

Ücretli öğretmenliğin herhangi bir eğitim kriteri yoktur; örneğin kanatlı hayvan yetiştiricileri öğretmenlik yapmaktadır. Aylık 200 ila 800 TL arasında bir ücretle bir yıl boyunca çalışsa da 120 iş günü sigorta primini dahi dolduramaz, sigortasından çalınır, sağlık güvencesi yoktur.

Şimdi dönemim geriye... Puan usulüyle yapılan bu atamalarda özellikle Ağustos'ta yapılan atamalarda önce sözleşmeli öğretmen alımı yapılıyor. Şubat'ta ise

kadrolu öğretmen alımı yapılıyor ve böylece bir öğretmeni 2 kere atamış oluyor. 2005 yılından 2011 yılına kadar işte bu sayılarla yapılan aldatmaca halkı kandırma-ya yönelik olarak işletilmektedir.

Ya sev ya terk et!

Devletin temel/geleneksel politikası olan "ya sev ya terk et", bugün her alanda her biçimde devam etmektedir. "Köylünün anası ağlıyor" diyen köylüye "Ananı da al git" diyen R. Tayyip şimdi "oyu kendine sakla" diyerek halka "işine gelirse canım" halini sürdürüyor. Eğitimde ve sağlıkta süren piyasalaştırma, uygulanan neo-liberal politikalarla en temel insan haklarının dahi parayla alınıp satılan bir metaya dönüştürülmesi, çalışma koşullarının esnekleştirilmesini ve kural dışılaşmasını beraberinde getiriyor. Bu da tüm bu alanlarda işçi ve emekçilerin sömürü sarmalında sıkışmasına neden oluyor. Diplomalı işsizler ordusu bugün her alanda bu sürecin kendisine tepkisini ortaya koyuyor. Tepki koyma örgütsüz duruşundan kaynaklı, yeterli derecede etki gücü oluşturamıyor olsa da bu bize ancak görevlerimizi hatırlatmalı, işçi sınıfının örgütlenmesi noktasında yol göstermelidir.

"HES'ler iptal olacak, Munzur özgür olacak!"

H. Merkezi: Munzur Vadisi üzerine yapılması planlanan 20 HES projesinden biri olan **Bozka-ya HES projesinin**, diğer projelerde olduğu gibi bölge halkının fikri alınmadan yapılması planlanmıştır. Bu projeye karşı 22 kişi tarafından dava açılmıştı. Dersim halkının ve destek verenlerin mücade-

lesi sonucunda, Ankara 8. İdare Mahkemesi projeyi önce durdurma daha sonra da iptal kararı aldı.

Munzur Vadisi'nde yapılması planlanan Hidroelektrik Santrali, orada yaşayan halka, halkın yaşam ve geçim kaynaklarına yapılan saldırıdır. Ama Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, ne o bölgede

yaşayan halkın kararını ne de çıkarlarını önemsiyor.

Davayı açan Avukat **Özgür Ulaş Kaplan**, kararı haklıklarının tescillenmesi olarak gördüklerini belirttikten sonra şunları söyledi; "**Bu kararın hem Munzur Vadisi hem de Türkiye genelindeki HES projeleri için emsal teşkil edeceğini düşünüyoruz**" dedi.

Tasfiye saldırılarının hedefi **TMMOB**

İstanbul: Birçok sendikaya benzer şekilde saldırı, örgütlülükler saldıran alternatif yandaş örgütlülükler kuran AKP hükümeti şimdi de TMMOB'u hedef tahtasına oturtmuş durumda. TMMOB, torba yasa ile yapılan yasal değişikliklerle tasfiye edilmeye çalışılıyor. Konu ile ilgili TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu Sekreteri **Süleyman Solmaz** ile bir röportaj yaptık.

Özgür Gelecek: TMMOB neden tasfiye edilmeye çalışılıyor?

- Bu iktidar bir rant ekonomisi yürütüyor. Bu rant ekonomisinin içerisinde de TMMOB yasasıyla birlikte 12 ayrı yasa var. Bu yasaların hepsinde uygulama alanları mesleğimizle bir şekilde ilintili. Buralarda da hükümetin uygulamaya çalıştığı rant ekonomisine karşı TMMOB'un toplum yararına müdahaleleri var. Bu açıdan bu projenin yürüyebilmesi için TMMOB yasasının değiştirilip, TMMOB'un etkisizleştirilmesi lazım.

- Şu an işleyen süreç için ne diyebiliriz?

- Sağlıklı bir süreç değil. İktidar, bugün toplumu bilinçsizleştirerek onu fikren yoksullaştırarak bir şekilde kontrol ediyor. Bunu nasıl yapıyor; bilinçsizleştiriyor ve onu kontrol etmek için elinde güç mekanizmaları oluşturuyor. Para gücünü kullanarak, zaman zaman yasal dayatmalarla, zorluklarla yapıyor, zaman zaman polis gücünü kullanıyor. Ama dünyanın hiçbir yerinde toplum bilinçsizleştirilerek, yoksullaştırılarak uzun süre bir iktidarın ayakta kalması mümkün olmamıştır. Ortadoğu'ya bakın. Aynı şey aslında bizim için de geçerli.

"Yasanın ciddi riskleri var!"

- Bize yapılan değişiklikten bahsedermisiniz?

- Yasal değişiklik kurgulamasında temel şey, TMMOB'un merkezi örgütlerine yasal olarak müdahale etmek. TMMOB şimdi-

ye kadar kendisinin organize ettiği ve merkezi Ankara'da kurduğu 24 odadan oluşuyor. Bu süreci TMMOB şöyle kontrol ediyor; çeşitli odaların içerisindeki mesleki disiplinler zaman içerisinde bir birikime ulaştığında TMMOB genel kurulunda o odalardan üyelerinin temsilcilerinin, delegelerinin katılımıyla yönetmenlik değişiklikleri yapılıyor. Yeni bir oda kurulması gerekiyorsa ve bu konuda birikim oluşmuşsa bir ihtiyaç varsa karar veriliyor ve uygulanıyor. Şimdi yeni taslakta diyor ki, bir ilden 25 kişi varsa bir oda kurulur. (TMMOB'un merkezi örgütlemesine gerek duymadan.) Ve "500 kişi varsa zorunlu oda kurulur" deniliyor.

- Peki bu değişikliklerle beraber karışımıza somut olarak ne çıkıyor?

- 25 tane insanın bir meslek odasını kurduğunu düşünün. Bir diploması olan, o mesleği yapmayan yüzlerce insan var. Mesela ben makine mühendisiyim, İstanbul'da belki 100'den fazla makine mühendisi diplomasına sahip ama emlakçılık yapan insan var. Şimdi bu insanların bir oda kurduğunu düşünün. Bu ne kadar mesleki bilinci temsil edebilir!

Ne kadar mesleğin gelişmesini kontrol edebilir? O mesleğin bilimsel gelişmesine katkı yapabilir? Bu da yetmiyor diyor ki; "il odaları iktisadi işletme kurabilir, ticaret yapabilir", "Kamuya tabi olmadan kamudan iş alabilir." Asıl önemli olan iktidarın temel amacının kamu yararına TMMOB'un yaptığı ve TMMOB odalarının yaptığı denetimi devre dışı bırakmak istemesi. Bu yasanın toplumun çıkarları ve ülkenin çıkarları doğrultusunda bakıldığında çok ciddi riskleri var. Düşünün kıyı kanunu değiştiriliyor. Deniz kenarına 50 metre yapılaşma yapılabilir, yasa bunu 5 metreye düşürüyor. Burada kimler rant elde edecek?

Asıl önemli olan iktidarın temel amacının kamu yararına TMMOB'un yaptığı ve TMMOB odalarının yaptığı denetimi devre dışı bırakmak istemesi. Bu yasanın toplumun çıkarları ve ülkenin çıkarları doğrultusunda bakıldığında çok ciddi riskleri var.

Dünyanın hiçbir yerinde toplum bilinçsizleştirilerek, yoksullaştırılarak uzun süre bir iktidarın ayakta kalması mümkün olmamıştır.

"Destek bekliyoruz!"

- Yapılmak istenen değişikliklerle TMMOB'un işleyişi nasıl olacak?

- Yapılacak değişikliklerle TMMOB'un yapısı değişecek, il odaları olacak. Bu il odaları kararlarını kendileri verecekler. İl odaları kendi yönetmenliklerini hazırladıktan sonra kendilerinin oluşturduğu bir yönetmelikte kendilerini yönetmiyorlar. Bakanlığa bağlı dairede bunları onaylatmak zorundalar. TMMOB ülke dışında kendi meslek örgütleriyle ilişki kurarken hükümetten izin almak zorunda kalacak yeni hazırlanan taslağa göre.

Bütün bunlar hayata geçtiğinde tepkisiz, siyasi iktidara biat etmiş, onun söylemleri dışında faaliyet yürüten ve yağma ekonomisinden pay almaya çalışan meslek odaları oluşacak. Bu da bu ülkenin geleceği ve insanların mutluluğu için çok ciddi tehlike ve risk. Bu açıdan TMMOB yasasını önemsiyoruz. Toplumun bu konuda bize destek vermesini istiyoruz.

Gülsuyu-Gülensu "kentsel dönüşüm"e karşı örgütleniyor

Kentsel dönüşüm saldırısının gündemde daha fazla yer edinmesiyle birlikte Gülsuyu-Gülensu Mahallelerinde de süreç hızlanmış, Gülensu-Gülsuyu Güzelleştirme Derneği'nin çağrısıyla biraraya gelen mahalle muhtarları ve DKÖ'ler toplantılar örgütleyerek çalışmalara yeniden start vermişti.

Maltepe Belediyesi'nin plan taslağıyla ilgili mahalleden çeşitli kurum temsilcilerine yaptığı bilgilendirme toplantısının ardından tartışma süreci başlatılmış, belediyenin sunduğu taslak değerlendirilerek düzenlenen halk toplantılarında gelişmeler mahalle halkıyla paylaşılmıştır.

2004 yılından itibaren mahallenin önemli gündemlerinden biri haline gelen yıkım saldırısına karşı mücadele dönün deneyimleri ve birikimleri üzerinde yükselerek yeniden kalıba dökülmektedir. Mahalle halkının birlikteliği ve örgütlü duruşu dün olduğu gibi bugün de temel vurgu olarak öne çıkmakta, sürece önderlik eden kurumlarca vurgulanmaktadır.

Maltepe Belediyesi ile toplantı

Yapılan halk toplantılarının ardından 19 Ocak Cumartesi günü Türkan Saylan Kültür Merkezi'nde Mahalle Meclisi'ni oluşturmak üzere tanışma toplantısı düzenleyen Plan Takip Komisyonu bir kez daha "kentsel dönüşüm"e karşı halkı örgütlenmeye çağırdı.

Katılımın beklenenden üzerinde olduğu toplantıda Maltepe Belediyesi'nin önerdiği plan taslağı üzerinde tartışılarak halkın taleplerine ve beklentilerine cevap olabilecek bir planın nasıl oluşturulacağı üzerinde duruldu. Şahıs ve hazine arazileri ile dere yatağındaki yerleşim bölgesinde yaşayan mahalle halkının mağduriyetine yol açmayacak bir planlamanın güvenceler oluşturularak çözüme kavuşturulması öne çıkan tartışma gündemlerinden birisiydi.

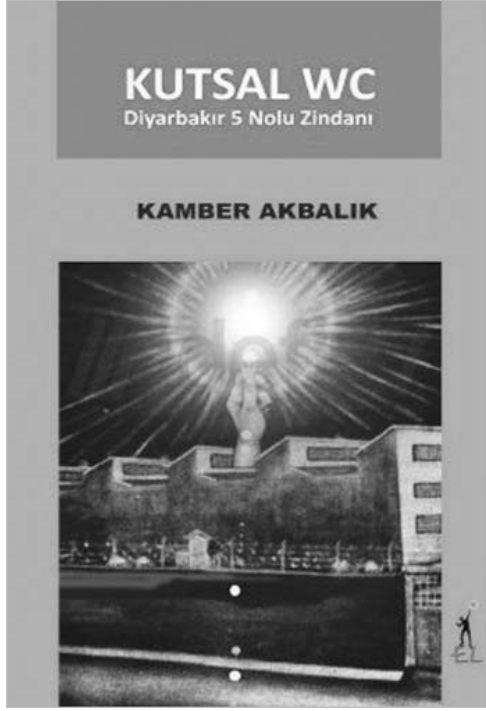
Mahalle halkının önceliğinin yaşadıkları yerlerin tapuları temin edilerek güvence altına alınması öne çıkan diğer bir gündemdi.

Tanışma ve sürecin birlikte örgütlenmesine yapılan vurguyla birlikte mahalle muhtarları ve dernek temsilcilerinin sürece ve gelişmelere dair yaptıkları konuşmaların yanı sıra çok sayıda meclis üyesi de görüş ve önerilerini tartışmaya açarak birlikte hareket etmeye vurgu yaptılar.

Kentsel dönüşümüne karşı mücadelede ortaklaşarak bugüne gelen mahalle halkının bugünden sonra da mücadeleyle yoluna devam edeceği ifade edilerek toplantı sonlandırıldı. **(Gülsuyu-Gülensu Partizan)**

Bir kitap tanıtımı vesilesiyle...

Kitapta ayrıca komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın katledildiği 2 Nolu Askeri Hapishane de anlatılıyor.

halka değil, "kahramanlara" yer vardır. Yalana, dolana ve illa ki de hamasi nutuklara... Aslında OD-TÜ'de yaşanan öğrenci protestosu ve buna karşı gösterilen tavırlar, birbiri ardına yapılan açıklamalar, nasıl bir entelijiyansiyayla karşı karşıya olduğumuzu da özetler nitelikte.

Bu tarih yazımının yakın tarihe ilişkin ortaya koyduğu ürünlerde, meseleye kendi sınıf penceresinden baktığı, her çevrenin "kendi tarihini" yazdığı bir sır değildir. Üstelik bu tarih yazımı güncel tartışmalarla desteklenip yeniden üretilmektedir. Örneğin günümüzde AKP'nin temsil ettiği komprador patron ağalara karşı Kemalist komprador patron ağalardan gelecek olası darbe tehlikesine karşı (ki bir kaç darbe teşebbüsünün emperyalistlerin desteği sağlanamadığından akim kaldığı bir sır değil) "**darbelerle hesaplaşıyoruz**" adı altında meclis araştırma komisyonlarının kurulduğu, darbeci generallerin yargılandığı ve ceza aldığı kamuoyunun bilgisi dahilindedir.

Kendisine yakın tehdit olarak gördüğü Balyoz darbecilerini, Ergenekoncuları yargılayanlar, 12 Eylül Darbesi ile hesaplaşma adı altında halk oylamasına gidip, çıkan sonuçla mahkemeler kurmuşlar, ancak "kurucu irade olduğunu" beyan eden darbeci generalleri yargılayamamışlardır. Çünkü 12 Eylül Askeri Faşist Darbesi esas olarak hakim sınıf kliklerinin kendi aralarında ki klik dalaşımının bir ürünü olarak değil; halkın mücadelesine, devrimci, ilerici ve komünist harekete, gelişen siyasal ve toplumsal muhalefete karşı gerçekleştirilmiştir. Bu nedenle 12 Eylül'le hesaplaşmayı, 12 Eylül'ün ürünü olanlar yapamazlar. Bu işin doğasına terstir.

Hakim sınıf klikleri arasındaki dalaşım ürünü olarak ortaya çıkan tarih yazımında 12 Eylül Askeri Faşist Darbesi denilince bilhassa değinilen konulardan biri de, o dönem hapishanelerde işkenceler, insanlık dışı uygulamalar ve idamlar olmuştur. Faşist T. Erdoğan'ın ağlayarak, faşist bir katilin mektubunu okuması hafızalardadır.

12 Eylül ile hesaplaşma adı altında, kamuoyu oluşturmanın en önemli araçlarından bir tanesi de Diyarbakır 5 Nolu Zindanı'nda uygulanan vahşet olmuştur.

Kamuoyunda 12 Eylül ile birlikte,

Amed 5 Nolu Zindanı'nda uygulanan faşist zulüm, tutsaklara yönelik uygulanan işkence, teslim alma-kişiliksizleştirme politikaları ve özellikle de Kürt ulusuna yönelik sistemli bir imha politikasının ürünü olarak ortaya çıkan uygulamalara yeteri kadar değinildiği söylenemez.

Bu nedenle Kamber Akbalık'ın, "**Kutsal WC- Diyarbakır 5 Nolu Zindanı**" adlı, anı anlatı kitabı dikkate değer ayrıntılar, önemli anekdotlar içermekte ve ilgiyi hak etmektedir. Kitabın yazarı, bir dönemin etkili kitle örgütlerinden olan TÖB-DER içinde faaliyet yürütmüş **Yeni Demokratlar Öğretmenler Birliği** kurucularındandır. TKP/ML safalarında devrimci faaliyetleri nedeniyle 1979 tarihinde Urfa'da tutsak düşer. Bu tarihten serbest bırakıldığı Mart 1982 yılına kadar direnişçi bir tavır sergiler. Özellikle 1980 Askeri Faşist Cuntası'ndan sonra Amed 5 Nolu Zindanı'nda uygulanan zulme, işkencele ve direnişe tanık olur. Yazarın 192 sayfalık kitabında tutsak düştüğü tarihten tahliye edildiği zamana kadar hafızasında kalanların aktarımından oluşmaktadır.

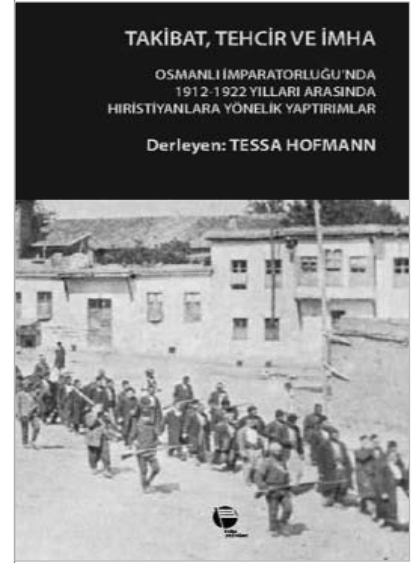
Kitap dönemin koşulları içinde bugün üzeri örtülen pek çok ayrıntıya dair tanıklıklara değinmektedir. Özellikle yazar bir dönem saflarında mücadele yürüttüğü TKP/ML ile, dönemin bölgede öne çıkan güçlerinden olan PKK arasındaki ilişkilere, başta Mazlum Doğan'ın firar girişimi olmak üzere bir dizi tarihsel konuya vb. değinmektedir. Yazar, TKP/ML'nin hapishanelerdeki direnişçi politikasını aktararak, devrimci hareketlerin içeride ve dışarıda birbirlerine olan yaklaşımı belirtmekte; TKP/ML'nin yaşanan sorunlar karşısındaki tavrının birleştiriciliğine vurgu yapmaktadır.

Yazarın kitaba neden bu adı verdiği kitap okundukça anlaşılıyor. İnsanın en doğal ihtiyaçlarından birinin bile bir işkence aracı olarak kullanılması bu topraklarda bir "ayrıntı" değildir. Aynı şekilde bu hakkın kullanımının kısıtlanmasına karşı tutsakların direniş için bunu bir silah haline getirmesi de... Bunun örnekleri de kitapta fazlasıyla anlatılıyor.

Kitapta ayrıca komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın katledildiği 2 Nolu Askeri Hapishane de anlatılıyor. Yazarın 2 Nolu Askeri Hapishane'de, Mazlum Doğan'ın firar girişiminden sonra konulduğu hücrenin, "şapkalı"nın da konulduğu hücre olma ihtimali üzerine yazdıkları dikkate değer. Ayrıca gerek 2 Nolu ve gerek 5 Nolu Hapishane'de direnişin güç aldığı, örnek aldığı komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın direnişi olduğu ifade ediliyor.

Amed 5 Nolu Zindanı'daki işkencelere, zulme ve buna karşı gösterilen direnişe, Ölüm Oruçlarına yönelik olarak daha önceden Yeni Demokrasi dergisi ve Özgür Gelecek gazetesi baş-

Suzan Zengin'in anısına kitap

Özgür Gelecek çalışanı, devrimci gazeteci **Suzan Zengin**'in anısına Belge Yayınları tarafından önce Türkçesi çıkarılan "**Takibat, Tehcir ve İmha: Osmanlı İmparatorluğu'nda 1912-1922 yılları arasında Hıristiyanlara Yönelik Yaptırımlar**" adındaki kitabın tanıtımı yapıldı. Çevirisi Suzan Zengin tarafından yapılan kitabın tanıtımı Rosa Luxemburg Vakfı'nın desteğiyle, Soykırım Tanıtım Çalışma Grubu ve Berlin Hrant Dink Forumu tarafından gerçekleştirildi. Kitap tanıtımında Ragıp Zarakolu kitabın öyküsünün yanı sıra, Suzan Zengin ile ortak çalışmalarından, Suzan Zengin'in Belge Yayınları'na yaptığı katkılardan ve onun kişisel mücadelesinden söz etti.

Kitap, Almanca'dan Türkçeye, Zengin'in 2009 yılında hapishane- de, tutukluluk süresinde çevrildi. Suzan Zengin, ağır koşullar altındaki tutukluluk sürecini, sahip olduğu kalp rahatsızlığı ile birlikte yaşamak zorunda kaldı. Hapishane yönetiminin tehdit altındaki sağlığını hiçe sayan uygulamaları, rahatsızlığının her geçen gün artmasına yol açtı. Hastalığının oldukça ileri bir safhasında acil ve riskli bir ameliyat için, tutukluluğuna son verilen Suzan Zengin ameliyat sırasında komaya girerek, 12 Ekim 2011 tarihinde yaşamını yitirdi.

ta olmak üzere, "geleneğin" çıkarttığı bir dizi yayında yayımlanan yazılardan, değerlendirmelerden ulaşmak mümkündür. Benzer bir içerikte, Amed Zindanı'nda yaşananlardan bir kısmının, anı öykü şeklinde kaleme alındığını ve diğer bazı öykülerle birlikte, Umut Yayıncılık tarafından **İçten Öyküler** adıyla basıldığını da ifade edelim.

El Yayınları'ndan Ocak 2013 tarihinde basımı yapılan kitap dağıtım koşulları nedeniyle sınırlı sayıda bir kitleye ulaşma handikabını içinde barındırıyor. Tarihini merak eden, duyarlı genç devrimcilerin, Amed 5 Nolu Zindanı'nda yaşananların bir kısmını öğrenmeleri için adı geçen kitabı okumalarını öneriyorum. (**Bir ÖG okuru**)

OKUR POSTASI

Okurlarımızdan gelen makale, şiir, yorum, öykü vb. yine okurlarımızla paylaşıyoruz. "Biliyorsan paylaş, gördüysen yaz!" diyor ve bu sayfaya katılımınızı bekliyoruz.

AHPARİĞ*

Sahi insan ne için yaşar? Yaşamının anlamı nedir? Ya ölüm!

Aradığı neydi insanoğlunun? Dirhem dirhem eriyeceğini bile bile... Günlerce işkence görüp onlarca yıl mahpus damlarında yatacağını bile bile... Günsüz güneşsiz. Ya da ansızın bir köşe başında kurşunun hedefi olacağını bile bile "gerçeği" arar mı? Zordur. Meşakatkatildir gerçeğin yolu... Bir kere erdin mi gerçeğin sırrına, yayılır tüm benliğine. Bahar gelir zihnine. Doğada yaşanan patlama gibi gerçek senden fıskırır bozkırın ortasında. Artık sen istemesen de topraktan doğar tüm cömertliğiyle doğa. Ve gök kubbenin altındaki her şeyi etkiler. Gerçeğin sırrı insanlığın hakikati haline gelir. İnsanlığın gerçeği bir tutam bellekte saklıdır. Senin belleğini mi almak istediler **Ahparig**? Belleğinde

insanlığın hafızası mı vardı?

"Bu ülkede güvercinlere dokunmazlar" demiştin son yazında! "Dokundular" sevgili **Ahparig**, "dokundular". Sen bu ülkede faşizmi bizden daha iyi bilirsin. 12 Eylül'ü bizzat yaşayan sensin. Armenak Bakır yoldaşınla omuz omuza verip Türkiye devrimi için bir şeyler yaptığınız günlerden bilirsin. "Yakalandığında devrimci olduğum için işkence görüyordum. Bir de Ermeni olduğum için ayrıyeten işkence ediyorlardı" demiştin. Bir tuvaletin içinde günlerce iş-

kence gören sendin. Oralardan bilirsin faşizmi. Bizim anlatmamıza lüzum yok. Hala devam ediyor faşizm bu ülkede. Ülkenin; demokratikleşmesini, özgürleşmesini Kürt, Türk ve çeşitli milliyetlerde Türkiye halkının birarada yaşamasını en fazla sen isterdin.

Bu ülkenin en aydınlık yüzlerini karanlık bir sokaktan çıkan insan müsveddeleri tarafından birer kurşunla, bombayla katledildiler. Sessizlik istiyorlardı seslerinde tek düzelik için. Tekdüze yaşam istiyorlardı sessizlik için. Ses olmasın, düzen bozulmasın... Ama unuttular bir şeyleri!

Bu ülkenin devrimcileri vardı/var. Güzel düşleri ve gerçekleri vardı. Oyunu bozmak için tüm enerjileriyle çalışıyorlardı. Yüzlerinde gülümse eksik olmazdı. Sızlanmadan atıldılar kavganın içine. Te-

reddütsüz ve "yalın çıplak"tılar. Geri durmadılar hiç. Korkmak insani bir erdemdi, ölümü küçültmek onu yenmekti. Sehpa da tekmelediler ölümü... Kızılder'e de küçüldü ölüm. Zindanda ölüm küçüldü kasketli önderin elinde. Gıkyı çıkmadı! Bedreddin yiğitleri gibi. Börklüce ona bakıyordu çarmıhından. Sonra cesetlerimiz işkence merkezlerinden çıktı. Senin de cesedin sokak ortasındaydı. Üstünde gazete parçası ve ayağındaki delik ayakkabıyla. "Tetikçi"ne göz göze geldin mi Hrant? Bir kere "neden" deseydi, insan aşığı bir insanı katledebilir miydi?

Ahparig... Seni katledenler bir bir terfi etti. Senin kanına karşılık "makam" atladılar. Senin kanın pahasına yaptılar bunu. Çünkü bu ülkede işler hep böyle yürür. Devrimcilerin, aydınların, insan olarak yaşayanların, bu ülkenin güzelliğini isteyen her bir kişinin kanı vardır bu iktidarda.

"Sen bakma havanın durgunluğuna, derya dediğin uyur uyur uyanır" demiş Nazım. Gerçeğin dili hiçbir zaman yok olmaz. Belleğinde gizlidir insanlığın. Yaksalar, derimizi yüzseller, çarmıha gerseler, sehpa ipi çekseler ya da köşe başlarında namlulara hedef etseler de gerçeğin ateşiyle yanıp, hakikatin diliyle konuşmaya devam edeceğiz. Senin için **Ahparig**...

(Bir ÖG okuru)

* *Ahparig, Hrant Dink anmalarının konu başlığıydı. "Buradayız Ahparig, kardeşim." Buradaki kullanım amacı da: Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının kardeşliğine vurgu yapmaktır.*

"Şehitlerimizin anısı önünde eğiliyoruz"

Devrim; dünyadaki toplumsal ilerleyişin gelişkin sonuçları doğrultusunda, bir toplumun kabuğuna sığmayıp tohum gibi patlaması ile ilerleyen sosyal bir sıçramanın, zorunluluğun adıdır. Devrim yeryüzü küresi içinde özgürleşmenin adını taşır. Durmadan akıp giden, hedefi daima zafer olan önündeki bendi yıkarak düşleri gerçeğe dönüştüren akımdır.

Öylesine coşkun akan bir nehirdir ki; önüne çıkan her karşı duruşu, köylünün orağı, proletaryanın çekici olup düşmanın kafasına vurarak aydınlığa akar. Yoldaşlar; **safılarımızı sıkı tutarken** zafer yolunda devrimcileştirip her güne yeniden yeniden örgütlenip, bu kırmızı nehirde tüm halkımızı, önümüze çıkan engelleri yıkarak özgür geleceğe taşımalıyız. Nasıl ki onlarca yoldaşımız kendi bedenlerini kazanacağımız günün inancıyla, ezilen halka siper ederek düşmanla cüreti kuşanıp çarpışarak şehit düşmüş ise bunu örnek almalıyız.

Gün artık okuyarak da, yazarak da savaşa gündür. Bilinç ve irade mücadelemize yön veren sarsılmaz iki güçtür. İktidara ulaşma hedefimiz cesaretle çarpışan kitap ve kalemlerimizin bir mavzer gibi kullanılmasıyla zalimleri, diktatörleri, sömürücüleri dize getirmekten geçer. Düşleri gerçeğe dönüştürme izinde kavgamızı halkımızın kurtuluşuna adayıp, yönümüzü aydınlatan Maoizm'in ışığı karşısında İbrahim'den, beş kızıl karanfile sınıf bilincini, önderlik bilincini kuşanıp, yaşamlarını tereddütsüz feda eden yoldaşlarımızın yaşamlarını yaşamamız, savaşlarını savaşımlarını yapmalıyız.

Bugünü yaratan yapıtaşlarımızın şehit yoldaşlarımızı anarken onların şahsında tüm dünya ve komünizm şehitlerinin anısı önünde saygıyla eğiliyor ve onların mücadeleye bayrağını daha yükseklere çekeceğimize ant içiyoruz.

(Gülsuyu Partizan okurları)

Sevdamız

Yapraktaki yeşil solar,
sızlar yüreğimiz
Düşer toprağa can katar
gülür yüzümüz
Sevdaya yakınlaştırrır
bizi hüznümüz
Gönül neylesin matemlerle diriliriz.

Sevdadır gönülden gönüle akan
Aktıkça ol cihanda deli divana eder
Divan kurulu, kırılır kalemimiz
Neylesin gönül, büyür sevda,
büyür dost-düşman.

Zulmün olduğu yerde
bitmez sözümüz
Gönülden gönüle akar
dinmez hincimiz
Kuytu köşelerden,
kara kıtalardan yükselir
Duydukça artar,
azgınlaşır sevdamız.

Dağlarda yanan ateşler
çalar şarkımızı
Yağmur damlaları olur mendilimiz
Ateşe, suya hasret gönüllerde
bilincimiz
Zalim günü dağıtan rüzgardır
sevdamız.

(Tekirdağ F Tipi'nden
bir Tutsak Partizan)

"Çeteleşmeye, yozlaşmaya geçit vermeyeceğiz"

Mahallemizde yaşadığımız sorun sadece kentsel dönüşüm değildir. Gülsuyu-Günlensu Mahallelerinde her geçen gün etkinliğini artıran çeteler elini kolunu sallayarak gezinmektedirler. Mahalle halkının da bu durumdan rahatsız olduğuna şahit oluyoruz, çünkü insanlar akşam evinden dışarı çıkamıyor, kendi sokağında rahatlıkla gezemiyor. Her geçen gün yeni gençlerin esrara, fuhuşa, çeteleşmeye bulaştığını görmekteyiz. Bu mahallelerin kuruluşunda kanıyla-canıyla yer alan devrimciler ve onların ardılları olarak bu durum bizi derinden yaralamaktadır.

Burada devletin uygulamaya çalıştığı politika direkt göze çarpmaktadır. Devlet yozlaştırmayı, çeteleşmeyi çok iyi bir şekilde organize ediyor ve yoz kültürü yaymaya çalışıyor. Böylelikle halkın üzerinde kendi otoritesini kuruyor, baskı ve yıldırma politikası uyguluyor. Devletin bu açık desteği-

nin sonucunda çeteler kendilerini bir güç olarak görmekte ve mahallenin her yönden düzenini bozmaktadırlar.

Çetelerin halkın düzenini bozmasına izin vermeyeceğiz. Çetelere bulaşan mahalle gençliğine sesleniyoruz; Mahallemdeki devrimci anlayışa sığınıp, devletle işbirliğine son verip, kendinizi değiştirip-dönüştürmeye çalışırsanız; size bu konuda yardımcı olacağız. Aksi halde toplumun düzenini bozanın düzenini yıkarız. Mahallemizi yozlaştıran bu zihniyete karşı mücadelemiz devam edecek ve daha da artacaktır. (Gülsuyu'ndan ÖG okuru)

ELAZI

ANKARA

ZM R

Onlar için de yaşamaya ve savaşmaya

Büyük anlatılar (devrim, sosyalizm, toplumsal kurtuluş mücadeleleri) devrinin kapanıp yeni bir devrin yani daha küçük anlatıların (bireysel başarılar, hayata tutunma becerileri vs. mücadelelerin) açıldığı söyleniyor uzun zamandır bizlere. Milyonlarca ezilen ve sömürülen insanın peşinden sürüklenmeye çalışıldığı bu tarih yazma hem de kendi tarihini yazma kurgusunda "şanslı" birkaç kişi bir yandayken, diğer yanda çarkın dişlileri içinde ezilen sömürülen milyonlar var.

Tarih bu koşullarda da yazılıyor elbette. Bu çarka çomak sokmaya çalışan ezilenlerin ve iddiasını koruyan öncülerin mücadeleleriyle yazılıyor. Şehitlerimiz canlarını ortaya koyarak bugüne çağrı yapma görevini yerine getirdiler. Onlar devrimin ve geleceğin enerjisi, itici gücüdür. Şehitlerimiz yarattıkları enerji ile bilincimizdeki, bedenimizdeki tükenmişliğe çaredir. Zira onların oluşturduğu enerji, bizi geleceği kuşatma ve kazanmayla donatacak güçtedir. İddiamızın berraklaşmış, cisimleşmiş göstergeleridir.

İşçi sınıfının, emekçi halkımızın iktidarı alma iddiasıdır onlar. Şehitlerimiz örselenmeye çalışılan, bulanıklaştırılan, köreltilen sınıf kinimizdir. Kirlenilmiş, çürütülmüş, yozlaştırılmış yaşama can bedeli vurulmuş bir darbedir. Tüketilmeye bırakılmış, kabullenilmiş hayata meydan okumadır. Tepeden tırnağa sınıf mücadelesinin sorumluluklarını üstlenme gerekçemizdir onlar.

Bu bilinçle, politik iktidara mücadelesine sarılmak, bu bilinçle büyük devrim davamızı iddialı kılmak ve onun iddiasını kuşanmak gerekmektedir.

Şehitlerimiz bugünü gerçekleştirme, geleceği kazanma iddiamızdır.

Türk, Kürt uluslarından ve çeşitli milliyetlerden işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın en değerli evlatları; onların geleceği kazanma iradesinin somut ifadesi olan şehitlerimizi anıyoruz!

İSTANBUL

Haftalardır İstanbul'un çeşitli bölgelerindeki şehit ve tutsak ailelerine düzenle-

nen ziyaretlerin ardından 27 Ocak günü Sarıgazi'de bir yürüyüş düzenlendi. Bölge Hastanesi önünden mezarlığa gerçekleşen yürüyüş Proletarya Partisi'nin şehit düşen 4. Genel Sekreteri **Mehmet Demirdağ**'ın mezarı başında sona erdi.

Burada **Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri** adına yapılan konuşmada "Ocak ayının soğukluğunun şehitleri mücadeledeki sıcaklığıyla ısındığı" belirtildi. Ardından **Partizan** adına yapılan konuşmada, Kaypakkaya'nın ölümsüzleşmesinin 40. yıldönümünü karşıladıklarını belirttikten, "Onlar için de nefes almaya, onlar için de gülmeye ve onlar için de yaşamaya ve savaşmaya devam ediyoruz, edeceğiz" denildi.

Konuşmaların ardından TKP/ML militanları, "Rehberimiz, şehitlerimiz ve ideolojimizdir. TKP/ML TİKKO" imzalı bir pankart açarak "Yaşasın partimiz TKP/ML, halk ordusu TİKKO-TMLGB" sloganını haykırdı. Militanlar yaptığı açıklamada, şehitlerin varlık nedeni olduğu belirterek, Kaypakkaya'nın katledilişinin 40. yılında hesap sorulacağı vurgulandı.

ELAZIĞ

Partizan tarafından düzenlenen etkinlik Parti ve Devrim Şehitlerini Anma Haftası vesilesiyle Elazığ'da **Ali Haydar Yıldız**'ın mezarı başında gerçekleştirildi. Anma töreni katledilişlerinin 40. yılında komünist önder **İbrahim Kaypakkaya** ve komutan **Ali Haydar Yıldız** şahsında tüm parti ve devrim şehitleri anısına saygı duruşuyla başladı.

Ardından **Partizan** adına yapılan açıklamada; "Ülkemiz topraklarında halkımızın kurtuluş bayrağını göndere çeken öncü kurmayımızın ilk komutanı **Ali Haydar Yıldız** yoldaş **Vartink'teki** kuşatmayı yarararak ilk kıvılcımı çakmıştır. Şimdi bize düşen ise bu kıvılcımı yangına dönüştürmektir" denildi. Törene **HDK** ve **İHD** de destek verdi.

ANKARA

Parti ve Devrim Şehitlerini Anma Haftası kapsamında 26 Ocak akşamı bir anma etkinliği gerçekleştirildi. Birçok devrim

STANBUL

devam edeceğiz!

şehidi ve tutsak ailesinin de katıldığı etkinlik salonu devrim şehitlerini ve tutsakları selamlayan pankartlarla süslendi. Türküleriyle etkinlikte yerini alan Mesel Müzik Grubu'nun ardından **Partizan** adına bir konuşma gerçekleştirildi. Yapılan konuşmada, katledilişinin 40. yılında başta **İbrahim Kaypakkaya** ve Ocak ayı şehitleri olmak üzere tüm komünizm, devrim ve demokrasi şehitlerinin yolunu aydınlattığı belirtilirken, mücadelenin güncelliğine vurgu yapıldı.

Ardından, **İbrahim Kaypakkaya**'nın annesi **Şükran Ana** etkinliği selamlayarak, **Ali Haydar Yıldız**'ın abisi **Cafer Yıldız**'a etkinlikteki şehit ve tutsak aileleri şahsında bir plaket verdi. **Cafer Yıldız** ve **Ali İhsan Özkan**'ın annesi **Hayriye Ana** da birer konuşma yaptılar. Sinevizyon gösterimi yapılırken, gösterim sırasında alkışlar hiç durmadı. Etkinliğe dost kurumlar **Alinteri**, **BDS**, **DHF** ve **ESP** de katılarak destek verdi.

İZMİR

27 Ocak'ta gerçekleştirilen etkinlik sinevizyon gösterimi ile başladı. Gösterimin ardından **Yeni Demokrat Kadınlar** adına bir konuşma gerçekleştirilerek; şehitleri, özellikle kadın şehitleri anma-

nın kadın mücadelesine omuz vermekten geçtiğinin altı çizildi. Ardından şiir ve müzik dinletisi yapıldı. Konuşmalarda; şehitleri anmanın, onların takipçisi olmanın, onların boşluğunu doldurmanın geçtiğine değinilerek, önümüzdeki süreçte gazete, kadın alanlarında ve Kaypakkaya yoldaşın katledilişinin 40. yılı kampanyasına dair gündemler anlatılarak öneriler alındı. Yapılan konuşmaların ardından sonlandırılan etkinliğe **EÖC** ve **DHF**'li dostlarımız da katıldılar.

HAMBURG

27 Ocak günü 1 Kasım 1999'da ölümsüzleşen **Barış Arslan** yoldaşın Hamburg'ta bulunan ailesi ziyaret edildi. Ailesi ziyaretten ve Barış yoldaşın sahiplenilmesinden dolayı memnun olduğunu belirttiler. Öte yandan hüzünlü ve duygulu anlar da yaşandı.

Yine aynı gün içerisinde 29 Haziran 2011 günü ölümsüzleşen **Yurdal Yıldırım** yoldaşın yakınları ziyaret edildi. Bu ziyaret, Yurdal yoldaşın yakın bir tarihte şehit düşmesi sebebi ile duygu yüklü bir ziyaret oldu.

(Hamburg'tan bir ÖG okuru)